

VRHOVNI SUD S.R.S. KNJIŽNICA

LJUBLJANA

TAVČARIJEVA 9

61000 LJUBLJANA

SLUŽBENI LIST

SOCIJALISTIČKE REPUBLIKE BOSNE I HERCEGOVINE

Godina XLIV – Broj 5

Ponedjeljak, 29. februara 1988.
SARAJEVO

Akontacija pretplate
za 1988. godinu 28.800 dinara
Cijena ovom broju 1.000 dinara
Žiro-račun 10100-603-1396

47

Na osnovu člana 349. stav 1. tačka 5. Ustava Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine, donosi

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENI ZAKONA O RADNIM ODNOSIMA

Proglašava se Zakon o izmjeni Zakona o radnim odnosima, koji je donijela Skupština Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine na sjednici Vijeća udruženog rada od 29. decembra 1987. godine.

PR. broj 958
12. februara 1988. godine
Sarajevo

Predsjednik
Predsjedništva SRBiH,
Mato Andrić, s. r.

ZAKON

O IZMJENI ZAKONA O RADNIM ODNOSIMA

Član 1.

U Zakonu o radnim odnosima – Prečišćeni tekst (»Službeni list SRBiH«, br. 4/84, 40/84, 9/86 i 12/87) u članu 15. tačka 1. briše se.

Dosadašnje tač. 2, 3. i 4. postaju tač. 1, 2. i 3.

Član 2.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u »Službenom listu SRBiH«.

48

Na osnovu člana 349. stav 1. tačka 5. Ustava Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine, donosi

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O SAMOUPRAVNOM INTERESNOM ORGANIZOVANJU U OBLASTI KULTURE

Proglašava se Zakon o samoupravnom interesnom organizovanju u oblasti kulture, koji je donijela Skupština Socijalis-

tičke Republike Bosne i Hercegovine na sjednici Vijeća udruženog rada od 25. decembra 1987. godine, na sjednici Vijeća opština od 24. decembra 1987. godine i na sjednici Skupštine Saveza zajednica kulture Bosne i Hercegovine od 28. decembra 1987. godine.

PR. broj 959
12. februara 1988. godine
Sarajevo

Predsjednik
Predsjedništva SRBiH,
Mato Andrić, s. r.

ZAKON

O SAMOUPRAVNOM INTERESNOM ORGANIZOVANJU U OBLASTI KULTURE

Član 1.

Radnici u organizacijama udruženog rada, drugim samoupravnim organizacijama i zajednicama, radni ljudi koji samostalno obavljaju djelatnost ličnim radom sredstvima rada u svojini građana i građani u mjesnim zajednicama, kao korisnici usluga, i radnici u organizacijama udruženog rada u oblasti kulture, samostalni umjetnici i drugi stvaraoci kulturnih i umjetničkih vrijednosti, kao davaoci usluga, radi zadovoljavanja ličnih i zajedničkih potreba i interesa u oblasti kulture, na načelima uzajamnosti i solidarnosti, osnivaju Samoupravnu interesnu zajednicu kulture Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Zajednica kulture BiH)

Član 2.

Djelatnost Zajednice kulture BiH je od posebnog društvenog interesa.

Član 3.

U Zajednici kulture BiH radnici, radni ljudi i građani iz člana 1. ovog zakona (u daljem tekstu: članovi Zajednice) ostvaruju slobodnu razmjenu rada, udružuju rad i sredstva, zajednički i ravnopravno odlučuju o obavljanju djelatnosti kulture u skladu sa zajedničkim interesima, utvrđuju politiku njenog razvoja i unapređivanja i ostvaruju druge zajedničke interese.

Član 4.

Samoupravnim sporazumom o osnivanju Zajednice kulture BiH utvrđuju se sljedeći zadaci:

– dugoročni i razvojni ciljevi i zadaci koji se ostvaruju u okviru i preko Zajednice;

- obim i vrsta zajedničkih potreba koje se zadovoljavaju u okviru i preko Zajednice;
- način udruživanja i sticanja sredstava i kriteriji za raspodjelu tih sredstava;
- međusobna prava, obaveze i odgovornosti članova Zajednice i postupak za njihovo ostvarivanje;
- način izbora delegata u Skupštinu Zajednice, organizacija, prava, dužnosti i odgovornosti Skupštine i drugih organa Zajednice;
- pitanja koje se uređuju statutom Zajednice i način donošenja statuta;
- druga pitanja od zajedničkog interesa za članove Zajednice.

Član 5.

U Zajednici kulture BiH članovi Zajednice:

- razvijaju samoupravljanje u kulturi i samoupravne društveno-ekonomske odnose na načelima slobodne razmjene rada;
- utvrđuju jedinstvenu politiku razvoja kulture;
- donose godišnje, srednjoročne i dugoročne planove razvoja i programe djelatnosti kulture u Socijalističkoj Republici Bosni i Hercegovini (u daljem tekstu: Republika);
- utvrđuju jedinstvene stope doprinosa za finansiranje kulture;
- obezbjeđuju zajedničke i opšte uslove rada i razvoja kulture.

Član 6.

Pod obezbjeđivanjem zajedničkih i opštih uslova rada i razvoja kulture iz alineje 4. prethodnog člana podrazumijevaju se:

- obezbjeđivanje realizacije programskih aktivnosti organizacija udruženog rada čiji je osnivač Republika;
- zaštita i korišćenje kulturno-istorijskog i prirodnog nasljeđa i podsticanje muzejske i arhivske djelatnosti;
- objavljivanje djela kulturnog nasljeđa i djela savremenog stvaralaštva od značaja za narode i narodnosti Bosne i Hercegovine;
- učešće u nabavci knjiga i opreme biblioteka do utvrđenih uslova za njihov rad;
- stvaranje uslova za vršenje matične funkcije u pojedinim djelatnostima kulture;
- stimulisanje vrijednih i društveno prihvaćenih pozorišnih, muzičkih, likovnih i filmskih programa i vrhunskih dostignuća od značaja za afirmaciju umjetnosti i kulture naroda i narodnosti Bosne i Hercegovine;
- podsticanje stvaralaštva i aktivnosti u kulturno-umjetničkom amaterizmu;
- podsticanje programskih aktivnosti društvenih organizacija iz oblasti umjetnosti i kulture;
- učešće u stvaranju uslova za rad umjetnika, koji daju poseban doprinos umjetničkom i kulturnom stvaralaštvu u Republici i čija su djela od velikog značaja za kulturu naroda i narodnosti Bosne i Hercegovine;
- učešće u ostvarivanju programa međurepubličko-pokrajinske i međunarodne kulturne saradnje;
- podsticanje naučnoistraživačkog rada od značaja za razvoj kulture u Republici.

Za finansiranje zajedničkih potreba iz prethodnog stava sredstva se obezbjeđuju u obimu utvrđenom u samoupravnom sporazumu o osnivanju Zajednice kulture BiH iz doprinosa utvrđenih Zakonom o finansiranju zajedničkih potreba.

Član 7.

Radi što neposrednijeg ostvarivanja svojih samoupravnih prava i zajedničkih interesa u oblasti kulture članovi Zajednice, pod uslovima utvrđenim samoupravnim sporazumom o osnivanju i statutom Zajednice kulture BiH, organizuju se u osnovnu zajednicu kulture (u daljem tekstu: osnovna zajednica). Osnovna zajednica može se organizovati za područje jedne ili više opština.

Za područje grada Sarajeva može se organizovati osnovna zajednica.

Član 8.

U osnovnoj zajednici članovi Zajednice:

- ostvaruju i podstiču neposredne oblike slobodne razmjene rada i udružuju sredstva za zadovoljavanje i drugih ličnih i zajedničkih potreba i interesa u oblasti kulture;
- ostvaruju zajedničke uslove rada i razvoja kulture na području za koje je organizovana zajednica, u skladu sa samoupravnim sporazumom o osnivanju i statutom Zajednice kulture BiH;
- utvrđuju mjerila za korišćenje sredstava kojima raspolažu;
- ostvaruju i druga samoupravna prava i zajedničke interese.

Član 9.

Delegati u Skupštini Zajednice kulture BiH o pitanjima iz čl. 5. i 6. ovog zakona odlučuju usaglašavanjem stavova korisnika i davalaca usluga.

Statutom Zajednice kulture BiH utvrđuje se postupak usaglašavanja stavova delegata u Skupštini Zajednice.

Član 10.

Skupština Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine daje saglasnost na statut Zajednice kulture BiH.

Član 11.

Ako većina korisnika i davalaca usluga iz člana 1. ovog zakona ne zaključi samoupravni sporazum o osnivanju Zajednice kulture BiH u roku utvrđenom ovim zakonom, Skupština Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine će svojom odlukom urediti odnose koji su bitan uslov za obavljanje djelatnosti kulture.

Odluka iz prethodnog stava prestaje da važi kada većina korisnika i davalaca usluga zaključi samoupravni sporazum o osnivanju Zajednice kulture BiH.

Član 12.

Ako većina korisnika i davalaca usluga iz člana 1. ovog zakona zaključi samoupravni sporazum o osnivanju Zajednice kulture BiH, Skupština Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine će svojom odlukom utvrditi obaveze za korisnike i davaoce usluga koji nisu zaključili samoupravni sporazum o osnivanju Zajednice kulture BiH.

Odluka iz prethodnog stava prestaje da važi kada svi korisnici i davaoci usluga zaključe samoupravni sporazum o osnivanju Zajednice kulture BiH.

Član 13.

Ako Skupština Zajednice kulture BiH, ni nakon ponovnog postupka usaglašavanja stavova delegata, ne donese odluku o pitanju od kojeg bitno zavisi obavljanje djelatnosti kulture, ili takvu odluku ne donese do određenog roka, Skupština Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine će privremeno, do donošenja odgovarajuće odluke, svojom odlukom urediti sporho pitanje.

Pitanja od kojih bitno zavisi obavljanje djelatnosti kulture na teritoriji Republike utvrđuju se statutom Zajednice kulture BiH.

Član 14.

Savez zajednica kulture Bosne i Hercegovine dužan je da pokrene postupak za zaključivanje samoupravnog sporazuma o osnivanju Zajednice kulture BiH, u roku od osam dana od dan stupanja na snagu ovog zakona.

Radnici, radni ljudi i građani iz člana 1. ovog zakona dužni su da zaključe samoupravni sporazum iz prethodnog stava do 28. februara 1988. godine.

Član 15.

Poslove u vezi sa osnivanjem Zajednice kulture BiH i organizovanjem osnovnih zajednica, kao i poslove u vezi sa prestatkom rada samoupravnih interesnih zajednica kulture i Sa-

veza zajednica kulture Bosne i Hercegovine, obaviće te zajednice i Savez.

Član 16.

Do početka rada Zajednice kulture BiH iz člana 1. ovog zakona, poslove te zajednice vršiće, u skladu sa ovim zakonom, Savez zajednica kulture Bosne i Hercegovine iz člana 17. stav 1. ovog zakona.

Do početka rada osnovnih zajednica iz člana 7. ovog zakona, poslove tih zajednica vršiće, u skladu sa ovim zakonom, samoupravne interesne zajednice kulture iz član 17. stav 1. ovog zakona.

Član 17.

Samoupravne interesne zajednice kulture i Savez zajednica kulture Bosne i Hercegovine, osnovani u skladu sa Zakonom o samoupravnim interesnim zajednicama kulture (»Službeni list SRBiH«, br. 7/75, 41/75, 14/78, 28/80 i 33/81), prestaju s radom danom početka rada Zajednice kulture BiH, a najkasnije do 30. septembra 1988. godine.

Samoupravne interesne zajednice i Savez zajednica iz prethodnog stava, od dana osnivanja Zajednice kulture BiH, vrše samo poslove i zadatke utvrđene ovim zakonom.

Član 18.

Radnike u radnim zajednicama samoupravnih interesnih zajednica kulture i Saveza zajednica kulture Bosne i Hercegovine iz prethodnog člana, koji se na dan stupanja na snagu ovog zakona zateknu na radu, preuće na rad Zajednica kulture BiH danom početka s radom.

Radniku iz prethodnog stava, koji ne bude raspoređen na poslove i zadatke koji odgovaraju njegovoj stručnoj spremi u Zajednici kulture BiH, odnosno osnovnoj zajednici ili ne zasnjuje radni odnos u drugoj organizaciji, organu ili zajednici, ili mu ne prestane radni odnos po drugom osnovu, pripadaju sva prava iz radnog odnosa u Zajednici kulture BiH, ali najduže jednu godinu od dana preuzimanja.

Radniku iz prethodnog stava, po isteku roka od jedne godine, prestaje radni odnos.

Za radnike iz stava 2. ovog člana koji imaju do 15 godina radnog staža otkazni rok iznosi šest mjeseci, a za radnike sa dužim stažom jednu godinu.

Član 19.

Sredstva, prava i obaveze samoupravnih interesnih zajednica kulture i Saveza zajednica kulture Bosne i Hercegovine iz člana 17. stav 1. ovog zakona prenose se na Zajednicu kulture BiH u skladu sa zakonom i samoupravnim sporazumom o osnivanju Zajednice kulture BiH.

Član 20.

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o samoupravnim interesnim zajednicama kulture.

Član 21.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u »Službenom listu SRBiH«.

49

Na osnovu člana 349. stav 1. tačka 5. Ustava Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine, donosi

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ESTRADNOJ DJELATNOSTI

Proglašava se Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o estradnoj djelatnosti, koji je donijela Skupština Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine na sjednici Vijeća udruženog

rada od 25. decembra 1987. godine, na sjednici Vijeća opština od 25. decembra 1987. godine i na sjednici Skupštine Saveza zajednica kulture Bosne i Hercegovine od 28. decembra 1987. godine.

PR. broj 960
12. februara 1988. godine
Sarajevo

Predsjednik
Predsjedništva SRBiH,
Mato Andrić, s. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ESTRADNOJ DJELATNOSTI

Član 1.

U Zakonu o estradnoj djelatnosti (»Službeni list SRBiH«, broj 25/84) u članu 3. iza stava 4. dodaju se novi st. 5. i 6. koji glase:

»Sjedište Saveza je u Sarajevu.

Savez je dužan obezbijediti vršenje stručnih i administrativnih poslova u vezi sa provođenjem ovog zakona, statuta i drugih samoupravnih opštih akata Saveza.«.

Član 2.

Iza člana 3. dodaje se novi član 3a, koji glasi:

»Član 3a.

Savez u vršenju javnih ovlaštenja utvrđuje osposobljenost estradnih radnika za učešće u javnom izvođenju estradnih programa, priznaje svojstvo samostalnog estradnog radnika, vodi evidenciju samostalnih estradnih radnika, donosi rješenja i izdaje uvjerenja i druge isprave o činjenicama o kojima odlučuje ili o kojima vodi evidenciju.«.

Član 3.

U članu 4. iza stava 3. dodaje se novi st. 4. i 5. koji glase:

»Utvrdjivanje osposobljenosti estradnih radnika za učestvovanje u javnom izvođenju estradnih programa vrši se na način i po postupku za priznavanje svojstva samostalnog estradnog radnika.

Osposobljenost za učestvovanje u javnom izvođenju estradnih programa estradni radnik dokazuje javnom ispravom koju izdaje Savez.«.

Član 4.

Iza člana 4. dodaje se novi član 4a, koji glasi:

»Član 4a.

Estradni radnik iz druge socijalističke republike i socijalističke autonomne pokrajine može učestvovati u javnom izvođenju estradnog programa na teritoriji Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine ako je za to stekao uslove po propisima socijalističke republike ili socijalističke autonomne pokrajine u kojoj estradni radnik ima prebivalište.«.

Član 5.

U članu 34. dodaje se novi stav 2, koji glasi:

»Za svako organizovanje javnog izvođenja estradnog programa i posredovanje iz prethodnog stava organizator i posrednik dužni su obezbijediti prethodnu saglasnost Republičkog zavoda za međunarodnu naučno-tehničku i kulturno-prosvjetnu saradnju.«.

Član 6.

U članu 41. u stavu 2. riječi: »stav 3« zamjenjuju se riječi: »st. 2. i 3.«.

Član 7.

Član 42. mijenja se i glasi:

»Organizator je dužan da najkasnije sedam dana prije javnog izvođenja estradnog programa zatraži od opštinskog orga-

na uprave nadležnog za poslove kulture na čijem se području izvodi estradni program odobrenje za njegovo javno izvođenje.

Opštinski organ uprave iz prethodnog stava rješenjem utvrđuje da li je javno izvođenje estradnog programa organizovano u skladu sa ovim zakonom.

Rješenje iz prethodnog stava opštinski organ uprave iz stava 1. ovog člana donosi najkasnije u roku od tri dana od dana podnošenja zahtjeva za javno izvođenje estradnog programa.

Organizator ne može organizovati javno izvođenje estradnog programa bez odobrenja opštinskog organa uprave iz stava 1. ovog člana.«

Član 8.

Iza člana 42. dodaje se novi član 42a, koji glasi:

»Član 42a.

Prilikom javnog oglašavanja estradnog programa obavezno se navodi ime organizatora tog programa.«

Član 9.

Član 45. mijenja se i glasi:

»Nadzor nad zakonitošću rada organizatora, posrednika i udruženja vrši opštinski organ uprave nadležan za poslove kulture na čijem se području nalazi sjedište organizatora, posrednika i udruženja.

U vršenju nadzora nad zakonitošću rada iz prethodnog stava, opštinski organ uprave nadležan za poslove kulture ostvaruje saradnju sa opštinskim sekretarijatom za unutrašnje poslove, opštinskom upravom društvenih prihoda, službom društvenog knjigovodstva, a po potrebi i drugim organima.«

Član 10.

Iza naziva glave: »V-Kaznene odredbe« dodaje se novi član 45a, koji glasi:

»Član 45a.

Novčanom kaznom od 400.000 do 800.000 dinara kazniće se za prekršaj organizator, ako organizuje javno izvođenje estradnog programa bez odobrenja opštinskog organa uprave nadležnog za poslove kulture na čijem području se izvodi estradni program (član 42. stav 4).

Za prekršaj iz prethodnog stava kazniće se i odgovorno lice organizatora novčanom kaznom od 100.000 do 200.000 dinara.«

Član 11.

U članu 46. u stavu 1. riječi: »50.000 do 100.000« zamjenjuju se riječima: »250.000 do 500.000«.

U stavu 2. riječi: »5.000 do 20.000« zamjenjuju se riječima: »30.000 do 100.000«.

Član 12.

U članu 47. u stavu 1. riječi: »50.000 do 100.000« zamjenjuju se riječima: »250.000 do 500.000«.

U stavu 2. riječi: »5.000 do 20.000« zamjenjuju se riječima: »30.000 do 200.000«.

Član 13.

U članu 48. u stavu 1. riječi: »30.000 do 80.000« zamjenjuju se riječima: »200.000 do 450.000«.

U stavu 2. riječi: »3.000 do 10.000« zamjenjuju se riječima: »25.000 do 60.000«.

Član 14.

U članu 49. u stavu 1. riječi: »20.000 do 70.000« zamjenjuju se riječima: »150.000 do 400.000«.

U stavu 2. riječi: »2.000 do 10.000« zamjenjuju se riječima: »20.000 do 70.000«.

Član 15.

Iza člana 49. dodaju se novi čl. 49a. i 49b, koji glase:

»Član 49a.

Novčanom kaznom od 150.000 do 400.000 dinara kazniće se za prekršaj organizator, ako najkasnije sedam dana prije javnog izvođenja estradnog programa ne zatraži od opštinskog organa uprave nadležnog za poslove kulture odobrenje za njegovo javno izvođenje (član 42. stav 1).

Za prekršaj iz prethodnog stava kazniće se i odgovorno lice organizatora novčanom kaznom od 20.000 do 70.000 dinara.

Član 49b.

Novčanom kaznom od 50.000 do 100.000 dinara kazniće se za prekršaj organizator, ako prilikom javnog oglašavanja estradnog programa ne navede svoje ime (član 42a).

Za prekršaj iz prethodnog stava kazniće se i odgovorno lice organizatora novčanom kaznom od 10.000 do 40.000 dinara.«

Član 16.

U članu 50. u uvodnoj rečenici riječi: »5.000 do 20.000« zamjenjuju se riječima: »30.000 do 100.000«.

Član 17.

U članu 51. riječi: »5.000 do 15.000« zamjenjuju se riječima: »30.000 do 150.000«.

Član 18.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u »Službenom listu SRBiH«.

50

Na osnovu člana 349. stav 1. tačka 5. Ustava Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine, donosi

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SUDSKIM TAKSAMAMA

Proglašava se Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudskim taksama, koji je donijela Skupština Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine na sjednici Vijeća udruženog rada od 25. decembra 1987. godine i na sjednici Vijeća opština od 24. decembra 1987. godine.

PR broj 961
12. februara 1988. godine
Sarajevo

Predsjednik
Predsjedništva, SRBiH,
Mato Andrić, s. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SUDSKIM TAKSAMAMA

Član 1.

U Zakonu o sudskim taksama (»Službeni list SRBiH«, broj 21/77) član 1. mijenja se i glasi:

»U postupku pred višim sudovima i Vrhovnim sudom Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: sud), plaćaju se sudske takse (u daljem tekstu: takse) po ovom zakonu.

Takse iz prethodnog stava plaćaju se po ovom zakonu i u postupku upisa u sudski registar pred sudovima udruženog rada.«

Član 2.

Član 2. mijenja se i glasi:

»U postupku pred osnovnim sudom primjenjuju se odredbe ovog zakona, osim taksene tarife.

Taksenu tarifu za sudove iz prethodnog stava propisuje skupština opštine.

Ako osnovni sud obuhvata područje dvije ili više opština, taksenu tarifu u postupku pred tim sudom propisuje skupština opštine na čijem je području sjedište osnovnog suda, uz saglasnost skupština opština za čija je područja osnovan taj sud.

Izuzetno od odredbe prethodnog stava, taksenu tarifu koja se primjenjuje u postupku pred Osnovnim sudom II u Sarajevu propisuje Skupština opštine Hadžići uz saglasnost skupština opština za čija je područja osnovan taj sud.

Član 3.

Član 6. mijenja se i glasi:

»Takse predviđene ovim zakonom plaćaju se u sudskim taksenim markama ili u gotovom novcu.

U postupku pred sudovima taksa se plaća u gotovom novcu ako je iznos takse veći od 1.000 dinara.

Taksa iz prethodnih stavova u postupku pred sudovima iz člana 1. ovog zakona i osnovnih sudova udruženog rada je prihod Republike, a u postupku pred osnovnim sudom je prihod opštine.

Član 4.

U članu 7. riječ »gotovu« zamjenjuje se riječima: »gotovom novcu«.

Član 5.

Član 9. mijenja se i glasi: »Kad dvije ili više opština finansiraju osnovni sud, prihode ostvarene od prodaje taksa opštine raspodjeljuju, ako se drukčije ne dogovore, srazmjerno njihovom učešću u finansiranju osnovnog suda.«

Član 6.

U članu 10. u trećem i četvrtom redu riječi: »pedeset para« zamjenjuju se riječima: »pet dinara«, a riječi: »jedan dinar«, riječima: »10 dinara«.

Član 7.

U članu 13. riječi u zagradi: »broj 21/77« zamjenjuju se riječima: »br. 21/77, 28/81 i 24/85.«

Član 8.

U članu 14. u stavu 1. riječi u zagradi: »broj 4/77« zamjenjuju se riječima: »br. 4/77, 6/80, 36/80, 43/82, 69/82 i 58/84.«

Član 9.

U članu 15. u stavu 3. riječi: »organizaciju uprave« zamjenjuju se riječju »upravu«.

Član 10.

U članu 28. broj »500« zamjenjuje se brojem »10.000«.

Član 11.

U članu 29. u stavu 1. broj »500« zamjenjuje se brojem »10.000«.

U stavu 2. broj »1.000« zamjenjuje se brojem »20.000«.

Član 12.

U članu 30. stav 1. u tački 1. broj »100« zamjenjuje se brojem »2.000«.

U tač. 2. i 3. broj »2.000« zamjenjuje se brojem »40.000«.

Član 13.

U članu 31. broj »2.000« zamjenjuje se brojem »40.000«.

Član 14.

U članu 32. riječ »opštinski« zamjenjuje se riječju »osnovni«, a riječi: »odnosno odjeljenje opštinskog suda«, brišu se.

Član 15.

U članu 35. broj »30« zamjenjuje se brojem »600«.

Član 16.

U članu 36. broj »500« zamjenjuje se brojem »10.000«.

Član 17.

U članu 44. u stavu 3. broj »1.000« zamjenjuje se brojem »20.000«.

Član 18.

U članu 47. riječ »pet« zamjenjuje se brojem »150«.

Član 19.

U članu 48. u stavu 3. riječ »Opštinskog« zamjenjuje se riječju »Osnovnog«.

Član 20.

Član 51. mijenja se i glasi:

»Nadzor nad sprovođenjem odredaba ovog zakona o taksama koje su prihod Republike vrši Republička uprava društvenih prihoda, a nadzor nad sprovođenjem odredaba o taksama koje su prihod opštine – opštinska uprava društvenih prihoda.«

Član 21.

Iza člana 51. dodaje se novi član 51a, koji glasi:

»Član 51a.

Sredstva koja pripadaju Republici po ovom zakonu mogu se kao učešće Republike dodjeljivati opštinama za finansiranje programa izgradnje, dogradnje, adaptacije i opremanja objekata za potrebe pravosudnih organa koji se finansiraju iz budžeta opština.

Program iz prethodnog stava donosi skupština opštine.

Za namjene iz stava 1. ovog člana sredstva se mogu dodjeljivati do iznosa od 50% sredstava predviđenih programom, pod uslovom da opština obezbijedi svoj dio sredstava.

Zahtjev za dodjeljivanje sredstava sa dokazima o obezbjeđenju vlastitih sredstava, podnosi se Izvršnom vijeću najkasnije do 30. septembra tekuće godine.

Član 22.

Za podneske, radnje i isprave po kojima je taksa obaveza nastala do dana stupanja na snagu ovog zakona taksa se plaća po odredbama Zakona o sudskim taksama (»Službeni list SRBiH«, broj 21/77).

Član 23.

Skupštine opština donijeće taksenu tarifu iz člana 2. stav 2. ovog zakona u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 24.

Sudske takse plaćaju se po slijedećoj taksenoj tarifi.

TAKSENA TARIFA

I – PARNIČNI I IZVRŠNI POSTUPAK

1. Podnesci

Tarifni broj 1.

(1) Za tužbu, za protivtužbu i za predlog za ponavljanje postupka plaća se, prema vrijednosti predmeta spora, sljedeća taksa:

do 5.000 dinara vrijednosti 500 dinara,
preko 5.000 do 10.000 dinara vrijednosti 1.000 dinara,

preko 10.000 do 15.000 dinara vrijednosti 1.500 dinara,
preko 15.000 do 20.000 dinara vrijednosti 2.000 dinara,
preko 20.000 do 25.000 dinara vrijednosti 2.500 dinara,
preko 25.000 do 250.000 dinara na svaki započeti jedan dinar iznad 25.000 dinara još 1,5%, a u privrednim sporovima 1,25%, preko 250.000 dinara na svaki započeti jedan dinar iznad 250.000 dinara još 1%, a najviše 300.000 dinara, a u privrednim sporovima 0,75%, a najviše 250.000 dinara.

(2) Za predlog da se izda privremena mjera, za prigovor protiv platnog naloga, za predlog za povraćaj u predašnje stanje, za predlog za obezbjeđenje dokaza, za odgovor na žalbu ili reviziju, plaća se polovina takse iz prethodnog stava.

(3) Za žalbu ili reviziju protiv presude i za žalbu protiv rješenja u sporovima zbog smetanja posjeda, plaća se dvostruka taksa iz stava 1. ovog tarifnog broja.

(4) Za žalbu ili reviziju protiv rješenja, plaća se taksa iz stava 1. ovog tarifnog broja.

NAPOMENA: 1. Za tužbe u kojima je stavljen predlog za izdavanje platnog naloga, plaća se polovina takse iz stava 1. ovog tarifnog broja.

2. Ako su podnesci primljeni na zapisnik kod suda uključujući i one koji su primljeni na zapisnik u toku rasprave, plaća se taksa predviđena za odnosni postupak.

Neće se naplaćivati posebna taksa za prepisivanje iz tarifnog broja 18. ako je zapisnik trebalo sastaviti u više primjeraka.

3. Kad je već u tužbi stavljen predlog za izdavanje privremene mjere odnosno naredbe ili kad se u žalbi stavi predlog za povraćaj u predašnje stanje, plaća se pored takse za tužbu odnosno žalbu i taksa za odnosni predlog.

4. Za predlog da se prizna odluka inostranog suda u statusnim stvarima, odnosno utvrdi da je odluka stranog suda podobna za izvršenje, plaća se taksa u iznosu od 1.000 dinara, a na žalbu protiv rješenja donesenog o predlogu - 2.000 dinara.

5. Za žalbu protiv rješenja prvostepenog suda plaća se taksa samo ako se žalbom pobija rješenje koje podliježe plaćanju takse po tarifnom broju 2.

6. Za žalbu protiv rješenja kojim se usvaja ili odbija predlog za povraćaj u predašnje stanje plaća se polovina takse iz stava 1. ovog tarifnog broja, ali ne više od 1.000 dinara.

7. Za odgovor na tužbu u postupku pred višim sudovima, ne plaća se taksa.

8. Za podneske koji nisu navedeni u ovom tarifnom broju, kao i za priloge uz podneske, ne plaća se taksa.

2. Odluke

Tarifni broj 2.

(1) Za prvostepenu presudu plaća se prema teksonoj osnovici taksa iz stava 1. tarifnog broja 1.

(2) Za presudu zbog izostanka kao i za presudu na osnovu priznanja donesenu najkasnije na pripremnom ročištu odnosno na prvom ročištu za glavnu raspravu ako pripremno ročište nije održano, plaća se polovina takse iz stava 1. ovog tarifnog broja.

(3) Za rješenje o odbacivanju tužbe koje se donosi po članu 288. stav 2. Zakona o parničnom postupku ili u toku prvostepenog postupka, plaća se polovina takse iz stava 1. ovog tarifnog broja, ali ne više od 2.000 dinara.

(4) Za rješenje o izdavanju platnog naloga, plaća se polovina takse iz stava 1. ovog tarifnog broja.

(5) Za rješenje o izdavanju privremene mjere odnosno naredbe, plaća se polovina takse iz stava 1. ovog tarifnog broja.

(6) Za rješenje kojim se usvaja ili odbija predlog za povraćaj u predašnje stanje, plaća se polovina takse iz stava 1. ovog tarifnog broja, ali ne više od 1.000 dinara.

(7) Za rješenje o predlogu za priznanje odluke inostranog suda u statusnim stvarima, odnosno utvrđenje da je odluka stranog suda podobna za izvršenje, plaća se taksa u iznosu od 1.000 dinara.

NAPOMENA:

1. Obaveza plaćanja takse za prvostepenu odluku ne zavisi od toga da li je odluka postala pravosnažna.

2. Za prvostepene odluke koje nisu navedene u ovom tarifnom broju, kao i za odluke suda drugog i trećeg stepena, ne plaća se taksa.

3. Ako viši sud ukinu odluku nižeg suda i predmet uputi na novo raspravljanje nižem sudu, plaćena taksa za ukinutu odluku uračunava se u taksu za novu odluku ili za poravnanje. Ovakvo će se postupiti i kad Vrhovni sud Bosne i Hercegovine uvaži zahtjev za zaštitu zakonitosti. Isto tako, uračunaće se taksa plaćena za prvostepenu odluku koja je ukinuta povodom usvojenog predloga za povraćaj u predašnje stanje ili predlog za ponavljanje postupka u taksu za novu odluku koja bude donesena poslije povraćaja u predašnje stanje odnosno ponavljanje postupka. U slučaju uračunavanja, ako je taksa plaćena za prvu odluku veća od takse koju treba platiti za drugu odluku, neće se vraćati razlika ovih taksa.

4. Za dopunsku presudu ili rješenje neće se plaćati taksa ako je za odluku koja je dopunjena plaćena taksa prema punoj taksenoj osnovici.

5. Ako je u toku parnice donesena međupresuda, plaća se taksa na puni iznos taksene osnovice. U takvom slučaju neće se plaćati taksa za konačnu odluku koja bude donesena poslije međupresude.

6. Ako je u toku parnice donesena djelimična presuda, plaća se taksa prema vrijednosti zahtjeva o kome je odlučeno. Taksa za konačnu odluku plaća se prema vrijednosti ostatka spornog predmeta koji nije obuhvaćen djelimičnom presudom.

7. Taksa za izdavanje platnog naloga uračunava se u taksu za odluku suda koja bude donesena povodom prigovora protiv platnog naloga, odnosno u taksu za poravnanje ako se spor ne završi presudom.

8. Taksa za odluku po predlogu za izdavanje privremene mjere odnosno naredbe, kao i taksa za odluku povodom tužbe u kojoj je stavljen predlog za izdavanje platnog naloga (čl. 446. i 477. Zakona o parničnom postupku) plaća se prilikom podnošenja predloga odnosno tužbe.

9. Taksa iz stava 3. ovog tarifnog broja ne plaća se za rješenje o odbacivanju tužbe koje se donese u toku prethodnog ispitivanja tužbe (član 282. Zakona o parničnom postupku).

10. Za presudu suda prvog stepena koja je donesena u vezi sa protivtužbom plaća se taksa kao da je o protivtužbi posebno raspravljeno.

11. Ako je više parnica spojeno radi zajedničkog raspravljanja, taksa za presudu plaća se posebno za svaku parnicu, kao da ne postoji spajanje više parnica.

3. Sudsko poravnanje Tarifni broj 3.

Za sudsko poravnanje u toku prvostepenog postupka plaća se prema vrijednosti na koju su se stranke poravnale, polovina takse iz stava 1. tarifnog broja 2.

NAPOMENA:

1. Ako je međupresudom odlučeno o osnovu zahtjeva, a potom se zaključuje poravnanje o iznosu zahtjeva, ne plaća se taksa za poravnanje.

2. Za prvi prepis zapisnika o poravnanju koji se izdaje stranki, na njen zahtjev, ne plaća se taksa.

3. Ako je predmet poravnanja neprocjenjiv, za poravnanje se plaća 500 dinara.

II - VANPARNIČNI POSTUPAK

Tarifni broj 4.

(1) Za žalbu protiv odluke suda prvog stepena u vanparničnoj stvari ukoliko narednim stavom ovog tarifnog broja nije za pojedine vanparnične stvari drukčije određeno, plaća se 2.000 dinara

(2) Za žalbu protiv:

- 1) rješenja o nasljeđivanju ili o legatu, plaća se 2.000 dinara
- 2) odluke o predlogu da se neko lice potpuno ili djelimično liši poslovne sposobnosti ili o predlogu da se produži ili prekine roditeljsko pravo, plaća se 1.000 dinara
- 3) odluke o predlogu da se roditelj liši roditeljskog prava, ako predlog podnesu srodnici tog lica ili drugi roditelj, plaća se 1.000 dinara
- 4) odluke o predlogu da se utvrdi da je dijete rođeno u braku, plaća se 1.000 dinara

- 5) odluke o predlogu da se izda dozvola za stupanje u brak, plaća se 1.000 dinara
 6) odluke o predlogu da se provede dioba zajedničke imovine, plaća se 2.000 dinara
 7) odluke o predlogu za uređenje međa, plaća se 2.000 dinara

NAPOMENA:

1. Odredbe napomene 1. i 3. uz tarifni broj 2. primjenjivaće se shodno i u vanparničnom postupku.
 2. Za podneske koji nisu navedeni u ovom tarifnom broju, kao i priloge uz podneske, ne plaća se taksa.
 3. Ne plaća se taksa za žalbu iz tačke 2. stav 2. ovog tarifnog broja ako žalbu izjavi lice lišeno poslovne sposobnosti odnosno njegov zakonski zastupnik ili staralac.

III – ŽEMLIŠNO-KNJIŽNI POSTUPAK

Tarifni broj 5.

Za žalbu protiv odluke suda prvog stepena po predlogu kojim se traži upis u zemljišnu knjigu ili brisanje uknjižbe ili predbilježbe iz zemljišne knjige, plaća se 1.000 dinara.

NAPOMENA:

Ne plaća se taksa iz ovog tarifnog broja u sljedećim stvarima:

1. povodom službenih radnji u postupku uređenja, osnivanja i ispravljanja zemljišnih knjiga, osim ako je greška nastala krivicom titulara prava, u postupku usklađivanja zemljišnih knjiga sa faktičnim stanjem, kao i u postupku za obnavljanje uništenih zemljišnih knjiga ukoliko se vjerodostojnom ispravom utvrdi da je upis prije bio proveden,
2. za provođenje dioba prava vlasništva ili prava službenosti uživanja, ako su diobničari bili upisani kao suvlasnici tih prava. To vrijedi i u slučaju diobe kućnih zadruga na zadruga ako je zadruga bila upisana kao vlasnik u zemljišnim knjigama,
3. u vezi sa upisom na osnovu rješenja o nasljeđivanju,
4. u vezi sa upisom u korist društvene svojine,
5. u vezi sa upisom prava vlasništva na bivšim kmetskim seštima. Ovo oslobođenje vrijedi samo za ona lica i njihove nasljednike koji su odnosno zemljište držali prije razrješenja kmetskih odnosa, a ne i za lica koja su zemljište stekli kupnjom,
6. u vezi sa upisom u zemljišne knjige u korist građana na osnovu Zakona o agrarnoj reformi i kolonizaciji, Zakona o poljoprivrednom zemljišnom fondu društvene svojine i dodjeljivanju zemlje poljoprivrednim organizacijama, Zakona o nacionalizaciji najamnih zgrada i građevinskog zemljišta i Uredbe o postupku za provođenje nacionalizacije najamnih zgrada i građevinskog zemljišta,
7. u vezi sa upisom u korist građana koji se odnosi na razmjenu zemljišta u svrhu arondacije kao i na osnovu Zakona o eksproprijaciji,
8. u vezi sa upisom založnog prava organizacija udruženog rada za zajmove radnicima za izgradnju, adaptaciju ili kupnju stanova.

IV – TAKSE U POSTUPKU PRINUDNOG PORAVNANJA, REDOVNE LIKVIDACIJE I STEČAJA

1. Podnesci

Tarifni broj 6.

- (1) Za predlog da se otvori postupak prinudnog poravnaja, redovne likvidacije i stečaja, plaća se 1.000 dinara.
 (2) Za prijavu povjerilaca u postupku redovne likvidacije i stečaja, plaća se prema vrijednosti potraživanja: do 10.000 dinara vrijednosti 1.000 dinara, preko 10.000 do 50.000 dinara vrijednosti 2.000 dinara, preko 50.000 dinara vrijednosti 3.000 dinara.
 (3) Za prijavu povjerilaca u postupku prinudnog poravnaja, plaća se polovina takse iz prethodnog stava.

- (4) Za žalbu protiv odluke stečajnog vijeća u stečajnom postupku i postupku redovne likvidacije odnosno vijeća poravnaja u postupku za prinudno poravnanje, plaća se 2.000 dinara.

NAPOMENA:

1. Kao osnov za plaćanje takse na prijave povjerilaca uzima se iznos tražbine koji povjerilac prijavljuje. Pri tom će se uzimati da uslovljena tražbina nije uslovljena. Ako jedan povjerilac prijavi više tražbina taksa se plaća na ukupan iznos tih tražbina. Ako povjerilac naknadno snizi prijavljenu tražbinu, taksa se plaća prema visini snižene tražbine od trenutka sniženja.

2. Taksa se ne plaća:

- 1) za podneske stečajnog upravnika,
- 2) za podneske koji nisu označeni u ovom tarifnom broju i za predloge uz podneske,
- 3) taksa po ovom tarifnom broju i tarifnom broju 7. plaća se u postupku stečaja, redovne likvidacije i u postupku prinudnog poravnaja.

2. Paušalna taksa

Tarifni broj 7.

Paušalna taksa plaća se:

- 1) u stečajnom postupku, postupku redovne likvidacije i u postupku prinudnog poravnaja od zbira iznosa koji su upotrijebljeni ili stoje na raspolaganju za podnošenje dugova stečajne mase – 1,75%.

NAPOMENA:

1. Paušalna taksa smatra se kao dug stečajne odnosno likvidacione mase. Ovu taksu dužan je da položi stečajni upravnik nakon pravosnažnosti rješenja o glavnoj ili o naknadnoj diobi.
2. Ako je preduzeta sanacija plaća se polovina paušalne takse iz ovog tarifnog broja. Taksu je dužno da plati društveno pravno lice za koje je preduzeta sanacija. Ova taksa plaća se prema garantovanom iznosu sanatora.
3. Paušalnu taksu za prinudno poravnanje plaća društveno pravno lice u čiju korist je odobreno poravnanje.
4. Paušalna taksa po ovom tarifnom broju plaća se u roku od 15 dana od dostave naloga za plaćanje takse po članu 42. stav 2. ovog zakona.

V – UPIS U SUDSKI REGISTAAR

1. Podnesci

Tarifni broj 8.

Za podnesak za upis u sudski registar subjekata upisa plaća se 1.000 dinara.

NAPOMENA:

1. Taksa po ovom tarifnom broju ne plaća se za podnesak kojim se prijavljuje upis otvaranja postupka prinudnog poravnaja, redovne likvidacije i stečaja.
2. Ako se jednim podneskom traži više upisa za isti subjekat upisa, plaća se samo jedna taksa iz ovog tarifnog broja.
3. Za podneske koji nisu označeni u ovom tarifnom broju kao i za priloge uz podneske, ne plaća se taksa.
2. Upis u registar
- Tarifni broj 9.

- (1) Za upis akta o osnivanju subjekta upisa plaća se 3.000 dinara
- (2) Za upis akta konstituisanja subjekta upisa plaća se 1.000 dinara
- (3) Za upis lica ovlašćenog za zastupanje subjekata upisa, bez obzira da li se vrši promjena već upisanih lica ili ne, plaća se za svaki subjekat upisa po 1.000 dinara
- (4) Za upis promjene firme, odnosno naziva plaća se 3.000 dinara
- (5) Za upis svake nastale promjene upisanih podataka u registar, plaća se 1.000 dinara

NAPOMENA:

1. Kad se više organizacija udruženog rada udružuju u jednu, pored takse za podnesak, plaća se i taksa za upis udruživanja po stavu 5. ovog tarifnog broja za svaku udruženu organizaciju udruženog rada, a za upisivanje novoosnovane organi-

zacije udruženog rada plaća se taksa po tarifnom broju 8. i tarifnom broju 9. st. 1. do 3.

2. Kad se sjedište subjekta upisa premješta na područje istog višeg suda, plaća se odgovarajuća taksa iz tarifnog broja 8. kao i iz stava 5. ovog tarifnog broja.

Kad se sjedište subjekta upisa premješta sa područja jednog na područje drugog višeg suda, plaća se kod suda novog sjedišta taksa kao pri registraciji novoosnovanog subjekta upisa.

3. Za upis imenovanja privremenog organa ili otvaranja postupka prinudnog poravnja, stečajnog postupka i redovne likvidacije ne plaća se taksa.

4. Ako se jednim podneskom traži više upisa, plaća se taksa za svaki upis posebno.

5. Za upis promjene lica ovlaštenog za zastupanje plaća se samo taksa iz stava 5. ovog tarifnog broja.

6. Taksa iz stava 3. ovog tarifnog broja plaća se samo ako se upis lica ovlaštenih za zastupanje firme traži poslije upisa akta o organizovanju ili o osnivanju subjekta upisa.

3. Upis osnovnih organizacija udruženog rada

Tarifni broj 10.

Za podnesak za upis i za sam upis osnovne organizacije udruženog rada plaća se polovina takse iz tar. br. 8. i 9.

NAPOMENA:

1. Ako se istovremeno traži upis više osnovnih organizacija udruženog rada, za svaku takvu organizaciju, plaća se posebna taksa po ovom tarifnom broju.

2. Kad se više organizacija udruženog rada koje imaju osnovne organizacije udruženog rada udružuju u jednu, ne plaća se taksa iz ovog tarifnog broja.

4. Objavljivanje

Tarifni broj 11.

Za dostavljanje upisanih podataka radi objavljivanja u »Službenom listu«, plaća se 1.000 dinara.

NAPOMENA:

Za objavljivanje podataka čije je upisivanje traženo jednim podneskom, plaća se samo jedna taksa iz ovog tarifnog broja.

VI - KRIVIČNI POSTUPAK PO PRIVATNOJ TUŽBI

Tarifni broj 12.

Za žalbu protiv presude osnovnog suda i za žalbu protiv rješenja kojim se izriče sudska opomena, plaća se 1.000 dinara.

NAPOMENA:

1. Ako se krivični postupak vodi zajednički (član 32. Zakona o krivičnom postupku) nema uticaja na taksu što se jedan podnesak odnosi na više privatnih tužilaca ili na više okrivljenih ili podnesak obuhvata više krivičnih djela jednog okrivljenog.

2. Za podneske koji nisu navedeni u ovom tarifnom broju kao i za priloge uz podneske, ne plaća se taksa.

VII - POSTUPAK U UPRAVNIM SPOROVIMA

1. Podnesci

Tarifni broj 13.

1) Za tužbu protiv upravnog akta, plaća se 1.000 dinara.

2) Za tužbu za obnovu postupka, plaća se 1.000 dinara.

NAPOMENA:

1. Za predlog da se izda rješenje kojim se zamjenjuje upravni akt i za druge podneske koji nisu navedeni u ovom tarifnom broju kao i za priloge iz podneska, ne plaća se taksa.

2. Po ovom tarifnom broju plaća se taksa i u upravno-računskom sporu.

3. U sporovima u deviznim stvarima plaća se taksa povećana za 50%.

2. Odluke

Tarifni broj 14.

Za presudu u postupku u upravnom sporu plaća se:

(1) kad je predmet spora procjenjiv, od vrijednosti spornog predmeta 1%, a najviše 5.000 dinara.

(2) kad je predmet spora neprocjenjiv 1.000 dinara.

NAPOMENA:

1. Taksa iz tačke 1. ovog tarifnog broja ne može biti manja od 1.000 dinara.

2. Ako je predmet spora djelimično procjenjiv, a djelimično neprocjenjiv, taksa se plaća kao da je predmet procjenjiv.

Kad se radi o sporovima iz zdravstvenog, penzijskog i invalidskog osiguranja, starateljstva, usvojenja i socijalne pomoći, taksa na presudu plaća se kao za predmet neprocjenjive vrijednosti.

3. U sporovima u deviznim stvarima plaća se taksa za presudu povećana za 50%.

4. Po ovom tarifnom broju plaća se taksa i za odluku u upravno-računskom sporu.

5. Za odluke koje nisu navedene u ovom tarifnom broju, ne plaća se taksa.

6. Ako je više upravnih sporova spojeno radi zajedničkog raspravljanja, taksa za presudu plaća se posebno za svaki upravni spor kao da ne postoji spajanje.

VIII - POSEBNI SLUČAJEVI

1. Sudska uvjerenja i potvrde

Tarifni broj 15.

(1) Za podnesak kojim se traži izdavanje uvjerenja, plaća se 500 dinara.

(2) Za uvjerenje plaća se 500 dinara.

NAPOMENA:

1. Ako se jednim uvjerenjem posvjedočava više činjenica, osobina, odnosa ili okolnosti plaća se jedna taksa.

2. Za potvrdu da je taksa plaćena izdanu u obliku uvjerenja plaća se taksa po ovom tarifnom broju. Ne plaća se taksa ako se izdaje samo priznanica o plaćenju taksi.

3. Ne plaća se taksa iz ovog tarifnog broja za potvrde koje sud izdaje stranci, svjedoku, vještaku ili tumaču da su prisustvovali ročištu, ako su oni bili obavezni da prisustvuju i ako im ta potvrda služi isključivo radi opravdanja izostanka sa posla.

4. Za potvrdu o pravnosnažnosti ili izvršnosti koja se stavlja na sudski otpis, ne plaća se taksa.

5. Taksu iz stava 1. ovog tarifnog broja podliježu i telefonski podnesci kao i svaki naknadni podnesak kojim se dopunjava ili mijenja prvobitni podnesak.

6. Taksa za uvjerenje lijepi se na samom podnesku kojim se traži izdavanje uvjerenja.

7. Ako se uvjerenje izdaje u dva ili više primjeraka, za drugi i svaki daljnji primjerak, plaća se polovina takse iz ovog tarifnog broja.

2. Punomoć

Tarifni broj 16.

(1) Za izdavanje usmene punomoći na zapisnik pred sudom, plaća se 500 dinara.

(2) Za usmeno opozivanje ili otkaz punomoći pred sudom, plaća se 500 dinara.

(3) Za sudsku obavijest o opozivu ili otkazu punomoći, plaća se 500 dinara.

NAPOMENA:

1. Ako više lica ovlaštenih za potpisivanje pravnog lica izdaju punomoć jednom zastupniku, plaća se taksa za jednu punomoć.

2. Ne plaća se taksa za pismenu punomoć koja se podnosi neovjerena sudu za dokaz o zastupanju.

3. Ne plaća se taksa iz ovog tarifnog broja za izdavanje usmene punomoći na zapisnik pred sudom u krivičnom postupku za djela za koja se goni po službenoj dužnosti i u postupku po privrednim prestupima.

4. Taksa po ovom tarifnom broju lijepi se na sudski zapisnik.

5. Za izdavanje usmene punomoći po stavu 1. ovog tarifnog broja plaća se jedna taksa i kad više lica istovremeno izdaju punomoć jednom ili većem broju lica.

3. Razmatranje spisa

Tarifni broj 17.

Za razmatranje svršenih sudskih spisa plaća se 500 dinara.

NAPOMENA:

Ne plaća se taksa za razmatranje spisa po kojima je postupak u toku ako spise razmatra stranka ili njen zastupnik, odnosno punomoćnik.

2. Za pismeni ili usmeni zahtjev da se dozvoli razmatranje spisa, ne plaća se taksa.

4. Prepisi

Tarifni broj 18.

(1) Za pismeni ili usmeni zahtjev da se izvrši prepisivanje sudskog akta, plaća se 500 dinara.

(2) Za prepisivanje sudskih akata kao i za prepisivanje akata iz zbirke isprava koje je sud izvršio na zahtjev stranke, plaća se od svake započete stranice originala 200 dinara.

(3) Ako se istovremeno sudski prepis ovjerava, plaća se posebna taksa za ovjeravanje 200 dinara.

NAPOMENA:

1. Taksa za zahtjev i prepis lijepi se na zahtjevu kojim je traženo prepisivanje, a u slučaju usmenog zahtjeva na spisu.

2. Ako se prepisivanje vrši na stranom jeziku, plaća se dvostruka taksa iz ovog tarifnog broja.

3. Za prepis raspravnog zapisnika koji je izrađen istovremeno sa sastavljanjem samog originala (putem indiga), plaća se polovina takse iz stava 1. ovog tarifnog broja.

5. Izvodi iz sudskog registra

Tarifni broj 19.

Za izvode iz sudskog registra koje vode osnovni sudovi udruženog rada, ako se izdaju na zahtjev stranke, plaća se od stranice 200 dinara.

NAPOMENA:

1. Kad je izvod sačinila sama stranka i podnijela ga sudu na potvrdu plaća se polovina takse iz ovog tarifnog broja.

2. Za pismeni ili usmeni zahtjev stranke da joj se izda izvod, ne plaća se taksa.

6. Pravna pomoć

Tarifni broj 20.

Za podnesak koji se predaje usmeno na zapisnik pred sudom, plaća se taksa predviđena u tarifi za odnosni podnesak.

7. Ostali predmeti

Tarifni broj 21.

(1) Za predlog stranke da sud postavi sudiju ili predsjednika izbranog suda (član 475. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku), plaća se 1.000 dinara.

(2) Za predlog o izuzeću sudije izbranog suda (član 477. Zakona o parničnom postupku), plaća se 1.000 dinara.

(3) Za stavljanje potvrde o pravosnažnosti i izvršnosti presude izbranog suda, plaća se 1.000 dinara.

NAPOMENA:

Ne plaća se taksa iz stava 1. ovog tarifnog broja ako je predlog za postavljanje predsjednika izbranog suda podnio izabrani sudija (član 415. stav 2. Zakona o parničnom postupku).

Tarifni broj 22.

(1) Za opomenu kojom se takseni obveznik poziva da plati taksu koju je bio dužan da plati i bez opomene, plaća se 500 dinara.

Član 25.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Takse na tarifu kao sastavni dio Zakona o sudskim taksama (»Službeni list SRBiH«, broj 21/77).

Član 26.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u »Službenom listu SRBiH«.

51

Na osnovu člana 53. Poslovnika Vijeća udruženog rada Skupštine Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine - Prečišćeni tekst (»Službeni list SRBiH«, broj 9/85), Skupština Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine, na sjednici Vijeća udruženog rada održanoj 11. februara 1988. godine, donijela je

ODLUKU

O IZBORU ČLANOVA RADNIH TIJELA VIJEĆA UDRUŽENOG RADA SKUPŠTINE SOCIJALISTIČKE REPUBLIKE BOSNE I HERCEGOVINE

I

Za članove Odbora za plan i razvoj biraju se:

1. ANĐELIĆ dr UGLJEŠA,
2. GALIĆ BRANKO,
3. JAŠARSPAHIĆ MENSUR.

II

Za članove Odbora za finansije biraju se:

1. HELJA NEDŽAD,
2. TOŠIĆ GLIŠA.

III

Za članove Odbora za obrazovanje i vaspitanje, nauku, kulturu i fizičku kulturu biraju se:

1. BRALO ANTO,
2. HODŽIĆ ŠEHERZADA.

IV

Ovu odluku objaviti u »Službenom listu SRBiH«.

SKUPŠTINA SOCIJALISTIČKE REPUBLIKE BOSNE I HERCEGOVINE

S broj 304
11. februara 1988. godine
Sarajevo

Predsjednik
Vijeća udruženog rada,
Marijan Čurčić, s. r.

52

Na osnovu člana 82. stav 2. Zakona o redovnim sudovima (»Službeni list SRBiH«, broj 19/86), Skupština Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine, na sjednici Društveno-političkog vijeća održanoj 28. januara 1988. godine, donijela je

ODLUKU

O IZBORU SUDIJE VIŠEG SUDA U SARAJEVU

I

Za sudiju Višeg suda u Sarajevu izabran je HERCEGLIJA MUAMER, raniji sudija Upravnog suda Bosne i Hercegovine.

II

Ovu odluku objaviti u »Službenom listu SRBiH«.

SKUPŠTINA SOCIJALISTIČKE REPUBLIKE BOSNE I HERCEGOVINE

S broj 305
28. januara 1988. godine
Sarajevo

Predsjednik
Društveno-političkog vijeća,
Ljubica Lazic, s. r.

53

Na osnovu člana 82. stav 2. Zakona o redovnim sudovima (»Službeni list SRBiH«, broj 19/86), Skupština Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine, na sjednici Društveno-političkog vijeća održanoj 28. januara 1988. godine, donijela je

ODLUKU

O RAZRJEŠENJU SUDIJE VIŠEG SUDA U BANJALUCI

I

Razriješen je dužnosti sudije Višeg suda u Banjaluci BAJIĆ PETAR, na lični zahtjev, radi odlaska na drugu dužnost.

II

Ovu odluku objaviti u »Službenom listu SRBiH«.

**SKUPŠTINA SOCIJALISTIČKE REPUBLIKE
BOSNE I HERCEGOVINE**

S broj 306

28. januara 1988. godine
Sarajevo

Predsjednik

Društveno-političkog vijeća,
Ljubica Lazić, s. r.

54

Na osnovu člana 65. Zakona o zdravstvenoj zaštiti životinja (»Službeni list SRBiH«, broj 14/78), Izvršno vijeće Skupštine Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine, donosi

ODLUKU

**O VISINI I NAČINU NAPLATE NAKNADE ZA
VETERINARSKO-SANITARNE PREGLEDE**

I

Naknada za veterinarsko-sanitarni pregled životinja za klanje i pregled mesa nakon klanja po jednom grlu plaća se, i to za:

	Dinara
a) konje sa maleinizacijom i goveda	1.000
b) telad i ždrebad	600
c) svinje preko 20 kg sa trihinoskopijom	1.500
d) ovce i koze	300
e) jagnjad, jarad i prasad	250
f) perad	5
g) divljač	100

Naknada za veterinarsko-sanitarni pregled životinja za klanje i pregled mesa nakon klanja u izvoznim klaonicama plaća se u visini od 50% od naknade utvrđene u prethodnom stavu.

II

Za veterinarsko-sanitarni pregled i kontrolu životnih namirnica na mjestu proizvodnje i uskladištenja do njihovog stavljanja u promet plaća se naknada po jedinici mjere, i to za:

	Dinara
a) proizvode od mesa po 1 kg	4
b) mlijeko po 1 litru	0,20
c) proizvode od mlijeka po 1 kg	4
d) jaja po 1 komadu	0,20
e) proizvode od jaja po 1 kg	5
f) ribe po 1 kg	0,40
g) proizvode od riba po 1 kg	4
h) med, proizvode od rakova, školjki, puževa i žaba po 1 kg	10

Naknada za veterinarsko-sanitarne preglede i kontrolu proizvoda od mesa u izvoznim klaonicama plaća se u visini od 50% naknade utvrđene u prethodnom stavu.

III

Za veterinarsko-sanitarne preglede i kontrolu životinjskih proizvoda koji se vrše na tržnicama i pijacama prije stavljanja u promet, ako takav pregled prethodno nije izvršen, plaća se naknada po jedinici mjere, i to za:

	Dinara
a) proizvode od mesa po 1 kg	100
b) zaklanu perad po komadu	80
c) mlijeko po 1 litru	4
d) proizvode od mlijeka po 1 kg	70
e) jaja sa lampiranjem po 1 komadu	2
f) ribe po 1 kg	10
g) med po 1 kg	40

IV

Za veterinarsko-sanitarne preglede i kontrolu pošiljki životinja, životinjskih proizvoda (osim konzervi) životinjskih sirovina i životinjskih otpadaka koji se otpremaju prevoznim sred-

stvima izvan područja opštine, odnosno grada, pri utovaru, pretovaru i istovaru, te pošiljki kopitara i papkara koji se otpremaju pješice izvan područja opštine, odnosno grada, plaća se naknada u unutrašnjem prometu, i to za:

	Dinara
a) životinja, životinjske proizvode i sirovine po jednom kamionu ili vagonu	4.000
b) životinjske otpatke po jednom kamionu ili vagonu	500
c) denčane pošiljke krupne stoke po jednom grlu, odnosno za svakih započelih deset grla sitne stoke ili 50 komada peradi	300
d) denčane pošiljke životinjskih proizvoda i sirovina do pet paketa	1.000
- za svaki slijedeći paket	100
e) konje i goveda koji se otpremaju pješice po grlu	150
f) ovce koje se otpremaju pješice po grlu	10

Za veterinarsko-sanitarne preglede i kontrolu pošiljki namijenjenih za izvoz plaća se naknada iz prethodnog stava uvećana za 50%.

V

Naplata naknade za veterinarsko-sanitarne preglede i kontrolu vrši se na osnovu ispostavljenog računa u skladu sa propisima o naplati naknade za izvršene usluge.

VI

Sredstva od naknade za izvršene veterinarsko-sanitarne preglede i kontrolu iz tač. 1. I do IV ove odluke služe za pokriće stvarnih troškova vršenja veterinarsko-sanitarnih pregleda i kontrole, s tim što se eventualni ostatak sredstava može koristiti za finansiranje mjera za zdravstvenu zaštitu životinja.

VII

Danom stupanja na snagu ove odluke prestaje da važi Odluka o visini i načinu naplate naknade za veterinarsko-sanitarne preglede (»Službeni list SRBiH«, broj 6/87).

VIII

Ova odluka stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u »Službenom listu SRBiH«.

I. V. broj 22
18. februara 1988. godine
Sarajevo

Potpredsjednik
Izvršnog vijeća,
Muhamed Berberović, s. r.

55

Na osnovu člana 81. stav 3. Zakona o zdravstvenoj zaštiti životinja (»Službeni list SRBiH«, broj 14/78), Izvršno vijeće Skupštine Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine, donosi

ODLUKU

O VISINI TAKSE ZA DRŽANJE PASA

I

Za držanje pasa plaća se, prilikom registracije, taksa u iznosu od 1.000 dinara po jednom psu.

II

Danom stupanja na snagu ove odluke prestaje da važi Odluka o visini takse za držanje pasa (»Službeni list SRBiH«, broj 6/87).

III

Ova odluka stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u »Službenom listu SRBiH«.

I.V. broj 23
18. februara 1988. godine
Sarajevo

Potpredsjednik
Izvršnog vijeća,
Muhamed Berberović, s. r.

56

Na osnovu člana 74. stav 3. Zakona o zdravstvenoj zaštiti životinja (»Službeni list SRBiH«, broj 14/78), Izvršno vijeće Skupštine Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine, donosi

ODLUKU

O VISINI TAKSE ZA UVJERENJE O ZDRAVSTVENOM STANJU ŽIVOTINJA

I

Za uvjerenje o zdravstvenom stanju životinja plaća se taksa po grlu, i to za:

	Dinara
- goveda i kopitare	1.000
- telad i ždrebad do šest mjeseci	800
- svinje	400
- prasad do 20 kg	250
- ovce i koze, jagnjad i jarad	400
- perad	5
- piliće do sedam dana starosti	1
- kuniće	20
- visoku divljač	600
- nisku divljač	20
- ribe iz uzgajališta po kg	2
- pčele po jednoj košnici	150
- psi i mačke	400

II

Danom stupanja na snagu ove odluke prestaje da važi Odluka o visini takse za uvjerenje o zdravstvenom stanju životinja (»Službeni list SRBiH«, broj 6/87).

III

Ova odluka stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u »Službenom listu SRBiH«.

I. V. broj 24
18. februara 1988. godine
Sarajevo

Potpredsjednik
Izvršnog vijeća,
Muhamed Berberović, s.r.

57

Na osnovu člana 97. stav 2. Zakona o zaštiti na radu - Prečišćeni tekst (»Službeni list SRBiH«, br. 31/84 i 12/87), predsjednik Republičkog komiteta za rad i zapošljavanje, u sporazumu sa predsjednikom Republičkog komiteta za energetiku i industriju, donosi

PRAVILNIK

O OPŠTIM MJERAMA ZAŠTITE NA RADU ZA GRAĐEVINSKE OBJEKTE NAMIJENJENE ZA RADNE I POMOĆNE PROSTORIJE I RADNE PROSTORE

I - OPŠTE ODREDBE

Član 1.

Ovim pravilnikom propisuju se opšte mjere zaštite na radu za građevinske objekte namijenjene za radne i pomoćne prostorije i radne prostore, u kojima se obavlja rad ili se povremeno zadržavaju radnici na radu.

Član 2.

Pod građevinskim objektima, u smislu ovog pravilnika, podrazumijevaju se objekti namijenjeni za radne i pomoćne prostorije i radne prostore sa pripadajućim instalacijama, uređajima i površinama, u kojima rade, kreću se, ili zadržavaju radnici na radu.

Pod radnim prostorijama, u smislu ovog pravilnika, podrazumijevaju se prostorije u kojima se obavljaju proizvodni i drugi procesi rada, odnosno u kojima se kreću ili pretežni dio radnog vremena zadržavaju radnici na radu.

Pod pomoćnim prostorijama, u smislu ovog pravilnika, podrazumijevaju se prostorije koje služe za higijenske, sanitarne i druge potrebe radnika na radu.

Pod radnim prostorom, u smislu ovog pravilnika, podrazumijeva se radni prostor izvan radnih prostorija u kojem se obavlja rad, odnosno u kojem se kreću ili pretežni dio radnog vremena zadržavaju radnici na radu.

Član 3.

Mjere zaštite na radu, propisane ovim pravilnikom, dužne su da provode ovlaštene organizacije udruženog rada koje izrađuju tehničku dokumentaciju za objekte namijenjene za radne i pomoćne prostorije, osnovne organizacije udruženog rada koje vrše projektovanje tehnoloških procesa, izvođači radova, investitori i korisnici tih objekata (u daljem tekstu: osnovna organizacija) i radni ljudi koji samostalno obavljaju djelatnost ličnim radom sredstvima rada u svojini građana, građansko-pravna lica i građani ako koriste dopunski rad drugih lica (u daljem tekstu: poslodavac) i radnici čijim se dopunskim radom koriste.

Član 4.

Ako ovim pravilnikom nisu propisane mjere zaštite na radu koje se odnose na građevinske objekte namijenjene za radne i pomoćne prostorije i radne prostore u kojim se obavlja rad, ili se povremeno zadržavaju radnici na radu, primjenjivaće se odgovarajući propisi kojima se te mjere bliže uređuju.

II - MJERE ZAŠTITE NA RADU

1. Lokacija građevinskih objekata

Član 5.

Raspored građevinskih objekata u krugu osnovne organizacije i raspored radnih i pomoćnih prostorija u tim objektima, odnosno radnih prostora izvan radnih i pomoćnih prostorija, mora se izvršiti tako da radne i pomoćne prostorije i radni prostori ispunjavaju uslove propisane ovim pravilnikom.

Član 6.

Građevinski objekti moraju se tako izvesti da se u radnim i pomoćnim prostorijama obezbijedi osvjtljenje dnevnom svjetlošću i prirodna ventilacija.

Član 7.

Izgradnjom vatrogasnih spremišta, garaža, prostora za parkiranje automobila, skladišta, i drugih objekata, u krugu osnovne organizacije, ne smiju se pogoršati uslovi rada u već izgrađenim radnim i pomoćnim prostorijama.

Član 8.

Otvorena skladišta i deponije materijala iz kojih se pri manipulaciji izdvaja prašina, ne mogu se graditi na udaljenosti od najmanje 20 m od građevinskih objekata namijenjenih za radne prostorije, odnosno na udaljenosti od najmanje 30 m od građevinskih objekata namijenjenih za pomoćne prostorije.

Član 9.

U krugu osnovne organizacije, po pravilu, obezbjeđuje se kružni tok saobraćaja koji mora biti povezan s javnim saobraćajnicama.

Član 10.

Broj ulaza odnosno izlaza u ograđeni krug osnovne organizacije mora biti u skladu sa brojem zaposlenih radnika i vre-

menom potrebnim za napuštanje radnih prostorija u slučaju opasnosti i nastanka elementarnih i drugih nepogoda (poplave, zemljotres, požar, eksplozija i dr).

Za pristup u krug osnovne organizacije mora se obezbijediti glavni i pomoćni ulaz i izlaz.

Ulazna i izlazna vrata moraju imati odgovarajuće dimenzije koje obezbjeđuju nesmetan prolaz svim, pa i specijalnim vozilima u slučaju hitne intervencije.

Član 11.

U svakom građevinskom objektu koji je namijenjen za radne prostorije potrebno je obezbijediti mogućnost provođenja evakuacije i spasavanja radnika u slučaju opasnosti od elementarnih i drugih nepogoda.

Dužina puta za evakuaciju radnika od mjesta rada do bezbjednog prostora u prizemnim objektima ne može biti veća od 50 m, a u objektima na sprat od 30 m, od najbližeg izlaza na stepeništu.

Građevinski objekti namijenjeni za radne i pomoćne prostorije dužine do 30 m i sa više od tri sprata, moraju imati najmanje dva dovoljno udaljena stepeništa od kojih se jedno koristi za slučaj opasnosti od elementarnih i drugih nepogoda.

Stepeništa moraju imati izlaze koji vode u slobodni prostor.

Kod otvorenih industrijskih postrojenja sa etažama, do visine od 30 m, treba obezbijediti jedno otvoreno stepenište na udaljenosti najviše 25 m od najudaljenijeg mjesta rada.

Član 12.

Ako nije moguće obezbijediti provođenje evakuacije i spasavanja radnika na način utvrđen u prethodnom članu, potrebno je obezbijediti pomoćne puteve za nužnu evakuaciju (nužne izlaze).

Član 13.

Put za evakuaciju treba da vodi do izlaza iz objekta ili do bezbjednog prostora u objektu, da bude jednostavan, dobro osvijetljen i bez slijepih krajeva.

Član 14.

Objekti namijenjeni za radne prostorije, u kojima zbog tehnološkog procesa ili njihove namjene postoji povećana opasnost od eksplozije ili požara, projektuju se i izvode se na način kojim se obezbjeđuje odvođenje gasova, dima, toplote i drugih opasnih i štetnih materija kroz posebne otvore i dr.

Član 15.

Radne prostorije namijenjene za obavljanje administrativno-tehničkih i njima sličnih poslova, konstrukciono-biroi, sale za sastanke i sl. treba, po pravilu, da budu smještene u posebnim građevinskim objektima.

Ako se radne prostorije iz prethodnog stava nalaze u istom građevinskom objektu u kome se nalaze i prostorije u kojima se vrše proizvodni procesi uz povećanu buku i vibracije moraju se izolovati u skladu sa zakonom i propisima donesenim na osnovu zakona.

Član 16.

Radne prostorije u kojima se pri obavljanju proizvodnih procesa stvaraju štetni gasovi lakši od vazduha, pare, prašina ili toplota, koji se ne mogu odgovarajućim sredstvima odstraniti sa mjesta na kojima nastaju smještaju se, po pravilu, u prizemne građevinske objekte u kojima se obavlja prirodno provjetranje preko krova.

Radne prostorije iz prethodnog stava moraju imati najmanje jedan vanjski zid sa otvorom za prirodno provjetranje.

U višespratnom građevinskom objektu prostorije iz stava 1. ovog člana smještaju se na posljednjem spratu.

Član 17.

Ambulante i zdravstvene stanice smještaju se, po pravilu, u prizemlju građevinskog objekta u kome se nalaze radne ili pomoćne prostorije.

Do prostorija iz prethodnog stava mora se obezbijediti nesmetan prilaz sanitetskih vozila.

Širina svih vrata u prostorijama iz stava 1. ovog člana mora omogućiti nesmetano unošenje, odnosno iznošenje bolesnika na nosilima.

Prostorije iz stava 1. ovog člana smještaju se, po pravilu, u blizini radnih prostorija u kojima je zaposlen najveći broj radnika.

Član 18.

Vanjski radni prostori u krugu osnovne organizacije smještaju se tako da omogućavaju bezbjedno kretanje radnika i prevoznih sredstava.

Član 19.

Razvodi instalacija (električne energije, vodovoda, kanalizacije, gasovoda, pare, komprimiranog vazduha i sl) u krugu osnovne organizacije postavljaju se izvan saobraćajnica i drugih mjesta gdje postoji mogućnost njihovog mehaničkog oštećenja.

Razvodi instalacija iz prethodnog stava postavljaju se pod zemlju, ili na visinu izvan manevarskog prostora dizalica i drugih transportnih sredstava, u skladu sa propisima donesenim na osnovu zakona.

Član 20.

Ako je samoupravnim opštim aktom osnovne organizacije dozvoljen ulaz i parkiranje teretnih i putničkih motornih vozila u krugu osnovne organizacije, treba obezbijediti dovoljno prostora za njihovo parkiranje.

Parkirališta se moraju nalaziti izvan saobraćajnica i požarnih puteva.

Pristup na parkiralište i izlaz iz njega izvodi se tako da se osigura bezbjedno kretanje pješaka i motornih vozila.

Član 21.

U krugu osnovne organizacije treba, po pravilu, predviđeti zelene površine, kao i površine za odmor radnika. U tu svrhu mogu se koristiti slobodne površine između građevinskih objekata koje se nalaze u najmanje zagađenim zonama.

2. Vodovod i kanalizacija

Član 22.

Pri projektovanju, izvođenju i rekonstrukciji građevinskih objekata moraju se predviđeti i ugraditi odgovarajuće vodovodne instalacije za snabdijevanje vodom za piće, sanitarne potrebe, tehnološke potrebe i gašenje požara, sa priključenjem na gradsku mrežu, ili na poseban izvor u skladu sa propisima donesenim na osnovu zakona.

Član 23.

Za vodu za piće postavljaju se, po pravilu, higijenske slavine.

Raspored higijenskih slavina vrši se tako da njihova udaljenost od najudaljenijeg mjesta rada ne bude veća od 100 m. Jednu slavinu može koristiti najviše 60 radnika.

U radnim prostorijama i na radnim prostorima izvan radnih prostorija gdje se obavljaju radovi sa otrovnim i nadražujućim materijama, ako postoji opasnost od prskanja takvih materija na tijelo radnika, u neposrednoj blizini takvih mjesta rada moraju se postaviti slavine odnosno tuševi sa čistom tekućom vodom za ispiranje odnosno pranje.

Član 24.

Ako se za snabdijevanje vodom za potrebe u radnim i pomoćnim prostorijama, uz gradski vodovod, koristi i poseban izvor, vodovodni sistem treba da je tako tehnički izveden da se spriječi zagađenje vode.

Član 25.

Za odvođenje otpadnih tehničkih voda koje sadrže masne, lakozapaljive, otrovne ili agresivne materije, moraju se predvidjeti posebne kanalizacione mreže.

Kanalizacione mreže iz prethodnog stava moraju imati ugrađene uređaje za prečišćavanje, odmašćivanje ili neutralizaciju voda prije njihovog ispuštanja u gradsku kanalizacionu mrežu ili u septičku jamu.

Ako pri miješanju otpadnih tehničkih voda može da dođe do hemijskih reakcija i stvaranja otrovnih materija, ili eksplozivnih smjesa, one se moraju odvoditi u neutralizacione jame posebnim kanalizacionim cijevima položenim u zemlju.

Otpadne vode odvođe se neposredno u kanale, a odvodi moraju biti snabdjeveni sifonima.

Zabranjeno je odvođenje otpadnih tehničkih voda iz kruga osnovne organizacije u gradsku kanalizacionu mrežu, rijeke, jezera, mora, kanale i slično bez prethodnog prečišćavanja.

3. Odstranjivanje štetnih otpadaka

Član 26.

Pri projektovanju i izvođenju građevinskih objekata namijenjenih za radne i pomoćne prostorije mora se predvidjeti odgovarajuće mjesto za uništavanje odnosno odstranjivanje štetnih otpadaka.

Za deponovanje štetnih otpadaka mora se izabrati mjesto koje će isključiti mogućnost zagađenja zemljišta, podzemnih voda i vazduha.

Mjesto iz prethodnog stava mora biti ograđeno i obezbijeđeno od pristupa ljudi.

4. Radne prostorije

Član 27.

Građevinski objekti i njihovi dijelovi namijenjeni za radne prostorije (podovi, zidovi, stropovi, krovovi i drugi konstruktivni elementi) projektuju se, izvode i održavaju tako da u toku upotrebe obezbjeđuju:

1. stabilnost objekta i njihovih dijelova u odnosu na statička i dinamička opterećenja i meteorološke i klimatske uticaje;
2. zaštitu od atmosferskih uticaja;
3. zagrijavanje prostorija u zimskom periodu;
4. odvođenje difuznih para, ako postoji opasnost od njihove kondenzacije;
5. odvođenje hemijskih i drugih štetnih materija nastalih u procesu rada;
6. provjetravanje prostorija;
7. osvjjetljenje prostorija;
8. zaštitu od buke i vibracija;
9. zaštitu od vlage;
10. toplotnu izolaciju;
11. zaštitu od požara i eksplozije;
12. bezbjednost kretanja radnika i transportnih sredstava.

Član 28.

Pored uslova iz prethodnog člana, građevinski objekti i njihovi dijelovi namijenjeni za radne prostorije moraju ispunjavati i uslove za zaštitu radnika od:

1. toplotnog zračenja;
2. energetskih zračenja (infracrvenih, ultra-ljubičastih, jonizirajućih zraka i svjetlosti);
3. hemijskih uticaja (nadražujućih i otrovnih gasova, para, otrovnih i štetnih dimova, prašine i magle, jetkih i agresivnih tekućina i krutih agenasa);
4. bioloških faktora (bakterija, virusa, gljivica i parazita).

Član 29.

Pri projektovanju i izvođenju građevinskih objekata i njihovih dijelova namijenjenih za radne prostorije primjenjuju se propisi doneseni na osnovu zakona (tehnički propisi, jugoslovenski standardi, propisi o zaštiti od požara, sanitarni i drugi), kojim se u zavisnosti od namjene objekta, trajno obezbjeđuju sigurni uslovi rada.

5. Veličina i visina radnih prostorija

Član 30.

Veličina radne prostorije zavisi od vrste djelatnosti koja će se u njoj obavljati i broja zaposlenih radnika.

Član 31.

Veličina radne prostorije mora biti takva da na svakog zaposlenog radnika dolazi najmanje 10 m³ vazdušnog prostora i 2 m² slobodne površine poda, ako pri radu postoje normalni mikroklimatski uslovi odnosno ako se pri radu ne razvija velika temperatura, štetne pare, gasovi i prašina.

Površina radne prostorije za obavljanje administrativnih poslova mora iznositi najmanje 3 m² po zaposlenom radniku a površina radne prostorije za projektne biroa najmanje 5 m² po jednom radnom stolu odnosno crtačoj tabli.

Veličina radne prostorije u kojoj se pri radu razvijaju štetni gasovi, pare i prašina ili se javlja povećana vlaga, odnosno povećana temperatura određuje se u zavisnosti od djelovanja tih štetnih faktora.

Pod pojmom vazdušni prostor odnosno slobodna površina poda iz stava 1. ovog člana podrazumijeva se slobodna zapremina vazdušnog prostora odnosno površina poda koja nije zauzeta namještajem, oruđima, pomoćnim uređajima ili materijalom i ne služi kao prostor za uskladištavanje.

Član 32.

Visina radnih prostorija mora iznositi najmanje:

1. 2,50 m za radne prostorije za obavljanje administrativno-tehničkih i njima sličnih poslova, projektne biroa, za uskladištenje robe i prostorije u kojima se radnici iz jedne smjene održavaju manje od dva sata dnevno;
2. 2,80 m za radne prostorije u kojima pri radu postoje normalni mikroklimatski uslovi (temperatura, vlažnost, brzina kretanja vazduha i toplotno zračenje), odnosno u kojima se pri radu ne razvijaju štetne pare, gasovi i prašina;
3. 3,00 m za radne prostorije s proizvodnim procesima pri kojima se razvijaju neugodni ili štetni gasovi, pare ili prašina ili u kojima vladaju nepovoljni toplotni uslovi, pod uslovom da na svakog radnika dolazi najmanje 10 m³ vazdušnog prostora i 2 m² slobodne površine poda.

Radne prostorije iz tačke 1. prethodnog stava mogu imati visinu manju od 2,50 m, ali ne manju od 2,20 m, ako se ove prostorije nalaze u starim gradskim dijelovima i zaštićenim objektima koji su spomenici kulture čiji izgled, veličinu i visinu nije moguće mijenjati, pod uslovom da se u procesu rada ne pojavljuju nikakve štetnosti, da na svakog zaposlenog radnika dolazi najmanje 10 m³ vazdušnog prostora i 2 m² slobodne površine poda i da su pri radu obezbijeđeni odgovarajući mikroklimatski uslovi.

Radne prostorije iz tačke 2. stava 1. ovog člana mogu imati visinu manju od 2,80 m, ali ne manju od 2,50 m, ako se u njima obavljaju zanatske i druge djelatnosti (krojačka, pletačka, frizerska, graverska, ključarska, staklorezačka, stolarska, fotografska, optičarska, slikarska, kozmetičarska, pedikerska, časovničarska, zlatarska i dr), pod uslovom da se u procesu rada ne pojavljuju štetnosti, da po svakom zaposlenom radniku dolazi najmanje 10 m³ vazdušnog prostora i 2 m² slobodne površine poda i da su obezbijeđeni odgovarajući mikroklimatski uslovi.

Član 33.

Na privremenim radilištima i drugim mjestima, kao privremeno rješenje za administrativno-tehničke i njima slične poslove, portirnice, garderobe, kioske, skladišta i slične namjene, mogu se koristiti objekti tipa kontejneri standardnih dimenzija čija visina prostorija nije manja od 2,20 m, ako su ispunjeni uslovi u pogledu vazdušnog prostora, mikroklima i slobodne površine poda po zaposlenom radniku, u skladu sa odredbama prethodnog člana.

Objekti iz prethodnog stava mogu se koristiti i za stalnu namjenu za radne i pomoćne prostorije, ako su ispunjeni uslovi iz čl. 31. i 32. ovog pravilnika.

6. Podovi u radnim prostorijama

Član 34.

Pod radne prostorije mora biti iznad nivoa okolnog zemljišta.

Izuzetno od odredbe prethodnog stava, pod radne prostorije može biti i ispod nivoa okolnog zemljišta ako je prostorija zaštićena od podzemnih i površinskih voda.

Član 35.

Pod radne prostorije projektuje se, izvodi i održava tako da se trajno obezbjeđuje:

1. stabilnost, ravna površina i sigurno kretanje radnika;
2. toplotna zaštita;
3. zvučna zaštita;
4. zaštita od difuzne pare, ako postoji opasnost od kondenzacije;
5. lako korištenje i održavanje;
6. vodonepropusnost, ako se posebno zahtijeva;
7. zaštita od požara, a po potrebi i od statičkog elektriciteta.

Član 36.

Radna prostorija, u kojoj se predviđa zadržavanje radnika duže od dva sata u jednoj smjeni, mora imati topli pod od materijala s koeficijentom toplotne provodljivosti utvrđene propisima donesenim na osnovu zakona.

Ako zbog prirode posla koji se obavlja u radnoj prostoriji nije moguće osigurati uslove iz prethodnog stava, na mjestu rada moraju se postaviti podmetači ili podloge od materijala sa odgovarajućim koeficijentom toplotne provodljivosti.

Član 37.

Pod radne prostorije u kojoj se razlijeva voda, mora biti od nepropustljivog materijala, sa odgovarajućim nagibom prema otvorima odvodnih kanala.

Ako se u radnoj prostoriji razlijevaju ili postoji opasnost od razlijevanja zapaljivih, agresivnih i otrovnih tečnosti, pod radne prostorije mora biti od materijala koji je otporan na djelovanje tih tečnosti, da ih ne upija i da je izveden sa odgovarajućim nagibom prema slivniku.

Član 38.

U radnim prostorijama u kojima se prerađuju organske materije podložne truljenju, podovi moraju biti od nepropustljivog materijala koji se lako čisti.

Pod koji se postavlja neposredno na zemlju mora biti izolovan od vlage ako materijal, od koga je izrađen, nema hidroizolaciona svojstva.

Ako u radnoj prostoriji postoji povećana opasnost od požara, pod radne prostorije mora biti od nezapaljivog materijala.

Ako se u radnim prostorijama koriste peći na čvrsta, tekuća i plinska goriva, u krugu od najmanje 80 cm oko peći, pod mora biti od nezapaljivog materijala, ili se mora zaštititi odgovarajućim nezapaljivim materijalom.

Član 39.

U radnoj prostoriji s obje strane izlaznih vrata pod mora biti ravan i jednako uzdignut na udaljenosti koja ne može biti manja od širine vrata.

7. Zidovi, stropovi i krovovi radnih prostorija

Član 40.

Vanjski zidovi, stropovi i krovovi radnih prostorija i njihovi dijelovi projektuju se, izvode i održavaju tako da u toku eksploatacije objekta obezbjeđuju uslove iz člana 27. ovog pravilnika.

Član 41.

Sistem odvođenja atmosferskih padavina i taloga izvodi se tako da padavine i talozi ne mogu prodrijeti u građevinski objekt, ni oštetiti fasadne površine.

Član 42.

Fasade i vanjski zidovi radnih prostorija u kojima se obavljaju tehnološki procesi pri kojima nastaju vodene pare, koje mogu prodrijeti kroz fasadu i vanjske zidove ili u njihovu konstrukciju, izvode se tako da difuzne pare ne mogu prodrijeti u slojeve u kojima bi se mogle kondenzovati.

Stropovi radnih prostorija, u kojima se razvijaju vodene pare, izvode se od materijala koji sprečavaju kondenzovanje.

Proračun zaštite od difuzne pare mora biti izrađen u skladu sa jugoslovenskim standardom.

Član 43.

Površine zidova i stropova radnih prostorija moraju biti obojene svijetlim bojama.

Izuzetno od prethodnog stava, u radnim prostorijama u kojima sunčeva svjetlost može štetno djelovati na sirovine i gotove proizvode, zidovi i stropovi mogu biti i drugačije obojeni.

Član 44.

Zidovi, pregrade, stropovi i drugi dijelovi radnih prostorija u kojima se obavlja tehnološki proces pri kojem se izdvajaju štetne, zapaljive i eksplozivne materije, moraju biti izgrađeni tako da se na njima onemogućava skupljanje odnosno zadržavanje prašine i drugih štetnih i opasnih materija.

Površine dijelova radnih prostorija iz prethodnog stava moraju biti obrađene (keramičkim pločicama, uljanom bojom, zaštitnim premazima i sl.) tako da se omogući lagano čišćenje i pranje, te da se isključi propuštanje odnosno upijanje štetnih, zapaljivih i eksplozivnih materija.

Član 45.

Zidovi i pregrade radnih prostorija od stakla ili drugog lako lomljivog materijala izvode se tako da u toku upotrebe ne predstavljaju opasnost od povreda radnika na radu (ukrućivanje, ograđivanje, označavanje i sl.).

Član 46.

Krovovi radnih prostorija moraju da u toku upotrebe štite radnu prostoriju od kiše, vjetra, snijega i vode koja nastaje zbog topljenja snijega i leda.

Krovovi radnih prostorija u kojima nema stropova moraju obezbjeđivati toplotnu i zvučnu zaštitu radnog prostora.

Član 47.

Ako postoji mogućnost pada predmeta sa okolnih zgrada, krovovi i svjetlarnici od stakla ili drugog lako lomljivog materijala zaštićuju se žičanom mrežom.

Ako zbog tehnološkog procesa rada u radnoj prostoriji postoji opasnost od eksplozije, krov mora biti izveden s laganim pokrivačem u skladu sa propisima donesenim na osnovu zakona.

8. Prozori i vrata u radnim prostorijama**Član 48.**

Prozori, vanjska vrata i drugi vanjski otvori u radnim prostorijama projektuju se, izvode i održavaju tako da u toku upotrebe objekta obezbjeđuju:

1. zaštitu od atmosferskih uticaja;
2. prirodno osvjetljenje;
3. toplotnu izolaciju;
4. prirodno provjetravanje.

Član 49.

Prozori u radnim prostorijama sa niskim parapetima ili bez njih, vanjska vrata i slični otvori, obezbjeđuju se ogradama ili na drugi odgovarajući način.

Prozori, vanjska vrata i drugi vanjski otvori izvode se tako da se u toku eksploatacije radne prostorije mogu bezbjedno održavati i čistiti sa vanjske i unutrašnje strane.

Zastakljene površine vrata i prozora u radnim prostorijama sa lako lomljivim staklom moraju se posebno označiti.

Član 50.

Vrata i drugi prolazi u radnim prostorijama moraju biti dovoljno široki da zadovolje potrebe prolaza radnika u normalnim i izuzetnim situacijama (evakuacija i spasavanje radnika i sl.).

Vrata i drugi prolazi iz prethodnog stava ne mogu biti uži od 70 cm.

Spoljna vrata postavljaju se tako da se otvaraju u pravcu izlaza iz radne prostorije.

Ako izlazna vrata vode na otvoreni prostor, nivo poda sa vanjske strane vrata može biti samo za jednu stepenicu niži od nivoa sa unutrašnje strane.

Ako u radnoj prostoriji postoji opasnost od požara ili eksplozije, vrata moraju biti izvedena od nezapaljivog materijala i moraju se otvarati prema vani u smjeru najbližeg izlaza.

Velika pokretna vrata na halama, skladištima, garažama i sličnim prostorijama moraju se izvesti tako da se mogu jednostavno i laganom otvarati i zatvarati.

Ako se vrata u prostorijama iz prethodnog stava koriste i za prolaz radnika, na njima se ugrađuju posebna vrata širine najmanje 70 cm.

Član 51.

Vrata s automatskim otvaranjem moraju se izvesti tako da se u slučaju nestanka energije otvaraju ručno.

9. Saobraćajnice**Član 52.**

Raspored unutrašnjih i vanjskih saobraćajnica mora odgovarati potrebama i namjeni saobraćaja.

Saobraćajnice iz prethodnog stava projektuju se, izvode i održavaju tako da obezbjeđuju prenošenje predviđenih opterećenja i sigurno kretanje ljudi i transportnih sredstava.

Član 53.

Unutrašnje saobraćajnice izvode se tako da omogućavaju dobru vidljivost za vrijeme kretanja ljudi i vozila.

Na mjestima gdje je vidljivost smanjena i na mjestima intenzivnog kretanja ljudi i vozila postavljaju se saobraćajni znaci koji upozoravaju na mogućnost nailaska prevoznog sredstva, svjetlosni i zvučni signali, rampe i ograde u obliku rešetaka koje sprečavaju nesmotren izlazak pješaka na unutrašnje saobraćajnice.

Ako se u krugu osnovne organizacije odnosno u radnim prostorijama kreću motorna vozila, na određenim mjestima postavljaju se saobraćajni znaci, u skladu sa propisima o bezbjednosti saobraćaja na javnim putevima.

Član 54.

Putevi za transport tereta i putevi za kretanje radnika izvode se tako da se što manje presijecaju i poklapaju.

Na mjestima presijecanja puta za masovno kretanje radnika i željezničkog kolosijeka izrađuju se prelazni mostovi ili tuneli.

Svi transportni putevi, prelazi i prolazi za radnike moraju biti slobodni, a za vrijeme noćnog rada dobro osvijetljeni.

Član 55.

Unutrašnje saobraćajnice, koje prolaze kroz radne prostorije, postavljaju se u nivou poda prostorija.

Gornja ivica šina kolosijeka koji prolazi kroz radnu prostoriju mora ležati u nivou poda radne prostorije i može odstupati najviše 1 cm iznad ili ispod nivoa poda.

Okretnice za vagona moraju biti obezbijedene od okretanja pri prelazu preko njih.

Član 56.

Putevi i saobraćajnice na otvorenom prostoru moraju imati odgovarajuće kanale sa slivnicima za oticanje površinske vode.

Član 57.

Otvori, jame i kanali, potrebni u tehnološkom procesu moraju biti pokriveni odgovarajućim poklopcima ili ograđeni čvrstim ogradama.

Član 58.

Pri kretanju motornih vozila u krugu osnovne organizacije, udaljenost između građevinskih objekata i vanjskog ruba gabarita vozila ne smije biti manja od 75 cm i mora biti obilježena vidnim znacima.

Visina objekata na unutrašnjim saobraćajnicama (tunela, mostova, galerija, nadzemnih vodova) mora biti za 50 cm veća od visine gabarita vozila predviđenih za kretanje tim saobraćajnicama, a širina kolskih prolaza mora iznositi najmanje po 50 cm, mjereno od bočnih rubova gabarita vozila.

Član 59.

Širina unutrašnjih saobraćajnica u krugu osnovne organizacije i u radnim prostorijama mora odgovarati vrsti i namjeni saobraćaja.

Jednosmjerna saobraćajnica mora biti široka najmanje 3 m, a dvosmjerna najmanje 5 m.

Član 60.

U radnim prostorijama obezbjeđuju se slobodne površine za prolaz radnika, s tim da glavni hodnici moraju biti široki najmanje 1,50 m, a sporedni najmanje 1 m.

Širina transportnih puteva u radnim prostorijama mora biti takva da omogućuje bezbjedan i lak transport materijala, dijelova i proizvoda.

Širina transportnih puteva iz prethodnog stava ne može biti manja od 1,80 m i mora biti za 80 cm veća od širine transportnih sredstava odnosno materijala, dijelova i proizvoda koji se najčešće prevoze.

Član 61.

Transportni putevi moraju biti vidno obilježeni linijama svijetle boje širine najmanje 5 cm, odnosno metalnim klinovima sa prečnikom glave od najmanje 5 cm, usađenim u nivou poda prostorije.

Prolazi za čišćenje, održavanje i posluživanje oruđa za rad moraju biti široki najmanje 70 cm.

U radnim prostorijama moraju se obezbijediti i posebno obilježiti slobodne površine potrebne za slaganje materijala i proizvoda u fazi obrade.

Član 62.

Utovarno-istovarne površine, prilazi takvim površinama i njihove saobraćajnice moraju biti izgrađeni od tvrdog materijala.

Širina prilaza i transportnih puteva utovarno-istovarnim površinama ne smije biti manja od 3 m pri jednosmjernom, odnosno od 5 m pri dvosmjernom kretanju vozila.

Prilazi utovarno-istovarnim površinama moraju sa obje strane imati pješačke staze širine najmanje 50 cm, s odgovarajućim proširenjima na krivinama.

Član 63.

Na utovarno-istovarnim površinama, prilazima takvim površinama i transportnim putevima za motorna vozila postavljaju se saobraćajni znaci, u skladu sa propisima o bezbjednosti saobraćaja na putevima.

Kretanje vozila na utovarno-istovarnim površinama, prilazima takvim površinama i transportnim putevima treba, po pravilu, da je jednosmjerno.

Utovarno-istovarne površine za vrijeme noćnog rada moraju biti osvijetljene u skladu s jugoslovenskim standardima.

Član 64.

Ako posebnim propisima nije drugačije utvrđeno, širina transportnih puteva u skladištima mora iznositi najmanje:

1. 1,50 m u prostoriji koja nije šira od 15 m;
2. 2,40 m u prostoriji širine od 16 do 40 m;
3. 3 m u prostoriji širine od 41 do 80 m, ili dva puta širine po 2 m;
4. u prostoriji širine preko 80 m na svakih 40 m širine, po jedan put širine od 3 m.

Član 65.

Ako posebnim propisima nije drugačije utvrđeno, na svakih 30 m dužine, skladišne prostorije moraju imati poprečne saobraćajnice širine najmanje 1,80 m.

Ako se roba uskladištava u regale ili palete, glavne saobraćajnice ne smiju biti uže od 1,5 m, a razmak između regala ne smije biti manji od 80 cm.

Član 66.

Uskladištena roba mora se udaljiti od zidova, međuspratnih konstrukcija, odnosno izlaza i hidranata – najmanje 80 cm, a od rasvjetnih armatura i grijaćih tijela – najmanje 50 cm.

Član 67.

Prostor za uskladištenje mora biti obilježen linijom bijele boje, a transportni putevi linijom žute boje u širini od 5 cm.

10. Unutrašnja stepeništa

Član 68.

Unutrašnje stepenište u radnim prostorijama projektuje se i izvodi tako da obezbjeđuje propusnu moć u zavisnosti od broja radnika koji se njim koristi za nesmetano izlaženje iz radnih prostorija.

Član 69.

Unutrašnje stepenište sa odmorištima (stepenišni put ili podest) mora se nastavljati bez suženja duž smjera izlaznog puta.

Zabranjeno je na stepeništu voditi instalacije ili postavljati ukrase ako se njima smanjuje prostor izlaza.

Na stepeništu i njegovom prilazu ne smiju se stavljati stvari koje mogu da zbune radnike (ogledala, neobilježene providne pregrade i razne dekoracije).

Stepenište i njegovi prilazi moraju biti dobro osvijetljeni, po mogućnosti, prirodnim osvijetljenjem.

Član 70.

Širina stepenišnog kraka unutrašnjeg stepeništa između rukohvata i zida mora odgovarati broju radnika koji ih koriste i rasporedu prostorija u objektu, a ne može biti manja od 1,10 m.

Stepenišni krak mora imati najmanje tri, ali ne više od 18 stepenica.

Član 71.

Širina odmorišta ne može biti manja od širine stepenišnog kraka, a dužina između stepenišnih krakova ne može biti manja od 1,10 m.

Površina gazišta stepenica i odmorišta stepeništa ne smije biti klizava.

U objektima namijenjenim za radne i pomoćne prostorije visina stepenica mora biti od 14 do 18 cm, a širina gazišta od 26 do 36 cm, u zavisnosti od njihove namjene.

Na istom stepeništu, po pravilu, stepenice moraju biti jednake po visini i širini gazišta. Odstupanje u visini stepenica i širini gazišta ne može biti veće od 2 cm.

Član 72.

U izuzetnim slučajevima, u radnim i pomoćnim prostorijama, može se izvesti kružno stepenište.

Kružno stepenište mora biti tako projektovano i izvedeno da na najužem dijelu širina gazišta ne bude manja od 10 cm.

Kružno stepenište ne može se koristiti kao jedini izlaz za evakuaciju i spasavanje radnika.

11. Zaštitne ograde i rukohvati

Član 73.

Stepenište i stepenišno odmorište duž rubova s otvorene strane moraju imati zaštitnu ogradu s rukohvatom.

Zaštitna oграда i rukohvat moraju biti postavljeni na cijeloj dužini kraka stepeništa.

Član 74.

Prolazi, prelazi, radne platforme, galerije, mostovi i sva mjesta rada na visini većoj od 100 cm iznad terena ili poda prostorije sa kojih se može pasti, ograđuju se čvrstom zaštitnom ogradom.

Površine elemenata zaštitne ograde moraju biti ravne i glatke.

Član 75.

Visina zaštitne ograde ne može biti manja od 100 cm, mjereno od poda.

Zaštitna oграда i rukohvat na stepeništima postavljaju se na visini od 100 cm iznad gornje površine gazišta, mjereno vertikalno od sredine gazišta stepeništa do vrha rukohvata odnosno ograde.

Član 76.

Popuna zaštitne ograde (prečke, međuprečke, stubovi i umeci) mora biti konstruisana za ravnomjerno opterećenje ukupne površine ograde.

Ako se popuna zaštitne ograde izvodi od dužinskih međuprečki, predviđice se dovoljan broj međuprečki tako da njihov razmak ne bude veći od 25 cm.

Ako se popuna zaštitne ograde izvodi u obliku vertikalnih prečki, njihova međusobna udaljenost ne može biti veća od 14 cm.

12. Vanjska stepeništa

Član 77.

Vanjsko stepenište koje se koristi za izlaz iz radnih prostorija projektuje se i izvodi tako da ga mogu koristiti svi radnici.

Stepenište iz prethodnog stava mora imati zaštitnu ogradu visine od najmanje 1,20 m.

Vanjsko stepenište, po pravilu, mora biti zaštićeno od atmosferskih padavina.

Nezaštićeno stepenište mora se redovno čistiti i održavati.

13. Mostovi, rampe, radne platforme glavni prolazi i pješačke staze

Član 78.

Premošćeni prelazi, radne platforme, utovarni mostovi i galerije, koje se koriste za prenos ili prevoz tereta, projektuju se i izvođe tako da su dovoljno široki i čvrsti za vrijeme korištenja.

Podovi preko kojih se prenosi ili prevozi teret moraju biti ravni, obezbijedeni od klizanja, a ako su postavljeni na visini većoj od 100 cm iznad poda ili tla, duž rubova sa otvorene strane moraju imati čvrstu zaštitnu ogradu visine od najmanje 100 cm.

Širina glavnog prolaza, radne platforme, odnosno mosta, preko koga se prenosi ili prevozi teret ne može biti manja od 1,60 m.

Član 79.

Širina rampi mora odgovarati broju radnika koji ih koristi, ali ne može biti manja od 1,10 m.

Rampe s nagibom do 10% ne moraju imati odmorista, a kod rampe sa nagibom od 10 do 17%, visina između odmorista ne može biti veća od 4 m.

Rampe duž rubova s otvorene strane moraju imati zaštitne ograde i rukohvate, a rampe s nagibom do 10% ne moraju imati rukohvat.

Nagib rampe u radnim prostorijama ne može biti veći od 40%.

Nagib rampe između odmorista ne može se mijenjati.

14. Vertikalni prilazi

Član 80.

Za prilaz na radne platforme, galerije, krovove i slično, gdje se poslovi obavljaju povremeno, mogu se koristiti vertikalni prilazi izvedeni u obliku metalnih ljestava postavljenih vertikalno, ili koso pod uglom većim od 75° prema horizontali.

Prečke ljestava izrađuju se od okruglog željeza prečnika od najmanje 1,6 cm.

Prečke se zakivaju, odnosno zavaruju za stranice ljestava na udaljenosti koja ne može biti veća od 30 cm.

Širina ljestava ne može biti manja od 45 cm.

Član 81.

Ljestve veće od 3 m od sedme prečke (oko dva metra od ooda) moraju imati čvrstu lednu zaštitu.

Ledna zaštita mora biti izrađena u obliku kaveza od lukova plosnatog željeza, s unutrašnjim promjerom od 70 do 80 cm, koji se pričvršćuju za stranice ljestava na razmaku koji ne može biti veći od 1,40 m.

Za vertikalne prolaze u halama gdje se mogu očekivati intervencije sa izolacionim i drugim aparatima za spasavanje, lukovi leđobrana moraju biti takvi da se može nesmetano proći sa aparatom na leđima za spasavanje.

Lukovi moraju biti sigurno povezani vertikalama od plosnatog željeza na razmaku koji ne može biti veći od 25 cm.

Ljestve moraju biti čvrsto vezane sa zgradom, objektom ili konstrukcijom na razmacima od najmanje 3 m.

Član 82.

Ljestve se postavljaju paralelno sa zgradom, ili nekom drugom konstrukcijom.

Ako ljestve nemaju leđobran, već je predviđeno da se radnici penju između ljestava i zida, razmak između prečki ljestava i zida mora iznositi od 70 do 80 cm.

Na ljestvama koje su veće od 20 m na udaljenosti od 6 do 8 m ugrađuju se odmorista.

Član 83.

Rukohvati ljestava (stranice) za prilaženje rubovima radnih platformi, galerija, na krovove objekata i rukohvati ili stranice ljestava za prilaženje radnoj platformi moraju se produžiti najmanje 75 cm iznad površine na koju su ljestve postavljene.

Ledna zaštita mora biti produžena najmanje 1 m iznad površine na koju su ljestve postavljene.

15. Pokretne stepenice

Član 84.

Pokretne stepenice (eskalatori) za prevoz radnika projektuju se i izvođe u skladu sa propisima donesenim na osnovu zakona.

Pokretne stepenice ne smiju biti jedini izlaz iz objekta za slučaj opasnosti.

Pokretne stepenice ne mogu imati neprekinuti vertikalni put viši od jedne etaže (sprata).

Član 85.

Gazeća površina pokretnih stepenica u položaju u kome se koriste mora biti vodoravna, njihova širina mora biti najmanje 40 cm, a najviše 1,10 m, a dubina gazišta najmanje 38 cm.

Član 86.

Pokretne stepenice sa obje strane moraju imati čvrste ograde (balustrade) visine od 85 cm do 1,40 m.

Ograde sa unutrašnje strane moraju biti glatke, sa glatkim rukohvatom sa gornje strane u obliku pokretne trake koja ima istu brzinu i smjer kretanja stepenica.

Pokretne stepenice moraju imati uređaj za kočenje s mehaničkim djelovanjem koji, u slučaju nestanka električne energije, zaustavlja stepenice bez obzira na smjer kretanja.

16. Prirodno i vještačko osvjetljenje

Član 87.

Prirodno i vještačko osvjetljenje radnih prostorija i radnih prostora izvan radnih prostorija, projektuje se, izvodi i održava u skladu sa propisima donesenim na osnovu zakona.

Član 88.

Radne prostorije moraju imati otvore za prirodno osvjetljavanje (prozore, staklena vrata, staklene pregrade, krovne svjetlarnike i sl).

Raspored površina i broj otvora mora odgovarati vrsti poslova koji se obavljaju u radnoj prostoriji.

Ostakljene površine raspoređuju se tako da obezbjeđuju ravnomjerno osvjetljavanje svih dijelova radne prostorije, a njihova ukupna površina mora iznositi najmanje 1/8 površine poda radne prostorije.

Član 89.

Otvori za prirodno osvjetljavanje raspoređuju se tako da se spriječi direktno upadanje sunčeve svjetlosti na mjesta rada.

Ako se ne može spriječiti direktno upadanje sunčeve svjetlosti na mjesta rada, upotrebljavaju se sredstva za zasjenjivanje (zastori, zavjese, brisoleji, premazivanje okana, nadstrešnice, podesne vrste stakla i dr).

Član 90.

Ako se prirodnim osvjetljenjem ne može obezbijediti propisna osvjetljenost radnih prostorija, obezbjeđuje se vještačko osvjetljenje u skladu sa jugoslovenskim standardima.

Radne prostorije koje zbog tehnološkog procesa rada ne mogu biti u potpunosti ili djelimično prirodno osvijetljene (prostorije bez prozora i svjetlarnika), mogu se koristiti za rad samo ako je obezbijedeno propisno vještačko osvjetljenje u skladu s prirodom tehnološkog procesa.

U radnim prostorijama koje se istovremeno osvijetljavaju prirodnom i vještačkom svjetlošću, boja vještačkog osvijetljenja mora biti što sličnija prirodnoj svjetlosti.

17. Temperatura, vlažnost i brzina kretanja vazduha

Član 91.

U svim radnim prostorijama moraju se u ljetnom i zimskom periodu obezbijediti povoljni uslovi rada u pogledu temperature, vlažnosti i brzine kretanja vazduha.

Član 92.

Temperatura i vlažnost vazduha u radnim prostorijama obezbjeđuje se u skladu sa propisima donesenim na osnovu zakona.

Član 93.

Brzina kretanja vazduha u radnim prostorijama zavisi od vrste rada i tehnološkog procesa, a ne smije biti veća od 50 cm/s u zimskom periodu pri temperaturi vanjskog vazduha od 283 K (10°C), 60 cm/s u prelaznom periodu pri temperaturi vanjskog vazduha od 283 K (10°C) do 300 K (27°C), odnosno 80 cm/s u toplom periodu pri temperaturi vanjskog vazduha preko 300 K (27°C).

18. Zagrijavanje radnih prostorija

Član 94.

Radne prostorije u kojima se radnici zadržavaju stalno ili neprekidno duže od dva sata za vrijeme hladnog perioda moraju se zagrijavati.

Član 95.

Zagrijavanje radnih prostorija sa površinom poda do 500 m², u kojima se pri proizvodnji ne izdvajaju i ne koriste zapaljive ili eksplozivne materije, može se obezbijediti pomoću peći na kruto ili tekuće gorivo, plin ili električnu energiju.

Član 96.

Za zagrijavanje radnih prostorija sa površinom poda preko 500 m² i radnih prostorija u kojima se pri proizvodnji izdvajaju ili koriste zapaljive i eksplozivne materije, bez obzira na njihovu površinu, mora se obezbijediti sistem centralnog grijanja (parom, toplom vodom, toplim vazduhom i sl).

Centralno grijanje pomoću toplog vazduha ne smije se koristiti u radnim prostorijama u kojima zbog povećane temperature i brzine kretanja vazduha može doći do povećanog isparavanja otrovnih materija.

Član 97.

Zagrijavanje radnih prostorija predviđenih za administrativno-tehničke i njima slične poslove, konstrukcije i projektne biroa, kopirnice, sale za sastanke, sanitarne i pomoćne prostorije, obezbjeđuje se u skladu sa jugoslovenskim standardima.

Član 98.

Raspored grijnih tijela (radijatori, kaloriferi, peći i sl) mora biti takav da se u radnoj prostoriji obezbijedi ravnomjerna temperatura.

U radnim prostorijama u kojima se pri radu ne izdvajaju i ne koriste zapaljive i eksplozivne materije na površini grijnih tijela, temperatura ne može biti veća od 403 K (130°C).

U radnim prostorijama u kojima se pri radu izdvajaju prašina koja nije zapaljiva, eksplozivna ili otrovna, na površini grijnih tijela, temperatura ne može biti veća od 383 K (110°C).

Grijna tijela, čija je temperatura na površini tijela veća od 363 K (90°C) moraju biti zaštićena od slučajnog dodira.

U radnim prostorijama, u kojima se pri radu izdvajaju zapaljive, eksplozivne ili otrovne prašine, gasovi i pare, temperatura na površini grijnih tijela određuje se u zavisnosti od osobina i količine izdvojenih materija.

Član 99.

Temperatura toplog vazduha za zagrijavanje radne prostorije (pomoću kalorifera i sl) ne smije biti veća od 333 K (60°C) ako se vazduh dovodi sa visine veće od 3,50 m, mjereno od poda, odnosno veća od 313 K (40°C) ako se vazduh dovodi sa manje visine.

19. Radne prostorije s oruđima za rad kod kojih se pojavljuju visoke i niske temperature

Član 100.

Mjesta rada na kojima se rad obavlja sa oruđima koja stvaraju visoke ili niske temperature moraju biti na poseban način zaštićena od štetnog djelovanja visoke odnosno niske temperature (daljinsko upravljanje, toplotna izolacija, hermetizacija, ekranizacija i sl).

Na mjestima rada iz prethodnog stava temperatura zračenja ne smije biti veća od 313 K (40°C).

Član 101.

Hlađenje zagrijanih materija ne može se obavljati u radnoj prostoriji, ako ne postoje uređaji za odvođenje oslobođene toplote odnosno ako se prostorija ne provjetrava na podesan način.

Član 102.

Kada se u radnim prostorijama obavlja rad sa oruđima koja se koriste za prenošenje ili prevoz rastopljenih užarenih masa, mjesta rada moraju biti zaštićena od toplotnih zračenja (pregrade, kabine i sl).

Ako pri opsluživanju peći, na kojima su vrata odnosno poklopci otvoreni, toplotno zračenje prelazi dozvoljenu granicu utvrđenu propisima donesenim na osnovu zakona, mjesto rada mora biti zaštićeno uređajem ili napravom za zaštitu od toplotnog zračenja (pregrada, vodena zavjesa i sl.).

Član 103.

U radnim prostorijama gdje je temperatura ispod 273 K (0°C) (u hladnjačama, ledarama, hemijskim postrojenjima i sl), po pravilu, posluživanje oruđa za rad obavlja se na mehanizovani pogon.

Ako se posluživanje oruđa za rad iz prethodnog stava obavlja ručno, moraju se obezbijediti posebne prostorije za povremeno zagrijavanje radnika.

20. Provjetravanje radnih prostorija

Član 104.

U radnim prostorijama mora se obezbijediti prirodno ili vještačko provjetravanje u zavisnosti od vrste, jačine i izvora zagađenja.

Član 105.

Provjetravanje prirodnim putem dopušteno je u radnim i pomoćnim prostorijama u kojima pri radu postoje normalni mikroklimatski uslovi i ne dolazi do stvaranja i kondenzovanja vodene pare, velike toplote, štetnih para, gasova, dimova, magle i prašine.

Ako se radne i pomoćne prostorije provjetravaju prirodnim putem kroz prozorska okna ili otvore na zidovima i stropovima, otvori moraju biti opremljeni sa uređajima za lako otvaranje i zatvaranje sa poda prostorije.

Broj, veličina, raspored i položaj prozorskih okna i otvora za prirodno provjetravanje mora da obezbjeđuje izmjenu vazduha i mikroklimatske uslove u ljetnom i zimskom periodu

prema normativima utvrđenim propisima donesenim na osnovu zakona.

Član 106.

U radnim prostorijama za obavljanje administrativno-stručnih i njima sličnih poslova, konstrukcionim i projektnim biroima, kopirnicama, salama za sastanke i pomoćnim prostorijama, mora se obezbijediti odgovarajući broj izmjena vazduha u toku jednog sata prema sljedećim normativima:

1. 1 izmjena /sat u garderobama, umivaonicama i kopirnicama;
2. 1,5 izmjena /sat u prostorijama za obavljanje administrativnih, stručnih i njima sličnih poslova, konstrukcionim i projektnim biroima;
3. 2 izmjene /sat u prostorijama za ličnu higijenu žena, trpezarijama i prostorijama za povremeno zagrijavanje radnika;
4. 3 izmjene /sat u salama za održavanje sastanaka;
5. 4 izmjene /sat u nužnicama;
6. 5 izmjena /sat u kupatilima.

Član 107.

Radne prostorije koje se zbog tehnološkog procesa ne mogu u potpunosti ili djelimično prirodno provjetravati (prostorije bez prozora, otvora i svjetlarnika) mogu se koristiti za rad:

1. ako klimatski uređaji stalno održavaju temperaturu, vlažnost i brzinu kretanja vazduha u granicama propisanim jugoslovenskim standardom;
2. ako je odgovarajućim uređajima odnosno mjerama zaštićeno omogućeno da koncentracija štetnih gasova, para i prašine bude u granicama propisanim jugoslovenskim standardima.

Član 108.

Vazduh za vještačko provjetravanje radnih prostorija odnosno vazduh za zagrijavanje kojim se istovremeno vrši i provjetravanje radnih prostorija ne smije sadržavati prašinu, dim, štetne gasove, neugodne mirise i slično.

Ubacivanje i izbacivanje vazduha pri vještačkom provjetravanju radnih prostorija mora biti tako da koncentracija zagađenja vazduha u zoni disanja radnika ne prelazi maksimalno dopuštene koncentracije štetnih gasova, para, magle i prašine (MDK).

Ako svježi vazduh nije dovoljno čist, prije dovodenja u radnu prostoriju mora da se prečisti putem posebnih uređaja (filtera, klimatskih uređaja i sl).

Otvori za dovodenje vazduha zaštićuju se od prodiranja stranih tijela žičanom mrežom, žaluzinama i sl.

Član 109.

U radnim prostorijama sa normalnim mikroklimatskim uslovima vještačkim provjetravanjem moraju se obezbijediti količine svježeg vazduha po zaposlenom radniku:

1. 30 m³/sat za radne prostorije u kojima na jednog zaposlenog radnika dolazi najmanje 20 m³ slobodnog vazdušnog prostora;
2. 20 m³/sat za radne prostorije u kojima na jednog zaposlenog radnika dolazi 20 do 40 m³ slobodnog vazdušnog prostora;
3. 40 m³/sat za radne prostorije koje nemaju prozore ili druge otvore za provjetravanje.

Ako u radnim prostorijama zbog tehnološkog procesa ne postoje normalni mikroklimatski uslovi (razna zagađenja, štetna isparavanja, visoka temperatura, vlaga i sl) količina vazduha za vještačko provjetravanje određuje se u zavisnosti od stepena zagađenja vazduha, vlage, temperature i drugih štetnih faktora.

Član 110.

Na izvorima zagađenja vazduha u radnim prostorijama moraju biti postavljeni uređaji kojima se zagađeni vazduh neposredno odvodi sa mjesta nastajanja.

Pri tehnološkim procesima kod kojih postoji opasnost izdavanja otrovnih materija, uređaj iz prethodnog stava mora

biti snabdjeven rezervnim motorom koji će se koristiti u slučaju kvara na pogonskom motoru.

Član 111.

U radnim prostorijama, u kojima se pri tehnološkom procesu razvijaju neugodni mirisi ili mogu nastati zapaljive odnosno eksplozivne smjese, pritisak vazduha snižava se pomoću posebnog ventilacionog uređaja.

Član 112.

Pri provjetravanju, vazdušnom zagrijavanju i klimatizaciji radnih prostorija dopušteno je korištenje recirkulacionog vazduha, ako taj vazduh ne sadrži neugodne mirise ili zapaljive odnosno eksplozivne pare i ako ponovnim ubacivanjem takvog vazduha u radnu prostoriju neće biti prekoračene dopuštene granice propisane jugoslovenskim standardima o maksimalno dopuštenim koncentracijama štetnih gasova, para, magle i prašine (MDK).

Član 113.

Radne prostorije, u kojima može doći do iznenadnog razvijanja velikih količina otrovnih, lako zapaljivih, ili eksplozivnih isparenja, moraju biti opremljene, pored uređaja za redovno provjetravanje prostorije, i posebnim uređajima za provjetravanje koji automatski stupaju u dejstvo kad se prekorači dopuštena granica propisana jugoslovenskim standardima o maksimalno dopuštenim koncentracijama štetnih gasova, para, magle i prašine (MDK).

21. Buka i vibracije

Član 114.

Građevinski objekti namijenjeni za radne prostorije u kojima će se smjestiti oruđa za rad sa izvorima buke ili u koje će buka dopirati izvana, projektuju se i izvode se u skladu sa zakonom, propisima donesenim na osnovu zakona i jugoslovenskim standardima u zavisnosti od vrste, osobina i uslova tehnološkog procesa.

22. Štetna zračenja

Član 115.

Pri projektovanju građevinskih objekata namijenjenih za radne prostorije u kojima će se javljati štetna zračenja (infracrvena, ultravioletna, jonizirajuća), ultrazvuk, ili jaka magnetska polja, primjenjuju se mjere zaštite na radu utvrđene zakonom i propisima donesenim na osnovu zakona.

23. Pomoćne prostorije

Član 116.

Pomoćne prostorije (garderobe, kupatila, umivaonici, i druge prostorije za ličnu higijenu radnika, prostorije za spremanje i uzimanje hrane, za pušenje, prostorije za ličnu higijenu radnica, prostorije za povremeno zagrijavanje radnika, nužnici, pisoari, prostorije za čišćenje i dezinfekciju radne odjeće i zaštitnih sredstava i dr) smještaju se, po pravilu, u posebne građevinske objekte u blizini radnih prostorija ili u anekse uz radne prostorije.

Pomoćne prostorije mogu se smještati u građevinske objekte namijenjene za radne prostorije, ako to priroda proizvodnog procesa i sanitarno-higijenski uslovi dozvoljavaju.

Član 117.

Veličina pomoćnih prostorija mora odgovarati svojoj namjeni, a visina ne može biti manja od 2,50 m.

Član 118.

Odredbe ovog pravilnika koje se odnose na projektovanje, izvođenje i održavanje radnih prostorija, primjenjuju se i na pomoćne prostorije iz člana 116. stav 1. ovog pravilnika (podovi, zidovi, stropovi, krovovi, zagrijavanje, provjetravanje, osvijetljenost, izvođenje instalacija i dr.).

24. Garderobe

Član 119.

Za smještaj lične i zaštitne odjeće i obuće radnika obezbjeđuju se garderobe i to: posebno za radnike, a posebno za radnice.

U izuzetnim slučajevima garderobe mogu biti i zajedničke. Ako je broj radnika manji od 20 i ako su poslovi takve prirode da ne zahtijevaju obavezno korištenje kupatila, za smještaj lične i zaštitne odjeće i obuće radnika mogu se koristiti i hodnici odnosno radne prostorije.

Za smještaj lične i zaštitne odjeće i obuće radnika koji obavljaju poslove sa otrovnim i zaraznim materijama, kao i materijama sa neugodnim i štetnim mirisima, moraju se obezbijediti posebne prostorije neposredno uz radne prostorije.

Član 120.

Garderobe se projektuju, izvode i održavaju u zavisnosti od stepena zagađenosti, mjesta rada i vrste i prirode poslova koje radnici obavljaju i to:

1. za čiste poslove kod kojih postoje normalni uslovi rada, kao što su administrativni, trgovinski, časovničarski, finomehaničarski, graverski, krojački i dr. mogu se izvesti garderobe sa vješalicama;

2. za priljave poslove kod kojih se u procesu rada razvija prašina koja nije izrazito štetna po zdravlje (tekstilna industrija, kudeljare, sortiranje krpa i otpadaka, pekarske, stolarske, bojadisarske, bravarske, limarske, mehaničarske radionice i sl.) za čuvanje i držanje lične i zaštitne odjeće i obuće obezbjeđuju se jednostruki garderobni ormari;

3. za poslove kod kojih se u procesu rada razvijaju prašina, gasovi ili pare, izrazito štetni po zdravlje radnika (rad sa olovom, živom, parom, kiselinom, na izradi akumulatora i sl.) obezbjeđuju se dvostruki garderobni ormari. Ako se radnicima, koji obavljaju te poslove, svakodnevno obezbjeđuje čista zaštitna odjeća, za čuvanje lične odjeće mogu biti jednostruki garderobni ormari;

4. za poslove koji se obavljaju sa otrovnim, zaraznim i štetnim materijama obezbjeđuju se posebne garderobne prostorije sa dvostrukim garderobnim ormarima za ličnu i zaštitnu odjeću i obuću;

5. za poslove koji se obavljaju u vlazi, kod kojih se u procesu rada ne razvija prašina, para ili gasovi (ledare, tvornice prehrambenih artikala, praonice rublja i sl.) obezbjeđuju se garderobe sa uređajem za sušenje odjeće i obuće;

6. za poslove koji se obavljaju u vlazi i pri kojima se razvija materije štetne po zdravlje radnika (hemijaska industrija i sl.), obezbjeđuju se posebne garderobe za ličnu, a posebne za zaštitnu odjeću i obuću, s tim što garderobe za zaštitnu odjeću i obuću moraju imati i uređaj za sušenje.

Član 121.

Za radnike koji su izloženi vlazi ili vodi u tolikoj mjeri da se njihova zaštitna odjeća i obuća ne može osušiti u toku šest sati u garderobama sa običnim ormarima, odnosno sa sistemom vješalica, instaliraju se uređaji koji omogućavaju sušenje odjeće i obuće. U tu svrhu mogu se koristiti komore za sušenje, ormari s cirkulacijom toplog i suhog vazduha i slično.

Temperatura toplog vazduha za sušenje zaštitne odjeće i obuće ne smije prelaziti 313 K (40°C).

Član 122.

Garderobni ormari izrađuju se i opremaju tako da ispunjavaju slijedeće uslove:

1. da imaju visinu 1,80 m, a dubinu i širinu najmanje po 35 cm;
2. da su izrađeni na nogarima visokim 15 cm odnosno da su smješteni na fiksno podnožje visoko 15 cm;
3. da na podesnim mjestima pri dnu i vrhu imaju otvore za ventilaciju;
4. da su obojeni zaštitnom bojom;
5. da s unutrašnje strane imaju vješalice ili druga odgovarajuća sredstva za vješanje odjeće;
6. da u gornjem dijelu imaju police visine 30 cm;
7. da u donjem dijelu imaju odjeljak (policu) za obuću;
8. da imaju brave koje se zaključavaju.

Dvostruki garderobni ormari moraju biti izvedeni kao i jednostruki, osim širine koja ne može biti manja od 70 cm, a pregrada koja ih dijeli po širini na dva dijela mora biti tako izvedena da lična odjeća ne dolazi u dodir sa zaštitnom odjećom.

Član 123.

Ako je u prostorijama predviđen smještaj odjeće za više od 50 radnika, slobodan prolaz između garderobnih ormara mora biti najmanje od 100 cm.

Garderobne prostorije opremaju se klupama, ogledalima, pepeljarama i korpama za otpatke.

25. Kupatila

Član 124.

Za radnike koji obavljaju poslove pri kojima dolazi do prljanja, kvašenja tijela i odjeće, znojenja, pojava velikih količina prašine ili neugodnih mirisa, koji rade sa otrovima, zaraznim ili jonizirajućim materijama, kao i radnike koji učestvuju u procesu prerade prehrambenih proizvoda ili izrade sterilnih materijala, moraju se obezbijediti kupatila.

Kupatila se projektuju, izvode i održavaju posebno za radnike, a posebno za radnice.

Član 125.

U kupatilima se obezbjeđuje topla i hladna voda, pred-prostor za prilagođavanje promjeni temperature i prostor za presvlačenje koji omogućuje da odjeća i obuća radnika bude zaštićena od prskanja vodom.

Temperatura vazduha za vrijeme upotrebe kupatila ne može biti niža od 298 K (25°C).

Podovi i zidovi kupatila izrađuju se od materijala koji ne propuštaju vodu i koji se lako čiste.

Član 126.

Broj tuševa u kupatilu određuje se u zavisnosti od vrste poslova i broja zaposlenih radnika u najbrojnijoj smjeni, i to:

1. jedan tuš za najviše pet radnika ako se u procesu rada javlja prašina, štetne materije, neugodni mirisi, jako znojenje ili dolazi do kvašenja odjeće (termička obrada metala, pečenje plastičnih materijala, lijevanje metala, transportni radovi sa teretima u rastresitom stanju, transport sirovih koža, u mlinskoj industriji, prerada ribe, obrada drveta, bojenje špricanjem i sl.);

2. jedan tuš za najviše deset radnika, ako se obavljaju poslovi prerade prehrambenih proizvoda ili izrade sterilnih materijala (proizvodnja kruha i tjestenina, mesnih proizvoda i sl.).

Kod obavljanja poslova, koji nisu navedeni u prethodnom stavu, obezbjeđuje se jedan tuš na najviše 20 radnika.

Član 127.

U kupatilima tuševi se mogu postavljati grupno ili pojedinačno.

Ako je tuš postavljen u kabini, širina i dužina kabine ne može biti manja od 90 x 90 cm.

Član 128.

U zajedničkim kupatilima sa tuševima mora se predvidjeti odgovarajući predprostor za odlaganje odjeće i obuće odnosno za sprečavanje nagle promjene temperature u prostoriji.

26. Umivaonici

Član 129.

Umivaonici, po pravilu, treba da budu smješteni u posebne prostorije povezane sa garderobom i to posebno za radnike, a posebno za radnice.

Ako to proces rada dopušta, umivaonici se mogu smjestiti i u radne prostorije.

Član 130.

Umivaonici se projektuju, izvode i održavaju tako da ispunjavaju uslove u pogledu broja slavina, obezbjeđenja hladne i tople vode, materijala od koga su izrađeni i obezbjeđenja sredstava ili uređaja za sušenje ruku u zavisnosti od vrste poslova i broja zaposlenih radnika.

Član 131.

Broj slavina u umivaonicama određuje se u zavisnosti od vrste poslova i broja zaposlenih radnika u najbrojnijoj smjeni, i to:

1. jedna slavina za najviše 50 radnika za poslove na kojim nema štetnosti (administrativni, tehnički i njima slični poslovi);
2. jedna slavina za najviše 20 radnika, ako pri obavljanju poslova dolazi do prljanja ruku, jačeg znojenja, pojave prašine ili vlage, kvašenja odjeće i ruku;
3. jedna slavina za najviše 15 radnika, ako pri obavljanju poslova dolazi do prljanja odjeće, ruku i tijela ili znojenja i pojave velikih količina prašine;
4. Jedna slavina za najviše 10 radnika ako se pri obavljanju poslova izdavaju štetne materije i neugodni mirisi, dolazi do jonizirajućih zračenja ili zagađuje odjeća.

27. Prostorije za ličnu higijenu radnika

Član 132.

U građevinskom objektu sa radnim prostorijama u kojima su zaposlene radnice na poslovima pri čijem vršenju dolazi do prljanja, kvašenja tijela i odjeće, prekomjernog znojenja, velikih količina prašine ili neugodnih mirisa, koje rade sa otrovnim, zaraznim ili jonizirajućim materijama koje rade u procesu prerade prehrambenih proizvoda, ili izrade sterilnih materija, mora se obezbijediti posebna prostorija sa toplom i hladnom vodom za ličnu higijenu radnika.

Prostorija iz prethodnog stava mora biti odvojena od drugih prostorija predprostorom i opremljena posebnim kabinama površine najmanje 1,50 m² i umivaonicima za pranje ruku, te smještena u neposrednoj blizini nužnika, po pravilu, što bliže mjestu rada radnika.

Broj kabina određuje se prema broju zaposlenih radnika, a najmanje po jedna kabina na svakih 50 zaposlenih radnika, ako broj zaposlenih radnika ne prelazi 300. Na svakih daljnjih 100 zaposlenih radnika mora se obezbijediti još najmanje po jedna kabina.

Kabine iz stava 2. ovog člana moraju imati odgovarajuću opremu koja služi za održavanje lične higijene (bide, stolić, ogledalo, higijenska posuda za otpatke i potrošni materijal).

28. Nužnici

Član 133.

Nužnici se projektuju, izvode i održavaju, po pravilu, posebno za radnike, a posebno za radnice.

U višespratnim građevinskim objektima nužnici se obezbjeđuju na svakom spratu.

U građevinskom objektu u kome su radne prostorije udaljenost nužnika od najudaljenijeg mjesta rada ne može biti veća od 100 m, a ako se nužnici nalaze izvan građevinskog objekta ta udaljenost ne može biti veća od 200 m.

Član 134.

Broj nužnika u građevinskom objektu u kome su radne prostorije određuje se prema broju zaposlenih radnika. Za najviše 30 radnika odnosno 20 radnica mora se obezbijediti po jedan nužnik, a uz nužnik za radnike i po jedan pisoar.

Nužnici se obezbjeđuju u posebnim kabinama sa pregradama visine najmanje 2 m mjereno od poda.

Površina poda kabine ne može biti manja od 90 cm x 1,20 m.

Član 135.

U građevinskom objektu u kome su smještene radne prostorije nužnici moraju imati predprostor sa vratima koja se sama zatvaraju i uređaj za vodeno ispiranje.

Predprostor mora biti opremljen sa jednim umivaonikom (lavaboom) na najviše četiri nužnika.

Prostorije nužnika moraju imati odgovarajuću ventilaciju. Nužnik mora imati vrata koja se zatvaraju sa unutrašnje strane.

Pored glavne opreme nužnika, koja se sastoji od školjke i uređaja za vodeno ispiranje, kabina nužnika mora se opremiti i napravom za toaletni papir, zidnom vješalicom ili klinom.

Član 136.

Pisoari se mogu izvesti kao panel pisoari, pisoarske školjke i uspravni pisoari.

Pisoari moraju biti izrađeni od materijala koji se lako pere.

Dužina panel pisoara mora odgovarati broju zaposlenih radnika, tako da se obezbijedi dužina zida od 60 cm za najviše 30 radnika.

Panel pisoari koji predstavljaju ravni dio zida moraju biti izrađeni od materijala koji je otporan na mokrću.

Panel pisoari moraju imati ispiranje vodom po cijeloj dužini.

Žljeb za odvod vode mora se postaviti ispod nivoa poda i imati lagani pad prema slivniku.

29. Prostorije za uzimanje hrane

Član 137.

Ako u građevinskim objektima postoje posebne prostorije za uzimanje hrane (trpezarije), njihova veličina odnosno površina i broj stolova moraju odgovarati broju zaposlenih radnika, rasporedu smjena i drugim uslovima.

Član 138.

U građevinskim objektima namijenjenim za radne prostorije u kojima se obavljaju poslovi pri kojima dolazi do prljanja, kvašenja tijela i odjeće, prekomjernog znojenja, pojave velikih količina prašine ili neugodnih mirisa, za radnike koji rade sa otrovnim, zaraznim ili jonizirajućim materijama, kao i za radnike koji učestvuju u procesu prerade prehrambenih proizvoda ili izrade sterilnih materija, moraju se predvidjeti i obezbijediti posebne prostorije za uzimanje hrane.

Ispred prostorija za uzimanje hrane postavljaju se umivaonici sa tekućom, a po potrebi, i toplom vodom.

Prostorije iz stava 1. ovog člana moraju imati odgovarajuću ventilaciju.

30. Prostorije za pušenje

Član 139.

Ako je zbog prirode procesa rada zabranjeno pušenje u radnim prostorijama i u krugu osnovne organizacije, moraju se predvidjeti posebne prostorije za pušenje.

Veličina prostorija za pušenje zavisi od broja zaposlenih radnika u najbrojnijoj smjeni.

Prostorije za pušenje moraju imati odgovarajuću ventilaciju, izvedenu tako da ista obezbjeđuje što povoljnije uslove u pogledu čistoće vazduha i da su opremljene sa dovoljnim brojem pepeljara.

III - PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 140.

Postojeći građevinski objekti namijenjeni za radne i pomoćne prostorije i radne prostore moraju se uskladiti sa opštim mjerama zaštite na radu propisanim ovim pravilnikom u roku od tri godine od dana stupanja na snagu ovog pravilnika.

Odredba člana 32. stav 1. tačka 3. ovog pravilnika ne odnosi se na radne prostorije sa proizvodnim procesima koje su već izgrađene, ili čija je izgradnja otpočela u 1987. godini, pod uslovom da se u tim prostorijama obezbijede odgovarajući uslovi rada drugim mjerama zaštite na radu (površina prostorija, kultura vazduha, ventilacija i dr.).

Član 141.

Danom stupanja na snagu ovog pravilnika prestaju važiti odredbe Pravilnika o opštim mjerama i normativima zaštite na radu za građevinske objekte namijenjene za radne i pomoćne prostorije (»Službeni list SFRJ«, br. 27/67, 29/67 i 41/68) preuzete kao odredbe republičkog propisa (član 118. tačka 21. Zakona o zaštiti na radu).

Član 142.

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u »Službenom listu SRBiH«.

Broj 08-17-724

14. februara 1988. godine
Sarajevo

Predsjednik
Republičkog komiteta za rad i
zapošljavanje,
mr Mato Pačak, s.r.

58

Na osnovu člana 61. stav 6. Zakona o zaštiti vojnih invalida (»Službeni list SRBiH«, br. 11/84, 22/85 i 11/86), predsjednik Republičkog komiteta za pitanja boraca i vojnih invalida izdaje

NAREDBU

O KONAČNOM USKLAĐIVANJU MJESEČNIH NOVČANIH IZNOSA INVALIDSKOG DODATKA, DODATKA ZA NJEGU I POMOĆ DRUGOG LICA I MATERIJALNOG OBEZBJEĐENJA ZA VRIJEME PROFESIONALNE REHABILITACIJE ZA 1987. GODINU

1. Invalidski dodatak, dodatak za njegu i pomoć drugog lica i materijalno obezbjeđenje za vrijeme profesionalne rehabilitacije, određeni po Zakonu o zaštiti vojnih invalida (u daljem tekstu: Zakon), usklađuju se od 1. januara 1987. godine za ostvareni porast nominalnih ličnih dohodaka radnika u Socijalističkoj Republici Bosni i Hercegovini u 1987. godini u odnosu na 1986. godinu i utvrđuju u mjesečnim iznosima.

I - Invalidski dodatak određen po članu 12. stav 1. tač. 1) do 8) Zakona, mjesečno iznosi:

	Dinara
1) ako domaćinstvo nema prihoda	57.270
2) ako prihod ne prelazi 500 dinara	49.600
3) ako prihod ne prelazi 1.000 dinara	43.900
4) ako prihod ne prelazi 1.500 dinara	38.220
5) ako prihod ne prelazi 2.000 dinara	32.480
6) ako prihod ne prelazi 2.500 dinara	26.640
7) ako prihod ne prelazi 3.000 dinara	22.950
8) ako prihod ne prelazi 4.000 dinara	19.130

II - Povećanje invalidskog dodatka određenog po članu 13 Zakona, mjesečno iznosi:

a) uživaocima iz stava 1. tačke 1) koji nemaju prihode od poljoprivredne djelatnosti	22.950
b) uživaocima iz stava 1. tačke 1) koji imaju prihode od poljoprivredne djelatnosti	13.470
c) uživaocima iz stava 1. tačke 2) koji nemaju prihode od poljoprivredne djelatnosti	42.080
d) uživaocima iz stava 1. tačke 2) koji imaju prihode od poljoprivredne djelatnosti	22.950
e) samohranim uživaocima iz stava 2.	11.460

III - Dodatak za njegu i pomoć drugog lica određen po članu 26. Zakona, mjesečno iznosi:

a) uživaocima iz stava 1, koji nemaju prihode od poljoprivredne djelatnosti	54.860
b) uživaocima iz stava 1, koji imaju prihode od poljoprivredne djelatnosti	27.470
c) kada dva ili više sauzivalaca iz stava 3. ispunjavaju uslove	54.860

IV - Materijalno obezbjeđenje za vrijeme profesionalne rehabilitacije (u daljem tekstu: materijalno obezbjeđenje) određeno

a) po članu 44. Zakona, mjesečno iznosi do:	
- invalidima iz stava 3. alineja 1.	60.380
- invalidima iz stava 3. alineja 2.	68.720
- invalidima iz stava 3. alineja 3.	76.390
b) materijalno obezbjeđenje određeno po članu 45. st. 2. i 3. Zakona, mjesečno iznosi	15.340
c) materijalno obezbjeđenje određeno po članu 47. Zakona, mjesečno iznosi:	
- invalidu iz stava 1, koji ne izdržava članove porodice	15.340

- invalidu iz stava 1, koji izdržava članove porodice 38.220
2. Ova naredba stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u »Službenom listu SRBiH«.

Broj 01-136/88

16. februara 1988. godine
Sarajevo

Predsjednik
Republičkog komiteta za
pitanja
boraca i vojnih invalida,
Mujo Comić, s.r.

59

Na osnovu člana 41. stav 6. Zakona o obezbjeđenju i zdravstvenom osiguranju učesnika narodnooslobodilačkog rata (»Službeni list SRBiH«, br. 11/84, 22/85, 11/86 i 41/87), predsjednik Republičkog komiteta za pitanja boraca i vojnih invalida izdaje

NAREDBU

O KONAČNOM USKLAĐIVANJU MJESEČNIH NOVČANIH IZNOSA OSNOVNOG OBEZBJEĐENJA, DODATKA ZA NJEGU I POMOĆ DRUGOG LICA, PORODIČNOG DODATKA I STALNOG OBEZBJEĐENJA ZA 1987. GODINU

1. Osnovno obezbjeđenje, dodatak za njegu i pomoć drugog lica, porodični dodatak i stalno obezbjeđenje određeni po Zakonu o obezbjeđenju i zdravstvenom osiguranju učesnika narodnooslobodilačkog rata (u daljem tekstu: Zakon), usklađuju se od 1. januara 1987. godine, za ostvareni porast nominalnih ličnih dohodaka radnika u Socijalističkoj Republici Bosni i Hercegovini u 1987. godini u odnosu na 1986. godinu i utvrđuju u mjesečnim iznosima.

I - Osnovno obezbjeđenje određeno po članu 12. stav 1. tač. 1) do 8) Zakona, mjesečno iznosi:

	Dinara
1) ako domaćinstvo nema prihoda	57.270
2) ako prihod ne prelazi 500 dinara	49.600
3) ako prihod ne prelazi 1.000 dinara	43.900
4) ako prihod ne prelazi 1.500 dinara	38.220
5) ako prihod ne prelazi 2.000 dinara	32.480
6) ako prihod ne prelazi 2.500 dinara	26.640

7) ako prihod ne prelazi 3.000 dinara 22.950
 8) ako prihod ne prelazi 4.000 dinara 19.130
 II – Povećanje osnovnog obezbjeđenja određenog po članu 13. Zakona, mjesečno iznosi:

a) korisnicima iz stava 1, koji nemaju lični dohodak od poljoprivredne djelatnosti 22.950
 b) korisnicima iz stava 1, koji imaju lični dohodak od poljoprivredne djelatnosti 13.470
 c) samohranim korisnicima iz stava 4. 11.460

III – Dodatak za njegu i pomoć drugog lica određen po članu 25. Zakona, mjesečno iznosi:

a) korisnicima iz stava 1, koji nemaju prihode od poljoprivredne djelatnosti 54.860
 b) korisnicima iz stava 1, koji imaju prihode od poljoprivredne djelatnosti 27.470
 c) korisnicima iz stava 3, kada dva ili više članova porodice ispunjavaju uslove 54.860

IV – Porodični dodatak iz člana 27. Zakona određuje se od odgovarajućeg iznosa osnovnog obezbjeđenja iz tačke I ove naredbe

V – Stalno obezbjeđenje određeno po članu 28. Zakona, mjesečno iznosi:

a) korisnicima iz stava 1. 42.080
 b) korisnicima iz stava 2. 34.410

VI – Stalno obezbjeđenje određeno po članu 30. Zakona, mjesečno iznosi: 18.690

2. Ova naredba stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u »Službenom listu SRBiH«.

Broj 01-135/88

16. februara 1988. godine
 Sarajevo

Predsjednik
 Republičkog komiteta za
 pitanja boraca i vojnih
 invalida,
 Mujo Čomić, s.r.

60

Na osnovu čl. 3. i 5. Dogovora o načinu objavljivanja propisa o porezima i doprinosima iz dohotka osnovnih organizacija udruženog rada i ličnih dohodaka, odnosno prihoda radnika i građana (»Službeni list SRBiH«, broj 15/76), Republički sekretarijat za finansije, objavljuje

IZVODE

IZMJENA IZ ODLUKA SKUPŠTINA OPŠTINA I SKUPŠTINA SAMOUPRAVNIH INTERESNIH ZAJEDNICA O STOPAMA POREZA I DOPRINOSA IZ LIČNOG DOHOTKA IZ RADNOG ODNOSA PO OPŠTINAMA

U Izvodima iz odluka skupština opština i skupština samoupravnih interesnih zajednica o stopama poreza i doprinosa iz ličnog dohotka iz radnog odnosa po opštinama (»Službeni list SRBiH«, broj 4/88), vrše se sljedeće izmjene:

Red. br.	OPŠTINA	Doprinosi za %						Zbirna stopa %
		Porez %	kulturu	fizičku kulturu	socijalnu zaštitu	dječiju zaštitu		
1	2	3	4	5	6	7		8
11.	Bosanski Petrovac	1,30	0,35	0,28	0,45	0,65		3,03
30.	Fojnica	1,25	0,15	0,15	0,51	0,42		2,48
54.	Laktaši	0,50	0,22	0,19	0,38	0,45		1,74
79.	Rudo	2,15	0,30	0,20	1,50	0,40		4,55
83.	Srbac	1,00	0,26	0,30	0,65	0,90		3,11
94.	Trebinje	0,50	0,27	0,22	0,49	0,21		1,69
101.	Višegrad	1,65	0,29	0,55	0,65	0,50		3,64
102.	Vitez	0,60	0,16	0,18	0,84	0,74		2,52
108.	Žepče	2,22	0,20	0,30		0,20		2,92

Broj 02-021-17

15. februara 1988. godine
 Sarajevo

Zamjenik
 republičkog sekretara,
 Abraham Mandić, s. r.

Nakon izvršenog savjetovanja sa izvornim tekstom utvrđeno je da su se u tekstu Izvoda iz odluka skupština opština i skupština samoupravnih interesnih zajednica o stopama poreza i doprinosa iz ličnog dohotka iz radnog odnosa po opštinama (»Službeni list SRBiH«, broj 4/88), potkrale greške za opštine pod rednim br. 16, 24, 31, 39, 42, 59, 70, 103. i 108. pa se za navedene opštine daje

ISPRAVKA

Izvoda iz odluka skupština opština i skupština samoupravnih interesnih zajednica o stopama poreza i doprinosa iz ličnog dohotka iz radnog odnosa po opštinama

Redni broj	OPŠTINA	Porez %	Doprinosi za %					Zbirna stopa %
			kulturu	fizičku kulturu	socijalnu zaštitu	dječiju zaštitu		
1	2	3	4	5	6	7		8
16.	Breza	1,00		0,32	0,35	0,40		2,07
24.	Čitluk	0,50	0,10	0,25	1,50			2,35
31.	Čacko	1,20		0,30	0,45	0,25		2,20
39.	Han Pijesak	3,60		0,62	0,28	0,18		4,68
42.	Jablanica	1,50		0,29	0,48	0,40		2,67
59.	Ljubinje	2,00		0,45	0,85	0,65		3,95
70.	Olovo	1,80		0,25	0,37	0,19		2,61
103.	Vlasenica	2,00		0,78	0,63	0,42		3,83
108.	Žepče	2,22	0,23	1,00		0,20		3,65

Zamjenik
 republičkog sekretara,
 Abraham Mandić, s.r.

Na osnovu člana 163. stav 1. Zakona o državnoj upravi (»Službeni list SRBiH«, br. 38/78, 13/82, 40/82, 40/84 i 12/87), Izvršno vijeće Skupštine Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine donosi

RJEŠENJE

O POSTAVLJENJU GLAVNOG REPUBLIČKOG VODOPRIVREDNOG INSPEKTORA U REPUBLIČKOM KOMITETU ZA POLJOPRIVREDU, ŠUMARSTVO I VODOPRIVREDU

Za glavnog republičkog vodoprivrednog inspektora u Republičkom komitetu za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu postavlja se STJEPAN BAGARIĆ, dosadašnji glavni republički vodoprivredni inspektor u tom komitetu.

Ovo rješenje objaviti u »Službenom listu SRBiH«.

I. V. broj 21/88
 11. februara 1988. godine
 Sarajevo

Potpredsjednik
 Izvršnog vijeća,
 Marko Čeranić, s.r.

Republički zavod za statistiku

Na osnovu Društvenog dogovora o zajedničkim osnovama i mjerilima za samoupravno uređivanje odnosa u sticanju i raspoređivanju dohotka u SR Bosni i Hercegovini – Prečišćeni tekst (»Službeni list SRBiH«, broj 10/87), kao i člana 15. Zakona o zajamčenom ličnom dohotku – Prečišćeni tekst (»Službeni list SRBiH«, br. 22/86, 29/86, 12/87 i 35/87), Republički zavod za statistiku izdaje sljedeće

SAOPŠTENJE

I. Prosječan mjesečni čist lični dohodak ostvaren u SR BiH, u periodu januar – decembar 1987. godine iznosi 145,986 dinara, što u odnosu na isti period 1986. godine predstavlja povećanje za 97,2%.

2. Prosječan mjesečni čist lični dohodak ostvaren u privrednim djelatnostima u periodu januar - decembar 1987. godine iznosi 144.637 dinara, što u odnosu na isti period 1986. godine predstavlja povećanje za 97,3%.

3. Prosječan mjesečni čist lični dohodak ostvaren u vanprivrednim djelatnostima u periodu januar - decembar 1987. godine iznosi 153.570 dinara, što u odnosu na isti period 1986. godine predstavlja povećanje za 96,7%.

4. Najniži zajamčeni čist lični dohodak u prvom polugodištu 1988. godine, predstavlja 70% prosječnog čistog ličnog dohotka privrede SRBiH ostvarenog u drugom polugodištu 1987. godine i iznosi 126.487 dinara.

Broj III/06-061. 4-75/4
16. februara 1988. godine
Sarajevo

Direktor,
dr Desanka Ikić, s.r.

Republički zavod za društveno planiranje

Na osnovu člana 13. Zakona o privremenom ograničavanju raspolaganja dijelom društvenih sredstava za potrošnju («Službeni list SFRJ», broj 75/87), Republički zavod za društveno planiranje utvrđuje i objavljuje

PLANIRANE PROPORCIJE I POLAZNE VELIČINE ZA RASPOREĐIVANJE DOHOTKA I ČISTOG DOHOTKA U 1987. GODINI

	Proporcije za raspodjelu dohotka		Polazne veličine za raspoređivanje čistog dohotka			
	Učešće po-trošnje u dohotku (u %)	Učešće akumulacije u dohotku (u %)	Dohodak po radniku (u hilj. din.)	Dohodak po sredstvi-ma (u %)	Bruto LD po radniku (u hilj. din.)	Stopa akumulativnosti (u %)
	1	2	3	4	5	6
UKUPNA PRIVREDA	82,8	11,6	4362	18,3	272	2,34
INDUSTRIJA I RUDARSTVO	85,6	11,9	3814	14,9	249	2,00
Elektroprivreda	80,0	7,5	5223	4,2	321	0,22
Proizvodnja uglja	78,3	8,8	5049	30,8	294	2,78
Prerada uglja	64,8	10,7	5533	8,3	267	1,11
Proizvodnja naftinih derivata	-	6,8	2271	2,6	289	0,22
Proizvodnja rude željeza	60,4	13,0	5760	17,2	252	2,56
Crna metalurgija	-	4,1	2377	4,5	289	0,22
Proizvodnja ruda obojenih metala	78,8	15,0	4939	28,9	291	4,78
Proizvodnja obojenih metala	-	5,3	648	0,5	282	0,11
Prerada obojenih metala	-	10,6	2916	7,7	244	1,33
Proizvodnja nemetala	68,9	16,7	6285	30,0	320	3,56
Prerada nemetala	72,0	8,7	4776	25,5	259	2,22
Metaloprerađivačka djelatnost	81,8	10,4	4258	26,6	264	3,00
Mašinogradnja	81,4	20,2	4625	19,3	287	3,89
Proizvodnja saobraćajnih sredstava	85,0	11,7	4378	19,3	280	2,78
Proizvodnja električnih mašina i aparata	89,1	10,4	3912	16,4	266	3,33
Proizvodnja hemijskih proizvoda	89,9	13,6	3882	10,8	271	2,00
Prerada hemijskih proizvoda	75,7	11,1	4483	26,7	257	2,67
Proizvodnja kamena, šljunka i pijeska	76,7	12,7	4258	31,7	244	6,00
Proizvodnja građevinskog materijala	77,2	13,3	4016	21,8	233	2,56
Proizvodnja rezane građe i ploča	86,4	11,8	3268	31,7	217	3,44
Proizvodnja finalnih proizvoda od drveta	84,9	8,5	3248	27,2	212	2,78
Proizvodnja i prerada papira	75,8	22,0	3784	11,1	215	5,44
Proizvodnja prediva i tkanina	88,2	7,6	3199	19,7	216	1,67
Proizvodnja gotovih proizvoda tekstilnih proizvoda	91,3	10,0	1660	24,1	191	4,33
Proizvodnja kože i krzna	59,1	30,6	6039	25,4	258	8,11
Proizvodnja kožne obuće i galanterije	92,2	8,9	2863	39,7	203	3,44
Prerada kaučuka	93,1	7,1	3282	22,8	235	1,67
Proizvodnja prehrambenih proizvoda	84,3	16,1	3513	8,1	225	1,89
Proizvodnja pića	62,2	30,4	7185	38,9	320	10,00
Proizvodnja stočne hrane	-	4,8	2641	5,1	217	0,22
Proizvodnja i prerada duvana	55,9	29,3	6644	19,0	265	6,11
Grafička djelatnost	83,9	6,2	3722	35,8	237	2,44
Prerada sirovina od otpada	76,0	16,2	4172	41,9	236	12,67
Proizvodnja raznih proizvoda	64,3	21,8	6159	53,7	282	0,00
POLJOPRIVREDA I RIBARSTVO	90,4	13,2	2456	4,0	172	1,00
ŠUMARSTVO	90,2	5,5	3425	27,4	236	0,57
VODOPRIVREDA	78,6	12,7	4581	35,8	266	4,48
GRAĐEVINARSTVO	86,6	7,2	3061	64,8	201	5,11
SAOBRAĆAJ I VEZE	91,8	8,0	3680	18,9	258	1,21
Željeznički saobraćaj	-	2,0	1414	3,2	265	0,00
Vazdušni saobraćaj	87,1	11,7	4518	12,6	298	0,11
Cjevovodni transport	26,5	27,8	17313	7,3	300	3,67
PTT saobraćaj	69,5	15,9	4998	28,8	260	2,67
TRGOVINA	67,3	16,6	5485	23,8	271	7,57
UGOSTITELJSTVO I TURIZAM	85,8	5,8	2921	26,6	191	1,34
ZANATSTVO	86,0	0,0	3756	39,6	242	4,01

U ovim granama prosječno učešće potrošnje (lične, opšte i zajedničke) u dohotku je iznad 100,0% zbog visokih gubitaka, a osim toga ostvaruju izvjesnu akumulativnost što je rezultat pozitivnog poslovanja nekih organizacija udruženog rada u okviru grane.

Broj 06-022-89/88
11. februara 1988. godine
Sarajevo

Član Izvršnog vijeća,
direktor,
mr Dževad Derviškadić, s.r.

Republički zavod za društveno planiranje i Republički zavod za statistiku

Na osnovu tačke 1. Odluke o bližim kriterijima za usmjerenje dodatnih sredstava za veće zapošljavanje u Bosni i Hercegovini u periodu od 1986. do 1990. godine – prečišćeni tekst (»Službeni list SRBiH«, br. 12/87 i 2/88.) Republički zavod za društveno planiranje i Republički zavod za statistiku, izdaju

SAOPŠTENJE

O PROSJEČNOJ VRIJEDNOSTI INVESTICIJA PO JEDNOM ZAPOSLENOM U 1987. GODINI U DJELATNOSTIMA I GRANAMA U KOJE SE MOGU USMJERAVATI SREDSTVA ZA DODATNO ZAPOŠLJAVANJE

I

Prosječna vrijednost investicija po jednom zaposlenom u 1987. godini u djelatnostima i granama iznosi:

A. Industrija prerade metala	– u dinarima
1. Prerada obojenih metala	47.000.000
2. Metaloprerađivačka djelatnost	32.185.000
3. Mašinogradnja	33.708.000
4. Proizvodnja saobraćajnih sredstava	39.528.000
5. Proizvodnja električnih mašina i aparata	35.076.000
B. Industrija građevinskog materijala i prerada nemetala	
1. Prerada nemetala	36.444.000
2. Proizvodnja građevinskog materijala	32.392.000
C. Prerada hemijskih proizvoda i kaučuka	
1. Prerada hemijskih proizvoda	38.805.000
2. Prerada kaučuka	21.835.000
D. Proizvodnja finalnih proizvoda od drveta i proizvodnja i prerada papira	
1. Proizvodnja finalnih proizvoda od drveta	19.654.000
2. Proizvodnja i prerada papira	65.596.000
E. Tekstilna i kožarsko-prerađivačka industrija	
1. Proizvodnja prediva i tkanina	28.210.000
2. Proizvodnja gotovih tekstilnih proizvoda	12.286.000
3. Proizvodnja kože i krzna	40.341.000
4. Proizvodnja kožne obuće i galanterije	12.066.000
F. Prehrambena, duvanska i industrija pića	
1. Proizvodnja prehrambenih proizvoda	55.272.000
2. Proizvodnja pića	42.044.000
3. Proizvodnja i prerada duvana	53.762.000
G. Ostale grane industrije	
1. Grafička djelatnost	22.132.000
2. Proizvodnja raznovrsnih proizvoda	19.900.000
Poljoprivreda	
1. Poljoprivredna proizvodnja	77.985.000
2. Poljoprivredne usluge	19.874.000
3. Ribarstvo	65.377.000
Trgovina	
1. Trgovina na malo	20.829.000
2. Trgovina na veliko	55.672.000
Ugostiteljstvo i turizam	
1. Ugostiteljstvo	16.157.000
2. Turističko posredovanje	38.457.000
Zanatstvo	
1. Zanatske usluge i opravke	18.041.000
2. Lične usluge	5.472.000

II

Prosječna vrijednost investicije po jednom zaposlenom utvrđena je za prerađivačke grane industrije i oblasti privrede za koje se mogu angažovati sredstva za dodatno zapošljavanje, u skladu sa Odlukom o bližim kriterijima za usmjerenje dodatnih sredstava za veće zapošljavanje u Bosni i Hercegovini u periodu od 1986. do 1990. godine.

Podaci su utvrđeni na osnovu obrade završnih računa za 1986. godinu i rasta cijena proizvođača industrijskih proizvoda u 1987. godini. Prosječne vrijednosti investicija po jednom zaposlenom objavljene u ovom saopštenju primjenjivaće se do objavljivanja podataka o finansijskim rezultatima poslovanja organizacija udruženog rada u oblasti privrede iskazanim po završnim računima za 1987. godinu, kada će se objaviti novo Saopštenje o prosječnoj vrijednosti investicija po jednom zaposlenom u 1987. godini.

III

Ukoliko se predračunska vrijednost investicionog programa iskazuje u cijenama 1988. godine, vrijednost investicije po jednom zaposlenom iz ovog saopštenja povećava se za važeću eskontnu stopu Narodne banke Jugoslavije, u vrijeme odobravanja programa, odnosno donošenja odluke o angažovanju dodatnih sredstava za veće zapošljavanje.

Direktor
Republičkog zavoda
za statistiku,
dr Desanka Ikić, s.r.

Član Izvršnog vijeća, direktor
Republičkog zavoda za
društveno planiranje,
mr Dževad Derviškadić, s.r.

Republički fond zajedničkih rezervi

Na osnovu člana 128. Ustava Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine, člana 579. Zakona o udruženom radu, člana 13. Zakona o fondovima zajedničkih rezervi društveno-političkih zajednica (»Službeni list SRBiH«, broj 9/78), i člana 1. Zakona o izmjeni Zakona o fondovima zajedničkih rezervi društveno-političkih zajednica (»Službeni list SRBiH«, broj 24/85), Skupština Republičkog fonda zajedničkih rezervi i skupštine opštinskih fondova zajedničkih rezervi u SR Bosni i Hercegovini, zaključuju

DRUŠTVENI DOGOVOR

O UTVRĐIVANJU VISINE STOPE PO KOJOJ ĆE SE VRŠITI UDRUŽIVANJE DIJELA SREDSTAVA REZERVU U FONDOVE ZAJEDNIČKIH REZERVU DRUŠTVENO-POLITIČKIH ZAJEDNICA PO ZAVRŠNIM RAČUNIMA ZA 1987. GODINU

Član 1.

Učesnici Društvenog dogovora o utvrđivanju visine stope po kojoj će se vršiti udruživanje dijela sredstava rezervi u fondove zajedničkih rezervi društveno-političkih zajednica po završnim računima za 1987. godinu (u daljem tekstu: Društveni dogovor) saglasni su da se udruživanje dijela sredstava rezervi društveno-političkih zajednica po završnim računima za 1987. godinu vrši po stopi utvrđenoj ovim društvenim dogovorom.

Član 2.

Učesnici ovog društvenog dogovora saglasni su da će obveznici udruživanja dijela sredstava rezervi iz čl. 1. i 2. Zakona o fondovima zajedničkih rezervi društveno-političkih zajednica, udruživanje sredstava rezervi po završnim računima za 1987. godinu vršiti po stopi, i to:

- za Republički fond zajedničkih rezervi po stopi od 8%,
- za opštinske fondove zajedničkih rezervi po stopi od 3%.

Član 3.

Učesnici ovog društvenog dogovora su saglasni da će se u slučaju kada se izostanak sredstava rezervi raspoloživih za udruživanje u smislu zakona ne može izvršiti udruživanje sredsta-

va rezervi u visini utvrđenoj primjenom propisanih stopa iz člana 2. ovog društvenog dogovora raspoloživa sredstva rezervi udružiti u fondove iz člana 2. ovog dogovora srazmjeno odnosima utvrđenih stopa za udruživanje.

Član 4.

Učesnici ovog društvenog dogovora saglasni su da se udruživanje dijela sredstava rezervi u fondove zajedničkih rezervi društveno-političkih zajednica po završnim računima za 1987. godinu po stopama iz člana 2. ovog društvenog dogovora vrši na način i po postupku propisanom Zakonom o fondovima zajedničkih rezervi društveno-političkih zajednica i Zakonom o sredstvima rezervi.

Član 5.

Učesnici Društvenog dogovora obavezni su obezbijediti da se sredstva fondova zajedničkih rezervi društveno-političkih zajednica koriste u skladu sa Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o fondovima zajedničkih rezervi («Službeni list SFRJ», broj 24/85) i to za:

- isplatu ličnih dohodaka u skladu sa Zakonom o zajamčenom ličnom dohotku radnika,
- isplatu ličnih dohodaka do visine određene Zakonom o obezbjeđivanju plaćanja između korisnika društvenih sredstava u osnovnim organizacijama koje imaju neizmirene dospelje obaveze prema povjeriocima,
- prekvalifikaciju i zapošljavanje radnika u slučaju kada u osnovnoj organizaciji prestane potreba za radom određenog broja radnika.

Član 6.

Izmjene i dopune ovog društvenog dogovora sprovode se na način i po postupku po kome je zaključen.

Svaki učesnik ovog društvenog dogovora može pokrenuti postupak za njegovu izmjenu i dopunu.

Član 7.

Ovaj društveni dogovor je potpisan od strane delegiranih predstavnika svih skupština fondova zajedničkih rezervi društveno-političkih zajednica.

Član 8.

Ovaj društveni dogovor će se objaviti u «Službenom listu SRBiH».

REPUBLIČKI FOND
ZAJEDNIČKIH REZERV

OPŠTINSKI FONDOVI
ZAJEDNIČKIH REZERV

Samoupravna interesna zajednica penzijskog i invalidskog osiguranja BiH

Na osnovu člana 185. tačka 11. Statuta Samoupravne interesne zajednice penzijskog i invalidskog osiguranja Bosne i Hercegovine («Službeni list SRBiH», br. 17/86 i 19/87), sekretar Samoupravne interesne zajednice penzijskog i invalidskog osiguranja Bosne i Hercegovine izdaje

SAOPŠTENJE

O KOEFICIJENTIMA ZA VALORIZACIJU LIČNIH DOHODAKA IZ RANIJIH GODINA KADA JE POSLJEDNJA GODINA RADA 1987. GODINA

I

Radi primjene čl. 5. i 106. Zakona o osnovnim pravima iz penzijskog i invalidskog osiguranja («Službeni list SFRJ», br. 23/82, 77/82, 75/82, 75/85 i 8/87), kada je 1987. godina posljednja godina rada, lični dohoci odnosno osnovice osiguranja koji se uzimaju za utvrđivanje penzijskog osnova (u daljem tekstu: lični dohoci) iz 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981,

1982, 1983, 1984, 1985. i 1986. godine valorizacijom se dovode na nivo ličnih dohodaka iz 1987. godine i, zavisno od godine u kojoj se donosi rješenje o pravu na penziju, preračunavaju slijedećim koeficijentima:

Lični dohodak iz godine	1987.	1988.	1989.	1990.
1966.	14.133,18	16.897,24	19.660,22	22.423,35
1967.	12.690,62	15.172,55	17.653,52	20.134,62
1968.	11.544,17	13.801,88	16.058,72	18.315,68
1969.	10.066,41	12.035,12	14.003,06	15.971,12
1970.	8.207,58	9.812,76	11.417,31	13.021,94
1971.	6.725,66	8.041,01	9.355,85	10.670,76
1972.	5.823,23	6.962,09	8.100,51	9.238,99
1973.	4.938,65	5.904,51	6.869,99	7.835,53
1974.	3.869,09	4.625,78	5.382,17	6.138,60
1975.	3.175,94	3.797,07	4.417,95	5.038,87
1976.	2.789,78	3.335,39	3.880,78	4.426,20
1977.	2.403,53	2.873,59	3.343,47	3.813,38
1978.	1.969,75	2.354,98	2.740,06	3.125,16
1979.	1.676,82	2.004,76	2.332,57	2.660,40
1980.	1.375,09	1.644,01	1.912,84	2.181,68
1981.	1.018,34	1.217,50	1.416,58	1.615,67
1982.	786,25	940,02	1.093,73	1.247,44
1983.	611,10	730,61	850,08	969,55
1984.	434,96	520,03	605,06	690,10
1985.	249,06	297,77	346,46	395,15
1986.	124,30	148,61	172,91	197,21

II

Ovo saopštenje objaviće se u «Službenom listu SRBiH», a primjenjivaće se od 1. jula 1987. godine.

Broj 163
17. februara 1988. godine
Sarajevo

Sekretar,
Muhamed Bešić, s.r.

Samoupravna interesna zajednica elektroprivrede BiH

Na osnovu člana 47. Samoupravnog sporazuma o osnivanju Samoupravne interesne zajednice elektroprivrede Bosne i Hercegovine («Službeni list SRBiH», br. 1/79 i 2/82) i člana 6. Odluke o doprinosu za finansiranje rada Zajednice i osnovnih zajednica («Službeni list SRBiH», broj 15/82), Skupština Zajednice na sjednici održanoj 25. februara 1988. godine donijela je

ODLUKU

O STOPAMA DOPRINOSA ZA 1988. GODINU KOGA PLAĆAJU ČLANOVI ZAJEDNICE ZA FINANSIRANJE NJENOG RADA

I

Organizacije udruženog rada elektroprivrede plaćaju doprinos za finansiranje rada Zajednice i osnovnih zajednica po stopama:

1. Organizacije udruženog rada koje proizvode električnu energiju za elektroenergetski sistem Bosne i Hercegovine na vrijednost ostvarene proizvodnje izražene internim cijenama po kojima se vrši obračun učešća u zajedničkom prihodu i to:

- a) hidroelektrane 0,025%
- b) termoelektrane 0,015%

2. Organizacije udruženog rada koje prenose električnu energiju na vrijednost prenesene električne energije za elektroenergetski sistem Bosne i Hercegovine izražene internim cijenama po kojima se vrši obračun učešća u zajedničkom prihodu 0,08%.

3. Organizacije udruženog rada koje distribuiraju električnu energiju i SOUR «Elektroprivreda BiH» koja vrši obračun

i fakturisanje preuzetih količina električne energije od određenih potrošača na vrijednost isporučenih količina električne energije izražene internim cijenama po kojima se vrši obračun učešća u zajedničkom prihodu od 0,05%.

4. Organizacije udruženog rada elektroprivrede u osnivanju i organizacije udruženog rada koje su investitori objekata u izgradnji plaćaju po din. 135.000 godišnje na svakih 100 MW projektovane instalisane snage.

Organizacije udruženog rada u osnivanju i organizacije udruženog rada koje su investitori objekata u izgradnji čija je projektovana instalisana snaga do 50 MW ne plaćaju doprinos, a ako im je projektovana instalisana snaga iznad 50 MW, a manja od 100 MW plaćaju doprinos kao da imaju projektovanu instalisanu snagu od 100 MW.

5. Rudnici uglja koji proizvode za potrebe termoelektrana na vrijednost isporučenih količina uglja termoelektranama izraženu po usvojenim cijenama za toplinu od 0,005%.

II

Potrošači električne energije plaćaju doprinos za finansiranje rada Zajednice i osnovnih zajednica na vrijednost preuzetih količina električne energije po stopama, i to:

1. Potrošači koji plaćaju električnu energiju po tarifnim stavovima na naponskom nivou 110 kV i više na fakturisane iznose za utrošenu električnu energiju po 0,010%.

2. Potrošači koji plaćaju električnu energiju po tarifnim stavovima na naponskom nivou 35 kV, 10 kV i na niskom naponu ostala potrošnja I tarifna grupa na fakturisane iznose za utrošenu električnu energiju po 0,020%.

3. Potrošači iz kategorije domaćinstva po din. 1,50 mjesečno po mjernom mjestu.

4. Potrošači koji plaćaju električnu energiju po tarifnim stavovima na niskom naponu – ostala potrošnja II tarifna grupa po din. 12,00 mjesečno po mjernom mjestu.

III

Ova odluka stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u »Službenom listu SRBiH«, a primjenjivaće se od 1. januara 1988. godine.

Broj 04-68/88
25. februara 1988. godine
Sarajevo

Predsjednik
Skupštine Zajednice,
Ljubomir Grupković, s.r.

Sporazumi

Na osnovu člana 4. Dogovora o načinu utvrđivanja visine i podjele doprinosa, odnosno naknade za izvađen pijesak, šljunak i kamen i o drugim pitanjima od značaja za izdavanje saglasnosti za vađenje pijeska, šljunka i kamena iz vodotoka Drine na dijelu koji čini granicu između SR Srbije i SR Bosne i Hercegovine (»Službeni glasnik SRS«, broj 13/82 i »Službeni list SRBiH« broj 6/82). Samoupravne interesne zajednice vodoprivrede Bosne i Hercegovine Sarajevo, Regionalne vodoprivredne samoupravne interesne zajednice za Titovoužički region Titovo Užice i Regionalna vodoprivredna samoupravna interesna zajednica za Podrinjsko-kolubarski region – Šabac, zaključuju

SPORAZUM

O UTVRĐIVANJU VISINE DOPRINOSA, ODNOSNO NAKNADE ZA IZVAĐEN PIJESAK, ŠLJUNAK I KAMEN IZ VODOTOKA DRINE NA DIJELU KOJI ČINI GRANICU IZMEĐU SR SRBIJE I SR BOSNE I HERCEGOVINE ZA 1988. GODINU

Član 1.

Samoupravna interesna zajednica vodoprivrede Bosne i Hercegovine Sarajevo, Regionalna vodoprivredna samoupravna interesna zajednica Titovoužički region Titovo Užice i Regionalna samoupravna interesna zajednica za Podrinjsko-kolubarski region Šabac (u daljem tekstu: Učesnici sporazuma)

ovim sporazumom utvrđuju visinu vodnog doprinosa, odnosno naknade za izvađeni pijesak, šljunak i kamen (u daljem tekstu: izvađen materijal) iz korita i sa obala rijeke Drine na dijelu koji čini granicu između SR Srbije i SR Bosne i Hercegovine.

Član 2.

Učesnici Sporazuma saglasni su da vodni doprinos odnosno naknada za izvađen materijal iz korita i obala vodotoka Drine na dijelu koji čini granicu između SR Srbije i SR Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: vodotok) za 1988. godinu iznosi 300 din. za 1 m³ izvađenog materijala.

Član 3.

Samoupravni sporazum se smatra zaključenim kada ga prihvate učesnici sporazuma i potpišu njihovi ovlašćeni predstavnici.

Član 4.

Ovaj sporazum stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u »Službenom glasniku SRS« i »Službenom listu SRBiH«, a primjenjivaće se od 1. januara 1988. godine.

30. decembra 1987. godine
Mali Zvornik

UČESNICI U SPORAZUMU:

Regionalna vodoprivredna samoupravna interesna zajednica za Podrinjsko-kolubarski region,
sekretar Skupštine SIZ-a,
Slobodan Đukić, s.r.

Samoupravna interesna zajednica vodoprivrede Bosne i Hercegovine,
predsjednik,
Mirza Selimović, s.r.

Regionalna vodoprivredna samoupravna interesna zajednica za Titovoužički region
Uroš Ječmenica, s.r.

Samoupravna interesna zajednica zdravstvene zaštite Trebinje

Na osnovu čl. 97. i 98. Zakona o zdravstvenoj zaštiti (»Službeni list SRBiH«, broj 18/86) i člana 22. Statuta Samoupravne interesne zajednice zdravstvene zaštite Trebinje (»Službeni list SRBiH«, broj 28/87), Skupština Samoupravne interesne zajednice zdravstvene zaštite Trebinje na zajedničkoj sjednici oba vijeća, održanoj 18. februara 1988. godine, donosi

ODLUKU

O OSNOVICAMA, STOPAMA I NAČINU OBRAČUNA I UPLATE DOPRINOSA ZA ZDRAVSTVENU ZAŠTITU

I – OPŠTE ODREDBE

Član 1.

Radi obezbjeđivanja sredstava za zadovoljavanje zajedničkih potreba u zdravstvenoj zaštiti u okviru Samoupravne interesne zajednice zdravstvene zaštite Trebinje, ovom odlukom utvrđuju se osnovice, stope, način obračunavanja i uplate te druga pitanja vezana za obračun i plaćanje doprinosa za zdravstvenu zaštitu.

Član 2.

Doprinosi za zdravstvenu zaštitu su:

1. doprinosi lica osiguranih kao radnici,
2. doprinosi zemljoradnika,
3. doprinosi lica koja obavljaju samostalnu djelatnost,

4. doprinosi lica koja se dobrovoljno osiguravaju i lica koja nisu obuhvaćena obaveznim osiguranjem.

II - OSNOVICE I STOPE DOPRINOSA ZA ZDRAVSTVENU ZAŠTITU

1. Osnovice i stope doprinosa za zdravstvenu zaštitu lica osiguranih kao radnici

1.1. Radnici u radnom odnosu

Član 3.

Doprinos za zdravstvenu zaštitu iz ličnog dohotka radnika obračunava se po stopi 8%.

Osnovica doprinosa je lični dohodak radnika utvrđen u čl. 24. i 25. Zakona o finansiranju zajedničkih potreba.

Doprinos za zdravstvenu zaštitu iz dohotka OUR-a obračunava se po stopi 0,20%.

Osnovicu doprinosa utvrđuje se u skladu sa čl. 16. i 17. Zakona o finansiranju zajedničkih potreba.

Član 4.

Obračun i uplata doprinosa iz prethodnog člana vrši se u skladu sa odredbama Zakona o finansiranju zajedničkih potreba.

1.2. Radnici u radnom odnosu kod radnih ljudi koji smostalno obavljaju djelatnost ličnim radom

Član 5.

Doprinos iz ličnog dohotka radnika u radnom odnosu kod radnih ljudi koji samostalno obavljaju djelatnost ličnim radom obračunava se po stopi utvrđenoj zbirom stope doprinosa iz ličnog dohotka radnika u radnom odnosu i stope doprinosa iz dohotka utvrđene u članu 3. st. 1. i 3. ove odluke.

Osnov za obračun doprinosa iz prethodnog stava je lični dohodak obračunat u skladu sa Kolektivnim ugovorom o pravima, obavezama i odgovornostima radnika u radnom odnosu kod radnih ljudi koji samostalno obavljaju djelatnost ličnim radom u SRBiH.

1.3. Državljeni SFRJ koji su u radnom odnosu u inostranstvu

Član 6.

Državljeni SFRJ koji su u radnom odnosu u inostranstvu ako nisu obavezno osigurani kod inostranog nosioca osiguranja po zakonu zemlje u kojoj su zaposleni ili po međunarodnom sporazumu, a imali su prebivalište na teritoriji Republike neposredno prije stupanja u radni odnos u inostranstvu, obračunavaju i uplaćuju doprinos po stopi iz člana 3. stav 1.

Osnovica za obračun doprinosa iz prethodnog stava je petostruki iznos prosječnog bruto ličnog dohotka u privredi Republike ostvaren u predhodnoj godini.

1.4. Državljeni SFRJ koji su u radnom odnosu kod inostranih poslodavaca ili u međunarodnoj misiji na teritoriji Republike

Član 7.

Doprinos za zdravstvenu zaštitu obračunava se po stopi u skladu sa članom 3. stav 1. ove odluke.

Osnovica za obračun doprinosa je petostruki iznos prosječnog bruto ličnog dohotka privrede Republike ostvaren u prethodnoj godini.

1.5. Korisnici penzija i korisnici drugih prava po osnovu penzijskog i invalidskog osiguranja

Član 8.

Doprinos za zdravstvenu zaštitu korisnika penzija i korisnika drugih prava po osnovu penzijskog i invalidskog osiguranja obračunava se i plaća po neto stopi od 10,38%.

Doprinos iz predhodnog stava obračunava se na osnovice utvrđene u članu 3. Samoupravnog sporazuma o utvrđivanju sredstava, osnova, načina i rokova uplate doprinosa za zdravstvenu zaštitu korisnika penzija i drugih prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja.

1.5.1. Državljeni SFRJ koji primaju penziju i invalidninu isključivo od inostranog nosioca osiguranja dok imaju prebivalište na području Republike, ako međunarodnim sporazumima nije drugačije određeno

Član 9.

Doprinos za zdravstvenu zaštitu obračunava se i uplaćuje po stopi iz člana 3. stav 1.

Osnovica za obračun doprinosa je iznos primljene penzije rente ili invalidnine preračunate u dinare po zvaničnom kursu koji važi na dan dospijeća uplate doprinosa ako međunarodnim sporazumom nije drugačije regulisano.

1.6. Strani državljani i lica bez državljanstva dok borave na području Republike

Član 10.

Doprinos za zdravstvenu zaštitu obračunava se i plaća po stopi iz člana 3. stav 1.

Osnovica za obračun doprinosa je dvostruki prosječan bruto lični dohodak u privredi Republike ostvaren u prethodnoj godini.

1.7. Lica kojima je priznato pravo na zdravstvenu zaštitu po propisima o obezbjeđenju i zdravstvenoj zaštiti učesnika NOR-a, zaštiti vojnih invalida i propisima o civilnim žrtvama rata

Član 11.

Sredstva za zadovoljenje potreba u zdravstvenoj zaštiti ovih lica utvrđuju se saglasno odredbama člana 10. Zakona o zdravstvenoj zaštiti u iznosu prosječnih troškova po osigurani-ku u osiguranju radnika u Republici bez naknade za vrijeme spriječenosti za rad u vezi sa korištenjem zdravstvene zaštite i porodijskog odsustva.

Način uplate i visina sredstava utvrđuju se ugovorom između Republičkog komiteta za pitanje boraca i vojnih invalida, odnosno Republičkog komiteta za zdravstvenu i socijalnu zaštitu i Republičke zajednice.

1.8. Lica privremeno nezaposlena dok su redovno prijavljena Zajednici za zapošljavanje, i lica koja se nalaze na stručnom usavršavanju ili prekvalifikaciji koje organizuje Zajednica za zapošljavanje.

Član 12.

Doprinos za zdravstvenu zaštitu obračunava se i uplaćuje:

1. za privremeno nezaposlena lica dok se redovno javljaju Zajednici za zapošljavanje po stopi od 1%,

2. za slučaj nesreće na poslu i za slučaj oboljenja od profesionalne bolesti, lica koja se nalaze na stručnom osposobljavanju ili prekvalifikaciji koje organizuje Zajednica za zapošljavanje po stopi 0,5%.

Osnovica za obračun doprinosa iz tač. 1. i 2. ovog člana je prosječan čist lični dohodak ostvaren u Republici u prethodnoj godini.

1.9. Lica na školovanju, stručnom usavršavanju ili postdiplomskim studijama u zemlji i inostranstvu koja su zbog toga prekinula radni odnos ako za to vrijeme primaju stipendiju

Član 13.

Doprinos za zdravstvenu zaštitu ovih lica obračunava se i naplaćuje po stopi iz člana 3. stav 1. ove odluke.

Osnovica za obračun doprinosa iz prethodnog stava je dvostruki prosječan lični dohodak u privredi Republike ostvaren u prethodnoj godini.

1.10. Lica koja OUR-a prije zasnivanja radnog odnosa uputi kao svoje stipendiste na praktičan rad u drugu organizaciju udruženog rada radi stručnog osposobljavanja ili stručnog usavršavanja

Član 14.

Doprinos za zdravstvenu zaštitu ovih lica obračunava se i uplaćuje po stopi od doprinosa iz člana 3. stav 1. ove odluke.

Osnovica za obračun doprinosa je prosječan čist lični dohodak u privredi Republike ostvaren u prethodnoj godini.

1.11. Korisnici stalne novčane pomoći i lica smještena u OUR-e socijalne zaštite ako nisu osigurana po drugom osnovu

Član 15.

Doprinos za zdravstvenu zaštitu ovih lica obračunava se i uplaćuje po stopi od 10%.

Osnovica za obračun doprinosa je mjesečni iznos stalne novčane pomoći.

1.12. Lica koja učestvuju u omladinskim radnim akcijama ako rade najmanje 6 sati dnevno

Član 16.

Doprinos za zdravstvenu zaštitu ovih lica obračunava se i uplaćuje po stopi od 2%.

Osnovica za obračun doprinosa je prosječni mjesečni čist lični dohodak u privredi Republike ostvaren u prethodnoj godini.

1.13. Lica koja učestvuju u javnim radovima koje organizuje društveno-politička zajednica ako rade najmanje 6 sati dnevno.

Član 17.

Doprinos za zdravstvenu zaštitu ovih lica obračunava se i uplaćuje po stopi od 2%.

Osnovica za obračun doprinosa je prosječni čist lični dohodak u privredi Republike ostvaren u prethodnoj godini.

1.14. Lica koja se nalaze na obučavanju ONO i DSZ, pripadnici TO Službe osmatranja i obavještavanja jedinica veza DPZ i CZ za vrijeme vršenja poslova i zadataka ONO i DSZ, kao i pripadnici rezervnog sastava milicije

Član 18.

Doprinos za zdravstvenu zaštitu ovih lica obračunava se i uplaćuje po stopi od 2%.

Osnovica za obračun doprinosa je prosječan čist lični dohodak u privredi Republike ostvaren u prethodnoj godini.

1.15. Lica koja učestvuju u zaštiti od elementarnih nepogoda po propisima o toj zaštiti

Član 19.

Doprinos za zdravstvenu zaštitu ovih lica obračunava se i uplaćuje po stopi od 2%.

Osnovica za obračun doprinosa je prosječan čist lični dohodak u privredi Republike ostvaren u prethodnoj godini.

1.16. Lica koja na zahtjev organa unutrašnjih poslova ili samoinicijativno pruže pomoć ovim or-

ganima u vršenju njihove dužnosti za vrijeme pružanja pomoći

Član 20.

Doprinos za zdravstvenu zaštitu ovih lica obračunava se i uplaćuje po stopi od 2%.

Osnovica za obračun doprinosa je prosječan čist lični dohodak u privredi Republike ostvaren u prethodnoj godini.

1.17. Lica koja vrše dužnosti po propisima o zaštiti od požara

Član 21.

Doprinos za zdravstvenu zaštitu ovih lica obračunava se i uplaćuje po stopi od 2%.

Osnovica za obračun doprinosa je prosječan čist lični dohodak u privredi Republike ostvaren u prethodnoj godini.

1.18. Učenici u OUR-a za srednje usmjereno obrazovanje i vaspitanje i studenti kada vrše praktičan rad u vezi sa nastavom

Član 22.

Za ova lica obezbjeđuje se zdravstvena zaštita za slučaj povrede na radu i slučaj oboljenja od profesionalne bolesti.

Doprinos se plaća po stopi od 0,5%.

Osnovica za obračun doprinosa je prosječan čist lični dohodak u privredi Republike ostvaren u prethodnoj godini.

1.19. Lica koja obavljaju rad po ugovoru o djelu ili po autorskom ugovoru u smislu propisa o radnim odnosima

Član 23.

Za ova lica obezbjeđuje se zdravstvena zaštita za slučaj povrede na radu i slučaj oboljenja od profesionalne bolesti.

Doprinos se plaća po neto stopi od 10% za ugovor o djelu, a 2% za autorske honorare.

Osnovica za obračun doprinosa je neto iznos zarade utvrđen ugovorom, odnosno neto iznos zarade od autorskog honorara.

1.20. Članovi uže porodice državljanina SFRJ zaposlenog u inostranstvu koji imaju prebivalište na području Republike

Član 24.

Pravo na zdravstvenu zaštitu za ova lica, ako nisu obuhvaćena zdravstvenom zaštitom u okviru njegovog prava na obavezno obezbjeđenje zdravstvene zaštite kod inostranog nosioca osiguranja, obezbjeđuje se pravo na zdravstvenu zaštitu i druga prava koja su propisana Zakonom uplatom doprinosa po članu domaćinstva po neto stopi od 5% mjesečno.

Osnovica za obračun doprinosa je prosječan čist lični dohodak u privredi Republike ostvaren u prethodnoj godini.

1.21. Bračni drug umrlog osiguranika koji po smrti osiguranika nije stekao pravo na porodičnu penziju, kao i razvedenog bračnog druga kome je sudskom odlukom određeno izdržavanje

Član 25.

Doprinos za zdravstvenu zaštitu ovih lica obračunava se i uplaćuje po neto stopi od 5% mjesečno.

Osnovica za obračun doprinosa je prosječni čisti lični dohodak u privredi Republike ostvaren u prethodnoj godini.

1.22. Studenti i članovi njegove uže porodice

Član 26.

Doprinos za zdravstvenu zaštitu ovih lica, kome je zdravstvena zaštita obezbijedena u manjem obimu od obima utvrđenog za članove porodice radnika, obračunava se i uplaćuje po neto stopi od 1%.

Osnovica za obračun doprinosa je čisti lični dohodak u privredi Republike ostvaren u prethodnoj godini.

1.23. Lica koja se nalaze na neplaćenom odsustvu

Član 27.

Doprinos za ova lica se obračunava i uplaćuje u skladu sa članom 3. stav 1. ove odluke.

Osnovica za obračun doprinosa je lični dohodak iz prethodnog mjeseca.

Doprinos plaća organizacija koja je odobrila odsustvo.

1.24. Osiguranici radnici koji poslove OUR-a obavljaju u inostranstvu duže od 30 dana

Član 28.

Za osiguranike radnike koji poslove OUR-a obavljaju u inostranstvu duže od 30 dana, pored osnovnog doprinosa utvrđenog za zdravstvenu zaštitu osiguranika radnika zaposlenih na teritoriji Zajednice, plaća se poseban doprinos za obezbjeđenje zdravstvene zaštite u inostranstvu.

Mjesečne osnovice osnovnog i posebnog doprinosa utvrđuju se po kategorijama stručne spreme na prosječan čisti lični dohodak ostvaren u privredi Republike u prethodnoj godini.

Koeficijenti iz prethodnog stava utvrđuju se:

– nekvalifikovani radnici	0,60
– polukvalifikovani radnici i niža stručna sprema	0,75
– kvalifikovani radnici i SSS	1,10
– visokokvalifikovani radnici	1,30
– viša stručna sprema	1,40
– visoka stručna sprema	1,80
– specijalisti i magistri	2,00
– doktori nauka	2,10

Osnovice osnovnog i posebnog doprinosa utvrđuju se sva-ke godine na osnovu prosječnog čistog ličnog dohotka ostvarenog u privredi Republike u prethodnoj godini i koeficijentima iz prethodnog stava.

Osnovni doprinos obračunava se i uplaćuje po stopi iz člana 3. stav 1. ove odluke, a poseban doprinos po neto stopi od 15%.

2. Osnovice i stope doprinosa za zdravstvenu zaštitu zemljoradnika

Član 29.

Sredstva za zadovoljenje ličnih i zajedničkih potreba i interesa u zdravstvenoj zaštiti zemljoradnika obezbjeđuju:

- zemljoradnici, radnici i drugi radni ljudi i građani koji na području Zajednice ostvaruju katastarski dohodak, po stopi doprinosa od 75% od osnova,
- zemljoradnici koji ostvaruju lični dohodak od korištenja zemljišta u neprivredne svrhe i sporednih privrednih djelatnosti po stopi doprinosa od 50% od osnova,
- organizacije i poslodavci na nakandu od rada zemljoradnika po ugovoru, na osnovu propisa o radnim odnosima, po stopi doprinosa od 15% od osnova.

Osnovica za obračun doprinosa po stopama iz al. 1. i 2. iz prethodnog stava, utvrđuje se u skladu sa Zakonom o porezima građana, a osnovica za obračun doprinosa iz alineje 3. je neto iznos zarade utvrđen ugovorom.

Član 30.

Ukoliko se doprinosom iz katastarskog prihoda zemljoradnika ne mogu obezbijediti ukupno potrebna sredstva za pokriće troškova zdravstvene zaštite zemljoradnika, potrebna sredstva se obezbjeđuju utvrđivanjem paušalnog iznosa po korisniku zemljoradniku.

3. Osnovice i stope doprinosa za zdravstvenu zaštitu lica koja obavljaju samostalnu djelatnost

Član 31.

Doprinos iz ličnog dohotka za zdravstvenu zaštitu lica koja obavljaju samostalnu djelatnost i za članove njihove porodice plaćaju:

- lica koja obavljaju djelatnost samostalnim ličnim radom sredstvima rada u svojini građana,
- lica koja samostalno obavljaju profesionalnu djelatnost,
- lica koja stiču dohodak od autorskih prava.

Osnovica za razrez doprinosa za zdravstvenu zaštitu je ista kao osnovica za razrez poreza iz ličnog dohotka utvrđenog po Zakonu o porezima građana.

Obveznicima – osiguranicima koje je nadležni organ SO oslobodio plaćanja poreza, osnovica za obračun doprinosa je prosječan mjesečni čisti lični dohodak u privredi Republike ostvaren u prethodnoj godini pomnožen koeficijentom 0,70.

Član 32.

Osnovica za obračun doprinosa za sljedeće obveznike – osiguranike je:

1. za književnike, kompozitore, umjetnike i prevodioce naučnih, stručnih djela i drugih autorskih prava – prosječan čisti lični dohodak u Republici ostvaren u prethodnoj godini množen sa koeficijentom 2,20,

2. za filmske radnike, artiste, i muzičare zabavne i narodne muzike – prosječan čisti lični dohodak u Republici ostvaren u prethodnoj godini množen sa koeficijentom 2,00,

3. za samostalne kolportere štampe, željezničke nosače, nosače prtljaga, čistače obuće i slično – prosječan čisti lični dohodak u Republici ostvaren u prethodnoj godini,

4. za vjerske službenike i sveštenike – prosječan čisti lični dohodak u Republici ostvaren u prethodnoj godini, a izuzetno za katoličke vjerske službenike i sveštenike množen sa koeficijentom 0,80,

5. za osiguranike koji ostvaruju dohodak zajedničkim vršenjem samostalnih djelatnosti, za svakog osiguranika posebno, kako je to ugovorom o međusobnim odnosima utvrđeno, a u slučaju kad ugovor nije zaključen, osnovica se dijeli na jednake dijelove,

6. za ostale osiguranike, za koje zakonom nije utvrđeno kako se formira osnovica, prosječan čisti lični dohodak u Republici ostvaren u prethodnoj godini.

Član 33.

Doprinos iz ličnog dohotka radnih ljudi samostalnih djelatnosti za zadovoljavanje potreba u zdravstvenoj zaštiti plaća se po zbirnoj stopi doprinosa iz ličnog dohotka radnika u radnom odnosu i doprinosa iz dohotka.

Član 34.

Lica koja se pored redovnog zanimanja bave i privrednom djelatnošću, kao dopunskom djelatnošću, plaćaju doprinos po stopi od 10%.

Osnovica za obračun doprinosa iz prethodnog stava je ista kao osnovica za razrez poreza iz ličnog dohotka utvrđenog po Zakonu o porezima građana.

4. Osnovice i stope doprinosa za zdravstvenu zaštitu lica koja se dobrovoljno osiguravaju i lica koja nisu obuhvaćena obavez-
nim osiguranjem.

Član 35.

Lica kojima nije obezbijeđena zdravstvena zaštita, mogu dobrovoljnim udruživanjem sredstava u Zajednici da sebi obezbijede pravo na zdravstvenu zaštitu i druga prava utvrđena Statutom Zajednice.

Osnovica za obračun doprinosa za lica iz prethodnog stava je prosječni mjesečni lični dohodak u privredi Republike ostvaren u prethodnoj godini.

Doprinos po osiguranom licu se plaća po stopi od 5%.

Član 36.

Licima koja nisu osigurana ni po kakvom drugom osnovu, Opština odnosno Republika obezbjeđuje sredstva za pokriva-
nje troškova obaveznih vidova zdravstvene zaštite.

Osnovica za obračun doprinosa za lica iz prethodnog stava je prosječni mjesečni čisti lični dohodak u privredi Republike ostvaren u prethodnoj godini.

Doprinos se obračunava po neto stopi od 3%.

III – NAČIN OBRAČUNA I UPLATE DOPRINOSA

Član 37.

Obveznici ulate doprinosa uplaćuju doprinose u skladu sa odredbama Zakona o finansiranju zajedničkih potreba, Zakona o zdravstvenoj zaštiti i ovom odlukom.

Član 38.

Obveznici uplate doprinosa iz ličnih dohodaka od samostalnog obavljanja djelatnosti plaćaju doprinos u rokovima i na način utvrđen Zakonom o porezima građana.

Član 39.

Obveznici uplate doprinosa uplaćuju doprinosi prilikom isplate ličnog dohotka, zarada i slično na dan isplate, a svi ostali obveznici najkasnije do 10. u mjesecu za protekli mjesec.

Zajednica penzijskog i invalidskog osiguranja i Zajednica za zapošljavanje uplaćuju doprinos u roku utvrđenom u Samopравnom sporazumu.

Svi doprinosi po odredbama ove odluke uplaćuju se na zbirne račune, propisane od nadležnog organa.

Za neblagovremeno uplaćene doprinose obveznici plaćaju zateznu kamatu u procentu utvrđenom Zakonom.

Član 40.

Za poslove razreza, obračuna i naplate doprinosa iz ličnih dohodaka od samostalnog obavljanja djelatnosti koje vrše nadležni opštinski organi uprave, Zajednica će utvrditi naknadu Opštini u iznosu od 5% od naplaćenih prihoda.

IV – PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 41.

Ova odluka stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u »Službenom listu SRBiH« a primjenjivat će se na sva isplaćena lična primanja koja se izvrše od 1. januara 1988. godine.

Član 42.

Stupanjem na snagu ove odluke prestaje da važi Odluka o osnovicama i stopama doprinosa za zdravstvenu zaštitu za 1987. godinu (»Službeni list SRBiH«, br. 28/86 i 11/87).

Broj 174/88
8. februara 1988. godine
Trebinje

Predsjednik Skupštine,
Muharem Jaganjac, s. r.

Samoupravna interesna zajednica usmjerenog obrazovanja i vaspitanja Banjaluka

U smislu odredaba čl. 37. do 39. Zakona o finansiranju zajedničkih potreba (»Službeni list SRBiH« br. 40/79, 28/80 i 22/83) i člana 25. Statuta Zajednice usmjerenog obrazovanja i vaspitanja Banjaluka, Skupština Zajednice usmjerenog obrazovanja i vaspitanja Banjaluka, na zajedničkoj sjednici Vijeća korisnika i Vijeća nosilaca obrazovno-vaspitne djelatnosti, održanoj 16. februara 1988. godine, donijela je

ODLUKU

O IZMJENI ODLUKE O VISINI STOPE DOPRINOSA IZ DOHOTKA ZA SREDNJE USMJERENO OBRAZOVANJE I VASPITANJE ZA 1988. GODINU

Član 1.

U članu 1. Odluke o visini stope doprinosa iz dohotka za srednje usmjerenog obrazovanje i vaspitanje za 1988. godinu, broj 01-448/87 od 28. decembra 1987. godine (»Službeni list SRBiH«, broj 42/87), »po stopi od 4,0%« mijenja se i glasi: »po stopi od 5,8%«.

Član 2.

Stopa doprinosa od 5,8% primjenjivaće se od 1. marta 1988. godine.

Član 3.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja.

Član 4.

Odluka će se objaviti u »Službenom listu SRBiH«.

Broj 01-43/88
16. februara 1988. godine
Banjaluka

Predsjednik
Vijeća nosilaca usluga,
Predrag Mutić, s. r.

Predsjednik Skupštine,
Gojko Vidović, s. r.
Predsjednik
Vijeća korisnika usluga,
Bogdan Davidović, s. r.

Na osnovu člana 27. Zakona o samoupravnim interesnim zajednicama obrazovanja i vaspitanja (»Službeni list SRBiH«, br. 7/75, 6/76, 15/78, 31/80, 22/81 i 33/81), odredaba Zakona o porezima građana (»Službeni list SRBiH«, broj 39/84) i čl. 37. do 39. Zakona o finansiranju zajedničkih potreba (»Službeni list SRBiH«, br. 40/79, 28/80, 22/83) i člana 25. Statuta Zajednice usmjerenog obrazovanja i vaspitanja Banjaluka na zajedničkoj sjednici Vijeća korisnika i Vijeća nosilaca obrazovno-vaspitne djelatnosti, održanoj 16. februara 1988. godine, donijela je

ODLUKU

O IZMJENAMA ODLUKE O STOPAMA DOPRINOSA ZA SREDNJE USMJERENO OBRAZOVANJE I VASPITANJE IZ LD OD POLJOPRIVREDNE DJELATNOSTI I LD OD SAMOSTALNOG VRŠENJA PRIVREDNIH I PROFESIONALNIH DJELATNOSTI U 1988. GODINI

Član 1.

U Odluci o stopama doprinosa za srednje usmjerenog obrazovanje i vaspitanje iz LD od poljoprivredne djelatnosti i LD od samostalnog vršenja privrednih i profesionalnih djelatnosti u 1988. godini, broj 01-449/87 (»Službeni list SRBiH«, broj 42/87) u članu 1. »stopi od 1,6%« zamjenjuje se »stopi od 2,5%«.

Član 2.

U članu 2, tačka:

- a) »stopi 4,0%« zamjenjuje se »stopi 5,8%«;
- b) »stopi 2,5%« zamjenjuje se »stopi 3,5%«;
- c) »stopi 4,0%« zamjenjuje se »stopi 5,8%«.

Član 3.

U članu 3, tačka:

- a) »stopi 4,0%« zamjenjuje se »stopi 5,8%«;
- b) »stopi 2,5%« zamjenjuje se »stopi 3,5%«;
- c) »stopi 4,0%« zamjenjuje se »stopi 5,8%«.

Član 4.

Stope doprinosa iz čl. 1, 2. i 3. ove odluke primjenjivaće se od 1. januara 1988. godine.

Član 5.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja.

Član 6.

Odluka će se objaviti u »Službenom listu SRBiH«.

Broj 01-44/88.

16. januara 1988. godine
Banjaluka

Predsjednik
Vijeća nosilaca usluga,
Predrag Mutić, s. r.

Predsjednik Skupštine,
Gojko Vidović, s. r.

Predsjednik
Vijeća korisnika usluga,
Bogdan Davidović, s. r.

Na osnovu člana 25. Statuta Zajednice usmjerenog obrazovanja i vaspitanja Banjaluka, Skupština Zajednice usmjerenog obrazovanja i vaspitanja Banjaluka, na zajedničkoj sjednici Vijeća korisnika i Vijeća nosilaca obrazovno-vaspitne djelatnosti, održanoj 16. februara 1988. godine, donijela je

ODLUKU

O STAVLJANJU VAN SNAGE ODLUKE O OSLOBAĐANJU OD OBRACHUNA I UPLATE DOPRINOSA NA DOHODAK ZA SREDNJE USMJERENO OBRAZOVANJE I VASPITANJE ODREĐENIH ORGANIZACIJA IZ OBLASTI OBRAZOVANJA U 1987. GODINI

Član 1.

Odluka o oslobođanju od obračuna i uplate doprinosa na dohodak za srednje usmjerenog obrazovanje i vaspitanje određenih organizacija iz oblasti obrazovanja u 1987. godini, objavljena u »Službenom listu SRBiH«, broj 44/86, stavlja se van snage.

Član 2.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja.

Član 3.

Odluka će se objaviti u »Službenom listu SRBiH«.

Broj 01-59/88.

16. februara 1988. godine
Banjaluka

Predsjednik
Vijeća nosilaca usluga,
Predrag Mutić, s. r.

Predsjednik
Skupštine Zajednice,
Gojko Vidović, s. r.

Predsjednik
Vijeća korisnika usluga,
Bogdan Davidović, s. r.

Samoupravna interesna zajednica usmjerenog obrazovanja i vaspitanja Mostar

Na osnovu čl. 29, 93. i 112. Statuta Samoupravne interesne zajednice usmjerenog obrazovanja i vaspitanja Mostar, Skupština

ština Samoupravne interesne zajednice usmjerenog obrazovanja i vaspitanja Mostar je na sjednici održanoj 30. decembra 1987. godine donijela

ODLUKU

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ODLUKE O DOPRINOSU IZ DOHOTKA ORGANIZACIJA UDRUŽENOG RADA I DRUGIH SAMOUPRAVNIH ORGANIZACIJA I ZAJEDNICA I LIČNIH DOHODAKA OD POLJOPRIVREDNE DJELATNOSTI I SAMOSTALNOG VRŠENJA PRIVREDNIH I NEPRIVREDNIH DJELATNOSTI

Član 1.

U Odluci o doprinosu iz dohotka osnovnih organizacija udruženog rada i drugih samoupravnih organizacija i zajednica i ličnih dohodaka od poljoprivredne djelatnosti i samostalnog vršenja privrednih i neprivrednih djelatnosti (»Službeni list SRBiH«, broj 5/77) član 6. mijenja se i glasi:

»Doprinos iz dohotka iz člana 2. ove odluke kao i doprinos iz ličnih dohodaka iz člana 4. ove odluke obračunavaju se i plaćaju po proporcionalnoj stopi od 5,8% na osnovicu iz člana 3. odnosno 5. ove odluke«.

Član 2.

Stupanjem na snagu ove odluke prestaje da važi Odluka o izmjenama i dopunama odluke o doprinosu iz dohotka osnovnih organizacija i zajednica i ličnih dohodaka od poljoprivredne djelatnosti i samostalnog vršenja privrednih i neprivrednih djelatnosti, broj 02-494/87. od 1. oktobra 1987. godine (»Službeni list SRBiH«, broj 30/87).

Član 3.

Ova odluka stupa na snagu danom objavljivanja u »Službenom listu SRBiH«, a primjenjivaće se od 1. januara 1988. godine.

Broj 02-106/88

10. februara 1988. godine
Mostar

Predsjednik
Vijeća korisnika
vaspito-obrazovnih usluga,
Nazif Bise, s. r.

Predsjednik
Skupštine SIJ-a usmjerenog
obrazovanja i vaspitanja
Mostar,
Ljubinka Malović, s. r.

Predsjednik
Vijeća davalaca
vaspito-obrazovnih usluga,
Zdenko Turk, s. r.

Samoupravna interesna zajednica socijalne zaštite Sarajevo

U smislu odredaba članova 125 - 129. Zakona o socijalnoj zaštiti (»Službeni list SRBiH«, broj 39/84), a na osnovu člana 13. Zakona o finansiranju zajedničkih potreba (»Službeni list SRBiH«, br. 40/79. i 32/83), te člana 29. Statuta Samoupravne interesne zajednice socijalne zaštite Sarajevo, Skupština Samoupravne interesne zajednice socijalne zaštite Sarajevo na zajedničkoj sjednici Vijeća korisnika i Vijeća davalaca usluga od 4. februara 1988. godine, donosi

ODLUKU

O VISINI STOPE DOPRINOSA IZ LIČNOG DOHOTKA ZA SOCIJALNU ZAŠTITU U 1988. GODINI

Član 1.

Samoupravna interesna zajednica socijalne zaštite Sarajevo (u daljem tekstu: Zajednica) obezbjeđuje sredstva od doprinosa koji plaćaju radni ljudi i građani čije je prebivalište na području Zajednice i to:

- iz ličnog dohotka radnika;
- iz ličnog dohotka od samostalnog obavljanja djelatnosti ličnim radom zemljoradnika;
- iz ličnog dohotka od samostalnog obavljanja djelatnosti ličnim radom sredstvima rada u svojini građana;
- iz ličnog dohotka od samostalnog obavljanja profesionalne djelatnosti;
- iz ličnog dohotka od autorskih prava;
- iz ličnog dohotka aktivnih vojnih lica i građanskih lica na službi u oružanim snagama Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije;
- iz primanja po osnovu penzijskog i invalidskog osiguranja;
- iz drugih prihoda.

Član 2.

Stopa doprinosa za socijalnu zaštitu utvrđuje se po jedinstvenoj proporcionalnoj stopi za sve obaveznike doprinosa i iznosi 0,32% u 1988. godini.

Član 3.

Osnovica doprinosa za socijalnu zaštitu utvrđuje se prema odredbama Zakona o finansiranju zajedničkih potreba (»Službeni list SRBiH« br. 40/79. i 32/83).

Član 4.

Obračun sredstava po stopi utvrđenoj u članu 2. Odluke primjenjuje se od 1. januara 1988. godine.

Član 5.

Danom stupanja na snagu ove Odluke prestaje da važi Odluka o visini stope doprinosa iz ličnog dohotka za socijalnu zaštitu u 1987. godini, broj 09-533/86 od 24. decembra 1986. godine (»Službeni list SRBiH«, broj 44/86).

Član 6.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja. Odluku objavi u »Službenom listu SRBiH«.

Broj 04-15/88.
4. februara 1988. godine
Sarajevo

Predsjednik Skupštine,
Avdo Hebib, s. r.

Po izvršenom savjetovanju sa izvornim tekstom utvrđeno je da se, u tekstu Odluke o izmjenama i dopuni Odluke o diferenciranom rastu sredstava za finansiranje opštih društvenih i zajedničkih potreba čiji je rast ograničen u 1987. godini, objavljene u »Službenom listu SRBiH«, broj 42/87. od 30. decembra 1987. godine, potkrala niže navedena greška, te se na osnovu člana 212. Poslovnika Skupštine Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine – Prečišćeni tekst (»Službeni list SRBiH«, broj 29/85) daje

ISPRAVKA

Odluke o izmjenama i dopunama Odluke o diferenciranom rastu sredstava za finansiranje opštih društvenih i zajedničkih potreba čiji je rast ograničen u 1987. godini

U tački II u sedmom redu umjesto broja »48,00« treba da stoji broj »148,00«.

Generalni sekretar
Skupštine SRBiH,
Mustafa Pirija, s. r.

Po izvršenom savjetovanju sa izvornim tekstom utvrđeno je da se u tekstu Odluke o određivanju visine naknada za upotrebu puta koje se plaćaju na drumska motorna i priključna vozila, koju je donijela Skupština Samoupravne interesne zajednice za magistralne puteve Bosne i Hercegovine, objavljenoj u

»Službenom listu SRBiH«, broj 3/88, potkrala niže navedena greška, pa se daje

ISPRAVKA

Odluke o određivanju visine naknada za upotrebu puta koje se plaćaju na drumska motorna i priključna vozila

U tački I pod 2-C, na kraju je izostavljen stav 2. koji treba da glasi:

»za motorna vozila službe hitne pomoći i organa za unutrašnje poslove sa posebnim uređajima za davanje svjetlosnih i zvučnih znakova naknada se plaća u iznosu od 50% iznosa naknada iz prethodnog stava«.

Iz Samoupravne interesne zajednice za magistralne puteve BiH

SUDSKI OGLASI**OGLASI SUDOVA UDRUŽENOG RADA**

KOD OSNOVNOG SUDA UDRUŽENOG RADA U BANJALUCI UPISANO JE U REGISTAR SAMOUPRAVNIH INTERESNIH ZAJEDNICA

Kod Samoupravne interesne zajednice socijalne i dječije zaštite Mrkonjić – Grad prestaje ovlaštenje za zastupanje i briše se iz sudskog registra dosadašnje lice Čano Ismet, a lice ovlašteno za zastupanje je Ajkunić Emira, predsjednik Skupštine SIZ-a, čija su ovlaštenja bez ograničenja.

(U/I-506/87-151/1-s)

Kod Samoupravne interesne zajednice stambeno-komunalne djelatnosti i puteve Bosanski Novi prestaje ovlaštenje za zastupanje i briše se iz sudskog registra dosadašnje lice Bogić Gavro, a lice ovlašteno za zastupanje je Graonić Momčilo, sekretar SIZ-a, čija su ovlaštenja bez ograničenja.

(U/I-596/87-151/2-s)

Kod Samoupravne interesne zajednice osnovnog obrazovanja i vaspitanja Bosanska Gradiška prestaje ovlaštenje za zastupanje i briše se iz sudskog registra dosadašnji sekretar Cvjetković Radovan, a lice ovlašteno za zastupanje je Kragulj Milan, sekretar SIZ-a, čija su ovlaštenja bez ograničenja.

(U/I-605/87-151/3-s)

Kad Samoupravne interesne zajednice socijalne i dječije zaštite Prnjavor upisuje se u sudski registar usklađivanje djelatnosti SIZ-a socijalne i dječije zaštite Prnjavor sa zakonom. Djelatnost SIZ-a je: utvrđuje politika razvoja socijalne i dječije zaštite i dječijeg dodatka u skladu sa potrebama društvenog razvoja, a u skladu sa materijalnim mogućnostima; usklađuju planovi i programi razvoja sa planovima drugih samoupravnih interesnih zajednica i društvenim planovima i programima društveno-političkih zajednica; obezbjeđuju materijalni uslovi za ostvarivanje utvrđene politike i stara o njenom izvršenju; otkrivaju, prate i proučavaju uzroci koji dovode do stanja socijalnih potreba; sprečava nastajanje uzroka koji izazivaju stanje socijalnih potreba; otkrivaju posljedice stanja socijalne potrebe stvaranjem uslova za samostalan život i osposobljavanje za rad lica koja se nađu u stanju socijalne potrebe; obezbjeđuje nepohodna sredstva za život materijalno neobezbjedenih i za život nesposobnih lica; pruža usluge socijalnog i drugog rada; obezbjeđuje vršenje stručnih, upravnih, finansijskih i administrativnih poslova u vezi sa sprovođenjem socijalne i dječije zaštite i dječijeg dodatka i poslova za potrebe Zajednice i njenih

organa; obezbjeđuju materijalni i drugi uslovi z asmjesta, nje-
gu i vaspitanje i obrazovanje djece predškolskog uzrsta; vrše
poslove po međunarodnim ugovorima i konvencijama za do-
datak na djecu; sprovodi vaspitno obrazovni rad za djecu
predškolskog uzrasta; rješava o pravima iz socijalne i dječije
zaštite i dječijeg dodatka u prvom stepenu i po žalbi u skladu
sa Zakonom preduzimaju i druge mjere i radnje radi ostvariva-
nja ciljeva socijalne i dječije zaštite i dječijeg dodatka; uspos-
tavlja saradnju sa stručnim i naučnim organizacijama i drugim
samoupravnim organizacijama i zajednicama; obavljaju i dru-
gi poslovi utvrđeni zakonom. Upisuje se u sudski registar i
promjena funkcije lice, pa je lice ovlašteno za zastupanje SIZ-
a Bijelić Boris, v. d. sekretara SIZ-a, čija su ovlaštenja bez og-
raničenja

(U/I-682/87-151/4-s)

Kad Samoupravne interesne zajednice zdravstvene zaštite
prijeđor prestaje ovlaštenje za zastupanje i briše se iz sudskog
registra dosadašnje lice Garača Stojan, a lice ovlašteno za za-
stupanje je Maksimović Milorad, sekretar SIZ-a, čija su ovla-
štenja bez ograničenja.

(U/I-729/87-151/5-s)

Kod Samoupravne interesne zajednice osnovnog obrazova-
nja i vaspitanja Mrkonjić-Grad prestaje ovlaštenje za zastupa-
nje i briše se iz sudskog registra dosadašnje lice Čano Ismet, a
lice ovlašteno za zastupanje je Vujičić Milan, sekretar SIZ-a,
čija su ovlaštenja bez ograničenja.

(U/I-505/87-151/6-s)

Kod Samoupravne interesne zajednice za kulturu, fizičku
kulturu, marksističko obrazovanje i informisanje Mrkonjić
Grad prestaje ovlaštenje za zastupanje i briše se iz sudskog re-
gistra dosadašnje lice Čano Ismet, a lice ovlašteno za zastupa-
nje je Mujačić Husein, predsjednik Skupštine SIZ-a, čija su
ovlaštenja bez ograničenja.

(U/I-504/87-151/7-s)

Kod Samoupravne interesne zajednice za zaštitu od požara
Mrkonjić-Grad prestaje ovlaštenje za zastupanje i briše se iz
sudskog registra dosadašnje lice Čano Ismet, a lice ovlašteno
za zastupanje je Vujičić Milan, predsjednik Skupštine SIZ-a,
čija su ovlaštenja bez ograničenja.

(U/I-503/87-151/8-s)

Kad Samoupravne interesne zajednice osnovnog obrazova-
nja i vaspitanja Prnjavor prestaje ovlaštenje Pekez Marku, a li-
ce ovlašteno za zastupanje je Bilal Spomenko, predsjednik
Skupštine Zajednice, čija su ovlaštenja bez ograničenja.

(U/I-403/87-151/9-s)

KOD OSNOVNOG SUDA UDRUŽENOG RADA U DOBOJU UPISANO JE U REGISTAR SAMOUPRAV- NIH INTERESNIH ZAJEDNICA

Kod Samoupravne interesne zajednice stambenokomunal-
ne djelatnosti Doboj izvršena je dopuna djelatnosti: doprinosi
unapređivanju samoupravnih društveno-ekonomskih odnosa
u oblasti održavanja, rekonstrukcije i izgradnje lokalnih pute-
va opštine Doboj. Istovremeno se iz sudskog registra briše ra-
nije upisano lice za zastupanje Nikolić Kuzman, a upisuje se
Bašić Mustafa, sekretar SIZ-a je ovlašten za zastupanje, bez
ograničenja.

(U/I-9/88-164-s)

nosti Doboj mijenja se naziv osnovne zajednice i novi glasi
SIZ stambeno-komunalnih djelatnosti Doboj-Osnovna zajed-
nice komunalnih djelatnosti i lokalnih puteva Doboj, Ul. 1
maja broj 15. Pored dosadašnje djelatnosti osnovna zajednica
će obavljati poslove vezane za utvrđivanje planova i programa
kao i prikupljanju i obezbjeđivanju sredstava za održavanje
rekonstrukciju i izgradnju lokalnih puteva. Istovremeno se iz
sudskog registra briše ranije upisano lice za zastupanje Nikolić
Kuzman i Bašić Mustafa, a upisuje se Makarević Jusuf, pred-
sjednik Skupštine osnovne zajednice, ovlašten za zastupanje
bez ograničenja.

(U/I-11/88-164/1-s)

Kad Samoupravne interesne zajednice stanovanja i komu-
nalnih djelatnosti Doboj briše se ranije upisana lica za zasu-
panje osnovne zajednice Nikolić Kuzman i Bašić Mustafa, a
upisuje se Subotić Milivoje, predsjednik Skupštine Osnovne
zajednice stanovanja i uređenja građevinskog zemljišta Doboj
bez ograničenja.

(U/I-12/88-164/2-s)

KOD OSNOVNOG SUDA UDRUŽENOG RADA U SARAJEVU UPISANO JE U REGISTAR SAMOUPRAVNIH INTERESNIH ZAJEDNICA

Kod Samoupravne interesne zajednice za magistralne pute-
ve BiH prestaje ovlaštenje Konosić Šefketu, sekretaru Zajedni-
ce i ostalim, a ovlašćuje se za zastupanje i potpisivanje Papi-
Josip, v.d. sekretara Zajednice, bez ograničenja.

(U/I-100/88-178-s)

Kod Samoupravne interesne zajednice za stambeno komu-
nalnu oblast Rudo, Svraka Zulfu prestala je funkcija sekretar
SIZ-a za stambeno komunalnu oblast Rudo 2. 9. 1987. godine
Svraka Zulfo imenovan je za vršioca dužnosti sekretara SIZ-
a za stambeno komunalnu oblast Rudo na period od 6 mjeseci
računajući od 2. 9. 1987. godine. Ranije granice ovlaštenja za
zastupanje i potpisivanje ostaju nepromijenjene.

(U/I-1105/87-181-s)

Kod Samoupravne interesne zajednice za neposrednu dje-
ciju i socijalnu zaštitu Rudo Svaka Zulfu prestala je funkcija
sekretara SIZ-a za neposrednu dječiju i socijalnu zaštitu Rudo
2. 9. 1987. godine. Svraka Zulfo imenovan je za vršioca duž-
nosti sekretara SIZ-a za neposrednu dječiju i socijalnu zaštitu
Rudo, na period do 6 mjeseci računajući od 2. 9. 1987. godine.

Ranije granice ovlaštenja za zastupanje i potpisivanje osta-
ju nepromijenjene.

(U/I-1106/87-183-s)

Kod Samoupravne interesne zajednice za lokalne puteve
Rudo Svraka Zulfu prestala je funkcija sekretara Samouprav-
ne interesne zajednice za lokalne puteve Rudo 2. 9. 1987. godi-
ne. Svraka Zulfo imenovan je za vršioca dužnosti sekretara Sa-
moupravne interesne zajednice za lokalne puteve Rudo na pe-
riod do 6 mjeseci računajući od 2. 9. 1987. godine. Ranije gra-
nice ovlaštenja za zastupanje i potpisivanje ostaju nepromije-
njene.

(U/I-1075/87-187-s)

KOD OSNOVNOG SUDA UDRUŽENOG RADA U TUZLI UPISANO JE U REGISTAR SAMOUPRAVNIH INTERESNIH ZAJEDNICA

Upisuje se Samoupravna interesna zajednica stambeno-
komunalnih djelatnosti – Osnovna zajednica komunalnih dje-

Kod Samoupravne interesne zajednice stambenokomunal-
ne djelatnosti Doboj – Osnovne zajednice komunalnih djelat-

latnosti Brčko. Osnovna zajednica komunalnih djelatnosti Brčko u sastavu Samoupravne interesne zajednice stambeno-komunalnih djelatnosti Brčko, osnovana je Samoupravnim sporazumom, koji je zaključen 18. decembra 1987. godine, a potvrđen od strane Skupštine opštine Brčko na sjednici od 29. decembra 1987. godine. Samoupravna interesna zajednica stambeno-komunalnih djelatnosti – Osnovna zajednica komunalnih djelatnosti Brčko je konstituisana 18. decembra 1987. godine. Osnovna zajednica komunalnih djelatnosti Brčko, u okviru svoje nadležnosti, obavlja slijedeće poslove: – utvrđuje godišnje i višegodišnje planove i programe razvoja, izgradnje i održavanja komunalnih objekata i uređaja koje vrše komunalne organizacije udružene u Zajednicu i stara se o njihovom sprovođenju; – utvrđuje godišnje i višegodišnje planove i programe zaštite od požara; – obezbjeđuje uslove za sprovođenje utvrđene politike razvoja i unapređenja komunalnih djelatnosti i zaštite od požara; – organizuje udruživanje sredstava i usmjerava njihovo korišćenje po utvrđenim namjenama; – upravlja udruženim sredstvima i usmjerava njihovo korišćenje po utvrđenim namjenama; – utvrđuje cijenu, kvalitet i način vršenja komunalnih usluga; – obezbjeđuje investiciono-tehničku dokumentaciju za izgradnju investicionih objekata; – vrši stručno-tehnički nadzor nad izvođenjem radova na komunalnim objektima, uređajima i instalacijama koji se finansiraju iz udruženih i drugih sredstava Osnovne zajednice; – vrši uređivanje i komunalno opremanje građevinskog zemljišta za iz-

gradnju privrednih, stambenih, komunalnih i drugih objekata; – usklađuje aktivnost učesnika u izgradnji komunalnih i drugih objekata i zaštite od požara; – koordinira aktivnost učesnika u vršenju komunalnih djelatnosti od posebnog društvenog interesa, u skladu sa zakonom i odlukama Skupštine opštine; – sprovodi društvene dogovore i samoupravne sporazume koji se odnose na ostvarivanje utvrđene politike u oblasti komunalnih djelatnosti i zaštite od požara; – sprovodi sve potrebne radnje za dodjelu zemljišta za izgradnju stambenih zgrada i stanova u društvenoj i ličnoj svojini i za izgradnju investicionih i drugih objekata; – organizuje pripreme i obavlja poslove iz oblasti opštenarodne odbrane i društvene samozaštite, u skladu sa zakonom i drugim propisima; – pokreće inicijativu za uvođenje doprinosa i naknada za komunalne i druge potrebe; – donosi status, finansijski plan, završni račun i samoupravne opšte i druge akte; – obavlja i druge poslove saglasno zakonu, propisima Skupštine opštine Brčko, Samoupravnim sporazumom o osnivanju i Statutu Zajednice i statutu ove Osnovne zajednice. Lica ovlaštena za zastupanje i potpisivanje Osnovne zajednice komunalnih djelatnosti Brčko su: – Efenđić Osman, vršilac dužnosti sekretara SIZ-a, neograničeno; – Kavazović Fuad, predsjednik Skupštine Osnovne zajednice komunalnih djelatnosti Brčko, neograničeno; i – Saković Šemso, predsjednik Izvršnog odbora Skupštine Osnovne zajednice komunalnih djelatnosti Brčko, neograničeno.

(U/I-59/88-154/1-s)

SADRŽAJ

47	Zakon o izmjeni Zakona o radnim odnosima	197	SAMOUPRAVNA INTERESNA ZAJEDNICA PENZIJSKOG I INVALIDSKOG OSIGURANJA BiH	
48	Zakon o samoupravnom interesnom organizovanju u oblasti kulture	197	Saopštenje o koeficijentima za valorizaciju ličnih dohodaka iz ranijih godina kada je posljednja godina rada 1987. godina	222
49	Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o estradnoj umjetnosti	199		
50	Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudskim taksama	200	SAMOUPRAVNA INTERESNA ZAJEDNICA ELEKTROP-RIVREDE BiH	
51	Odluka o izboru članova radnih tijela Vijeća udruženog rada Skupštine SRBiH	205	Odluka o stopama doprinosa za 1988. godinu koga plaćaju članovi Zajednice za finansiranje njenog rada	222
52	Odluka o izboru sudije Višeg suda u Sarajevu	205		
53	Odluka o razrješenju sudije Višeg suda u Banjaluci	205		
54	Odluka o visini i načinu naplate naknade za veterinarsko-sanitarne preglede	206	SPORAZUMI	
55	Odluka o visini takse za držanje pasa	206	Sporazum o utvrđivanju visine doprinosa, odnosno naknade za izvađen pijesak, šljunak i kamen iz vodotoka Drine na dijelu koji čini granicu između SR Srbije i SR Bosne i Hercegovine za 1988. godinu	223
56	Odluka o visini takse za uvjerjenje o zdravstvenom stanju životinja	207		
57	Pravilnik o opštim mjerama zaštite na radu za građevinske objekte namijenjene za radne i pomoćne prostorije i radne prostore	207	SAMOUPRAVNA INTERESNA ZAJEDNICA ZDRAVSTVENE ZAŠTITE TREBINJE	
58	Naredba o konačnom usklađivanju mjesečnih novčanih iznosa invalidskog dodatka, dodatka za njegu i pomoć drugog lica i materijalnog obezbjeđenja za vrijeme profesionalne rehabilitacije za 1987. godinu	218	Odluka o osnovicama, stopama i načinu obračuna i uplate doprinosa za zdravstvenu zaštitu	223
59	Naredba o konačnom usklađivanju mjesečnih novčanih iznosa osnovnog obezbjeđenja, dodatka za njegu i pomoć drugog lica, porodičnog dodatka i stalnog obezbjeđenja za 1987. godinu	218	SAMOUPRAVNA INTERESNA ZAJEDNICA USMJERENOG OBRAZOVANJA I VASPITANJA BANJALUKA	
60	Izvod iz odluka skupština opština i skupština samoupravnih interesnih zajednica o stopama poreza i doprinosa iz ličnog dohotka iz radnog odnosa po opštinama	218	Odluka o izmjeni Odluke o visini stope doprinosa iz dohotka za srednje usmjereno obrazovanje i vaspitanje za 1988. godinu	227
	Ispravka Izvoda iz odluka skupština opština i skupština samoupravnih interesnih zajednica o stopama poreza i doprinosa iz ličnog dohotka iz radnog odnosa po opštinama objavljenih u »Službenom listu SRBiH«, broj 4/88	219	Odluka o izmjenama Odluke o stopama doprinosa za srednje usmjereno obrazovanje i vaspitanje iz LD od poljoprivredne djelatnosti i LD od samostalnog vršenja privrednih i profesionalnih djelatnosti u 1988. godini	227
	Rješenje o postavljanju glavnog republičkog vodoprivrednog inspektora u Republičkom komitetu za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu	219	Odluka o stavljanju van snage Odluke o oslobođanju od obračuna i uplate doprinosa na dohodak za srednje usmjereno obrazovanje i vaspitanje određenih organizacija iz oblasti obrazovanja u 1987. godini	228
	REPUBLIČKI ZAVOD ZA STATISTIKU	219	SAMOUPRAVNA INTERESNA ZAJEDNICA USMJERENOG OBRAZOVANJA I VASPITANJA MOSTAR	
	Saopštenje	219	Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o doprinosu iz dohotka organizacija udruženog rada i drugih samoupravnih organizacija i zajednica i ličnih dohodaka od poljoprivredne djelatnosti i samostalnog vršenja privrednih i neprivrednih djelatnosti	228
	REPUBLIČKI ZAVOD ZA DRUŠTVENO PLANIRANJE	220	SAMOUPRAVNA INTERESNA ZAJEDNICA SOCIJALNE ZAŠTITE SARAJEVO	
	Planirane proporcije i polazne veličine za raspoređivanje dohotka i čistog dohotka u 1987. godini	220	Odluka o visini stope doprinosa iz ličnog dohotka za socijalnu zaštitu u 1988. godini	228
	REPUBLIČKI ZAVOD ZA DRUŠTVENO PLANIRANJE I REPUBLIČKI ZAVOD ZA STATISTIKU	221		
	Saopštenje o prosječnoj vrijednosti investicija po jednom zaposlenom u 1987. godini u djelatnostima i granama u koje se mogu usmjeravati sredstva za dodatno zapošljavanje	221	Ispravka Odluke o izmjenama i dopunama Odluke o diterenciranom rastu sredstava za finansiranje opštih društvenih i zajedničkih potreba čiji je rast ograničen u 1987. godini	229
	REPUBLIČKI FOND ZAJEDNIČKIH REZERVU	221	Ispravka Odluke o određivanju visine naknade za upotrebu puta koje se plaćaju na drumska motorna i priključna vozila	229
	Društveni dogovor o utvrđivanju visine stope po kojoj će se vršiti udruživanje dijela sredstava rezervi u fondove zajedničkih rezervi društveno-političkih zajednica po završnim računima za 1987. godinu	221		

TARIFA

O NAPLATI TROŠKOVA ZA OBJAVLJIVANJE OGLASA U »SLUŽBENOM LISTU SRBiH«

Organi, organizacije, zajednice i pojedinci koji dostavljaju oglase radi objavljivanja u »Službenom listu SRBiH« na ime objave plaćaju i to:

1. OGLAŠAVANJE NEVAŽEĆIH LIČNIH ISPRAVA I DOKUMENATA

- svjedočanstva, radne knjižice, knjižice za povlaštenu vožnju i druge lične isprave 2.000 din.
- izgubljena invalidska knjižica 200 din.

2. OGLASI REDOVNIH SUDOVA

- proglašenje umrlih, dokazivanje smrti, ostavinski i parnični postupak 11.000 din.

3. SLUŽBENE OBJAVE

- upis u registar i brisanje iz registra ugostiteljskih i zanatskih radnji 13.000 din.
- oglašavanje nevažećim pečata, štambilja, čekova i ostale službene objave po jednom štampanom retku 3.500 din.

Za sve vrste oglasa uplate se vrše UNAPRIJED na žiro račun broj: 10100-603-1396 ili u gotovu na blagajni Službenog lista SRBiH, Sarajevo, Ulica Magribija 3.

Uplatnica treba da bude čitko popunjena sa naznakom svrhe uplate.

Ova tarifa primjenjuje se od 1. januara 1988. godine.

Novinsko-izdavačka organizacija

SLUŽBENI LIST SRBiH

SARAJEVO